

L.E.R.

ASPIRAȚIA DE „A FI” MEREU

CRISTINA GHELBERE (COORDONATOR)
MANUELA FURTUNĂ OANA PONEA
DANIEL HULUBEI

L.E.R.
ASPIRAȚIA DE „A FI” MEREU
EDIȚIA A II-A

AUTORII EDIȚIEI I, 2007:
DUMITRU APOSTOLACHE
GABRIELA CRISTEA
CRISTINA GHELBERE

IMNUL LICEULUI

Păstrez în suflet icoana aceasta:
Liceul meu, ca un zbor de cocori,
Ca o rază care atinge fereastra,
Adolescent...printre sute de flori.

Ți-am împletit tinerețea-n iubire,
Pe frunte, coroană de gând,
Îți scriem destinul în nemurire
Să nu știi uitarea nicicând.

Ne scriem acum viitorul;
Liceul mereu ne va fi
O stea călăuzindu-ne zborul
Spre alte și alte vecii.

ARGUMENT

Trece timp peste timp și ne găsește adesea la răscruci de drumuri, încercând să dăm un sens vieților noastre. Suntem vulnerabili în fața tuturor clipelor și ne străduim să fim cu fiecare zi mai buni, cu fiecare zi mai aproape de noi înșine. Din când în când, Timpul ne amintește că se încheie o etapă importantă din viața noastră, iar în față ni se așterne drumul plin de provocări al vieții.

Desigur, nu s-ar putea concentra într-un singur cuvânt experiențele, trăirile și percepțiile fiecăruia dintre cei care înseamnă Liceului Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui, profesori, elevi, personal auxiliar, părinți, însă cu certitudine există un gând care ne leagă și care prinde într-un arc de timp cei mai frumoși ani, anii devenirii noastre și care ar putea avea numele maturitate, căci 40 de ani înseamnă vârsta la care privești cu mândrie în urmă și cu multă încredere în viitor.

Cei mai mulți dintre elevi pășesc prima dată temători, neîncrezători în forțele lor, cu sfială, așa cum grecii intrau în temple, în liceul care le devine apoi casă. În liceu se leagă prietenii și se destramă, se trăiesc experiențe unice, elevii fiind înconjurați de oameni care se străduiesc să dea un curs lin drumului lor spre viață, care împărtășesc cu ei bucuria izbânzilor lor, multe, puține...întotdeauna importante.

Se știe, școala are rolul de a forma la elevi o cultură solidă, atitudini pozitive și deprinderi specifice, canalizând totodată energia și interesul acestora spre talentele și preocupările lor extrașcolare.

Îmbinând știința și intuiția, creativitatea și experiența, educația a devenit o piatră de încercare pentru dascălul care trebuie să găsească alte și alte soluții la provocările pe care le ridică tinerii zilelor noastre. Activitățile desfășurate de-a lungul timpului în Liceul Teoretic “Emil Racoviță” Vaslui, prin conținuturile și strategiile de lucru propuse de profesori dăruți cu talent și har didactic au reprezentat un instrument eficace de îmbogățire spirituală prin stimularea talentelor native și prin impunerea unor standarde calitative înalte. Într-un învățământ personalizat, individualizat, în care orice elev e tratat ca o entitate, ca o valoare, există o nevoie imperioasă de a adapta și integra la condiții concrete cunoștințele, priceperile și deprinderile acestuia.

Ținând cont de această realitate a zilelor noastre, Liceul Teoretic “Emil Racoviță” Vaslui, prin activitățile desfășurate, a creat un cadru propice relaționării, socializării, exprimării libere a tuturor elevilor și posibilitatea manifestării spiritului lor creativ.

Nu ne rămâne decât să ne dorim ca această instituție să reprezinte și pe viitor locul cel mai bun în care elevii să-și șlefuiască personalitatea și inteligența, să descopere momentele propice care să îi pună în valoare și să găsească mereu recompensele care să îi motiveze.

La 40 de ani ne dorim, elevi și dascăli deopotrivă, să fim prinși sub arcul timpului pentru a ne desăvârși ființa în sensul cuvintelor lui Tudor Vianu: „Să cunoști ceva temeinic și să faci ceva mai bine ca alții, să-l faci cât mai bine, dacă se poate să-l faci perfect. Să fii un artist, un maestru. Lucrul tău să se închege cu armonia, să devii autorul unei lucrări rotunde, complete, frumoase, a unui cosmos”.

Prof. Cristina Ghelbere

LA A 40-A ANIVERSARE

2017 înseamnă, pentru Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui, 40 de ani de ființare. Existența și funcționarea lui a fost și este o reflectare a ceea ce se petrece în societatea noastră, o dovadă că școala urmărește îndeaproape transformările socio - economice. În acest context, marele atu al școlii noastre este că funcționează cu oameni care înțeleg ceea ce se întâmplă în jurul lor și pot anticipa direcția spre care se îndreaptă lucrurile.

Misiunea profesorilor este și misiunea școlii și urmărește pregătirea elevilor pentru viață, adaptarea lor la condițiile societății într-o permanentă schimbare, ținând cont că îi pregătim astăzi într-un mediu socio-economic care cu siguranță nu va mai arăta la fel atunci când ei vor fi cetățeni activi pe piața muncii.

Anul 1990 a găsit Liceul Industrial de Chimie Nr.4 la o răscruce de opțiuni în ceea ce privește traseul educațional ulterior. Anul acesta, la 40 de ani de la înființare, ne folosim de acest prilej, noi, cei aflați la cârma instituției, în asentimentul tuturor colegilor noștri, pentru a ne exprima recunoștința față de înaintași, pentru a ne bucura de ceea ce am realizat împreună și pentru a spera într-un viitor promițător și cu multe perspective.

Ceea ce se întâmplă în prezent la LER Vaslui, ne dă speranțe că mergem în direcția bună. Nu suntem într-o competiție cu nimeni și nici nu ne propunem să atingem perfecțiunea; ne dorim să progresăm de la an la an împreună, profesori și elevi, iar pe părinți îi dorim mult mai aproape de noi în completarea actului educațional. La „Racoviță” pregătim elevii pentru următoarea etapă în educația lor. Într-o foarte mică măsură, astăzi, absolvenții noștri termină această perioadă a formării și educației lor, odată cu terminarea cursurilor și absolvirii bacalaureatului. Peste 95% își continuă procesul instructiv – educativ prin cursurile universitare sau postliceale.

Un principiu de bază promovat și însușit la LER Vaslui este toleranța, adică respectul libertății altuia, al modului său de gândire și de comportare precum și al opiniilor sale de orice natură. Poate și pentru această calitate, colegii noștri, profesori la LER au ocupat și ocupă diferite poziții în domenii – cheie la nivel micro și macroeconomic: managementul Consiliului Județean Vaslui, al Inspectoratului Școlar Județean Vaslui, managementul Protecției Copilului Vaslui, Parlamentul României, Casa Corpului Didactic Vaslui.

Prezentul și viitorul actului educativ la LER este predarea interactivă îmbinată cu tehnologia WEB 2.0, deoarece învățarea este un proces activ, bazat pe conexiunile pe care le facem în mintea noastră. Adolescenții de la LER au posibilitatea de a-și dezvolta personalitatea și gândirea prin conștientizarea faptelor și a regulilor de bază ale vieții.

După 1990, evitând pericolul manifestării unor experimente posibile într-o atmosferă de schimbări repetate, profesorii Liceului Industrial Nr.4 Vaslui, prin conducerea de la acea dată, au hotărât calea profilului teoretic. Aceasta a fost singura reformă pe care LER Vaslui a implementat-o și după o perioadă de tranziție (mai lungă sau mai scurtă) am ajuns astăzi la indicatorii așteptați ai unui liceu teoretic, ai cărui absolvenți se îndreaptă încrezători spre învățământul universitar.

Prejudecata despre un liceu teoretic este că acolo elevii acumulează cunoștințe și singura lor posibilitate de realizare este de a urma cursurile universitare. Că ideea

aceasta rămâne o simplă prejudecată o demonstrează traseul elevilor după terminarea liceului, iar dacă nu acumulăm cunoștințe, nu suntem performanți. În plus, profesorul de la LER identifică aptitudinile fiecărui elev în funcție de potențialul său și-l canalizează spre maximizarea acestuia.

Ce ne dorim? Un absolvent care se implică în viața comunității, nu unul care stă pe margine.

În altă ordine de idei, la „Racoviță”, relația profesor – elev este una de respect reciproc deplin. Elevul respectă dascălul pentru experiența lui profesională și de viață, pentru învățătura pe care o transmite, pentru munca neobosită, pentru implicarea în activități extrașcolare. Profesorul, la rândul său, respectă dreptul elevului la învățătură, se prezintă în fața acestuia ca un model de conduită și moralitate, nu-l nedreptățește și-i acceptă limitele.

Așadar, drumul ni se așterne înainte, plin de provocări, dar avem acum, la 40 de ani, maturitatea de a ne influența destinul în sensul împlinirii obiectivelor pe care ni le-am fixat și al idealurilor, mari, pe care îndrăznim să le gândim.

**Prof. Daniel Hulubei,
director al liceului**

L.E.R. înseamnă ACASĂ

În urmă cu 30 de ani, într-un 1 septembrie care avea să-mi pecetluiscă profesia, intram cu inima bătându-mi cu putere pe poarta liceului, pe atunci Liceul Industrial nr.4 sau Liceul de Chimie, așa cum era cunoscut printre locuitorii orașului. Abia terminasem facultatea și aflasem că este post liber la acest liceu, îi cunoșteam pe profesorii de matematică de aici, știam că erau foarte buni. O multitudine de stări și de gânduri m-au însoțit la intrarea pe poarta școlii, în acel septembrie 1987... Voi face față, oare? Voi reuși să mă impun în fața elevilor? Aveam 21 de ani și o mulțime de vise, unii dintre ei aveau 19...și, la fel ca și mine... o mulțime de vise....

Din fericire, am găsit aici o mare familie care m-a adoptat din prima clipă (domnii directori de atunci, prof. Bahrim Vasile, director plin și prof. Panainte-Cornescu Gheorghe, director adjunct, mi-au încredințat clase bune, iar colegii mei de matematică, Ciobanu Gheorghe și Apostolache Dumitru dar și ceilalți, soții Pinte, Angheluță Ana, Cristea Gabriela, Găgeanu Ștefan, Ghelbere Costantin, Petre Gheorghe, Velea (Voinescu) Eleonora, Mazilu Adriana și inginerii Tatu Virginia, Giurgiu Artemiza și Boroda Coculeana nu mai pridideau cu sfaturi... A fost o perioadă de acumulare, de așezare... o perioadă în care am

învățat foarte multe lucruri pe care le-am aplicat și încă le aplic la activitatea de la catedră.

Ca de obicei, timpul a trecut fără să mă întrebe... Ce-aș mai putea spune după 30 de ani petrecuți în acest liceu? Că pentru mine liceul înseamnă enorm, înseamnă bucurie, dar uneori și tristețe, înseamnă realizare, dar uneori și eșec, înseamnă acasă, înseamnă colegi de o viață pe care îi port în suflet, chiar dacă mai sunt sau chiar dacă nu mai sunt, înseamnă o mare...FERICIRE! Cu siguranță că fără activitatea de aici nu aș fi fost eu, cea de astăzi, nu aș fi fost mândră de atâția elevi cu care am interacționat și de la care am învățat, la rândul meu.

Privind înapoi, realizez cât am fost de inspirată în alegerea postului în anul 1987. Sunt întrebată adesea de locuitori ai orașului de ce suntem atât de populari în rândul elevilor. Răspunsul e simplu! Pentru că, pe lângă munca de dascăl pe care o îndrăgim și credem că e cea mai nobilă muncă, punem tot sufletul în ceea ce facem și considerăm liceul... acasă . Da, liceul LER înseamnă pentru noi ACASĂ!

La mulți ani, acum, în prag de sărbătoare și să avem parte de multe motive de bucurie!

Prof. Manuela Furtună,
director adjunct al liceului

Oglinda clipelor

„ Scopul educației este să transformi oglinzile în ferestre ”

(Sydney J. Harris)

Una dintre cele mai interesante figuri din istoria științei românești este cea a savantului Emil Racoviță. Descendent al unei familii de boieri moldoveni care a dat o serie de domnitori Moldovei, Emil Racoviță a devenit unul dintre cei mai respectați savanți din lume. Atunci când îi rostim numele, gândul nostru, al vasluienilor, zboară spre cunoscutul savant, dar și spre cetatea de cultură așezată pe meleagurile vasluiene-Liceul Teoretic „Emil Racoviță”.

„Puține locuri – consemna marele istoric Nicolae Iorga în notele sale de călătorie – îmi sunt mai duios cunoscute ca acest ținut al Vasluiului, care nu e nici la munte, nici la șes și se împărtășește de o neasemuită frumusețe.” Frumusețea meleagului vasluian este reflectată în diferitele domenii ale existenței omului.

Aplecându-ne mai mult asupra școlii, suntem fericiți să observăm că în Vaslui procesul de învățământ este o artă a multor dascăli. În acest context, putem aprecia că lucrarea de față a Liceului Teoretic „Emil Racoviță” din Vaslui constituie o culegere de gânduri, portrete de dascăli, omagii oamenilor școlii, strânse într-un frumos și impresionant buchet la care remarcăm profunzimea și sinceritatea analizei, reprezentativă pentru un corp profesoral de elită.

Citind cu mare plăcere această lucrare, aducem mulțumiri autorilor pentru acuratețea exprimării propriilor sentimente privind afilierea instituțională la care se adaugă un mesaj generos. Școala reprezintă o carte deschisă. Făcută să lumineze mintea omului și să-i încălzească sufletul, școala este purtătoarea de peste milenii a înțelepciunii și a cunoașterii umane, un atlas în care sunt prezentate (deopotrivă de importante) toate domeniile: literatura, arta, știința, tehnica. Dacă ai ascultat "cea dintâi învățătură" poți pătrunde în universul magic al umanității.

Astăzi, Liceul Teoretic „Emil Racoviță” din Vaslui se remarcă prin atmosfera de muncă, profesionalism, onestitate, autentică omenie, respect pentru calitate, valoare și prestigiu. Fiecare trecere a elevilor prin băncile lui, fiecare realizare, fiecare examen sau concurs, fiecare succes

la diferite obiecte constituie temelii indestructibile ale școlii, asigurându-i un loc de frunte în județ. Se spune că elevilor trebuie să le dai din energia ta, din bunătatea ta și să-i înveți să iubească și să dăruiască. Dacă ne-am raporta la un spectacol, o orchestră trebuie să vibreze pe tonul pe care îl dă dirijorul. Într-o clasă, profesorul este un artist la catedră, el dă tonul. Elevii vibrează cu sufletele lor, cu gândurile lor, cu visurile lor și iese armonia aceea prin care toată lumea se simte bine și toată lumea pleacă acasă bucuroasă.

Indiferent de obstacole și greutăți nu încetez să cred că noi, dascălii, suntem binecuvântați de Dumnezeu cu cel mai minunat har, acela de a dăru „lumina”!

La frumoasa aniversare, 40 de ani de existență încununată de realizari, urez marii familii LER să dăinuiască peste ani și ani la fel de mândră și unită cum este în prezent. Fie ca spiritul acestui colectiv să treacă peste generații fără a fi alterat. LA MULȚI ANI!

Inspector Școlar General,

Prof. Gabriela Plăcintă

SUB SEMNUL PREZENTULUI

Liceul Teoretic "Emil Racoviță", la ceas aniversar!

Se împlinesc patru decenii de când Liceul "Emil Racoviță" Vaslui și-a deschis larg porțile pentru a-i întâmpina pe primii săi elevi și profesori. În cei 40 de ani, liceul dumneavoastră și al meu, în calitate de fost absolvent, a devenit un reper pentru comunitatea vasluiană și un etalon pentru învățământul românesc.

Cred că în astfel de momente aniversare, gândurile noastre ar trebui să fie direcționate către dascălii care au predat aici, cinstind memoria celor care au părăsit această lume. Nu trebuie uitate generațiile de elevi, care au învățat în acest liceu, unii devenind mari personalități. Prin astfel de

oameni, Liceul "Emil Racoviță" Vaslui devine nemuritor, deschizând an de an ușa către viață, cultivând frumosul, prin emoție, muncă și tradiție.

Pentru mine, Liceul "Emil Racoviță" Vaslui îmi va rămâne veșnic în suflet, cei patru ani petrecuți aici definindu-i prin colegi, profesori extraordinari și peripeții minunate.

La mulți ani! Să fiți mândri că faceți parte din marea familie a Liceului "Emil Racoviță" Vaslui!

Eduard-Andrei POPICA,
prefectul județului Vaslui,
absolvent al Liceului Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui

O școală pentru viitor

40 de ani este o vârstă deplină. Cea la care privești în urmă la realizări și te bucuri, cea la care scrutezi cu încredere viitorul și îți elaborezi proiecte optimiste pe termen scurt, mediu și lung. Este un bun prilej pentru un bilanț de suflet.

Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui reprezintă un reper important al învățământului vasluian prin rezultatele obținute la examenele de bacalaureat, la olimpiade și concursuri școlare și prin climatul deosebit oferit elevilor. Puține instituții se pot lăuda cu atmosfera de echilibru în relația profesor – elev, fără a prejudicia statutul celui dintâi și fără a supralicita influența celui din urmă.

Cu ocazia unor manifestări prilejuite de cursuri festive, premiere, Marșul Absolventului, elevii acestui liceu și-au aplaudat la scară deschisă profesorii, entuziasmați, cu sinceritatea reacțiilor și cu prețuirea care li se citea pe chipuri pentru cei care știu și să le transmită cunoștințe, și să le formeze deprinderi, și să le modeleze sufletul. Este aceasta o garanție a calității relațiilor umane din această instituție, dincolo de actul educațional. Poate că lucrul esențial pe care îl poate realiza o instituție de învățământ este cultivarea valorilor umane, iar Liceul „Emil Racoviță” a demonstrat că este sensibil la acest aspect fundamental.

Profit de această ocazie pentru a adresa cadrelor didactice, elevilor acestui liceu, părinților, personalului tehnico-administrativ, un cald și sincer salut din partea instituției prefectului și din partea celui care este părinte al unui elev al liceului.

Vă doresc tuturor să vă bucurați de aceste momente de împlinire și să vă înzestreze viața cu ani pentru a putea participa la cât mai multe aniversări!

Mircea Gologan,
subprefectul județului Vaslui

Zile de sărbătoare

În aceste zile frumoase de toamnă aurie, sărbătorim cu toții aniversarea a patru decenii de la ctitorirea unui lăcaș de educație și cultură: Liceul Teoretic „Emil Racoviță”.

De-a lungul anilor, dascălii vasluieni, împreună cu oficialitățile municipiului s-au străduit să asigure o bună pregătire teoretică și practică pentru aceia care au devenit în timp chimiștii vasluieni.

Timpul scurs a demonstrat că școala vasluiană poate oferi oameni bine pregătiți profesional, dar și buni cetățeni.

De-a lungul anilor, tinerii care și-au desăvârșit studiile liceale în această școală, s-au acoperit de glorie atât în activitățile de însușire a tainelor științelor, cât și în urma obținerii unor rezultate de excepție la concursurile școlare.

Aceste succese ale liceului, au determinat ca pe frontispiciul său să fie așezate onoruri răsplătite cu numeroase distincții județene și naționale.

Fiind contemporan cu aceste frumoase realizări, îmi revine onorata misiune de a adresa dascălilor școlii, din trecut și de astăzi, cuvinte de stimă, recunoștință și admirație pentru munca depusă cu cinste, demnitate și eficiență, să le urez sănătate și putere pentru continuarea

lucrului pe care îl fac cu atâta dăruire, precum și elevilor, că au înțeles să dăruiască eforturile devenirii lor, ca cetățeni ai municipiului nostru.

În același timp, am cetățeneasca misiune de a mulțumi părinților elevilor care, solidari cu dascălii, au asigurat o educație exemplară pentru plăsmuirea unor frumoase caractere.

Sărbătoarea celor patru decenii de la fondarea Liceului Teoretic „Emil Racoviță” reprezintă un frumos și important eveniment pentru municipiul Vaslui.

Vă doresc cât mai multe succese în plan personal și profesional și vă îndemn să construiți în continuare marile performanțe.

La mulți ani la ceas aniversar!

**Cu deosebită considerație,
ing. Vasile Pavăl,
primarul municipiului Vaslui**

CEAS DE REGĂSIRE

Este un moment emoționant atât prin numărul anilor împliniți, cât și prin faptul că de această liceu mă leagă multe amintiri ca fost elev.

Am întâlnit aici oameni speciali care mi-au atins viața, ajutându-mă să cred în ceea ce simțeam și visam.

Am sperat întotdeauna să fiu martor la un astfel de eveniment, să am prilejul, încă o dată, să-mi rostesc recunoștința față de acei oameni speciali de care aminteam.

Vă felicit pentru tot ceea ce ați realizat până acum, vă doresc multă sănătate și putere de muncă pentru a vă continua, cu aceeași pasiune și competență, activitatea pe tărâmul cunoașterii.

Vă asigur de tot respectul meu și în același timp, vă asigur de întregul sprijin, în ceea ce privește implicarea activă în procesul educațional din învățământul vasluian.

Acum, la ceas de aniversare, la ceas de regăsire, îmi simt sufletul în genunchi de emoție și nu mai pot decât să semnez cu mândrie,

Dragoș Cazacu,
viceprimar al Vasluiului,
Absolvent Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui

Școlii mele, la tânără aniversare!

O școală este un organism viu alcătuit din particule din viața celor care învață să devină **OAMENI** și care o însuflețesc prin prezența lor.

Să-ți trăiești tinerețea și să atingi maturitatea în pas cu vârsta școlii tale este o fericită hotărâre a Providenței, o bucurie și un privilegiu, pentru că nimeni nu ne pregătise, pe mine și pe colegii mei de promoție, pentru întâlnirea cu o școală nouă; atât de nouă, încât i-am fost prima promoție!

Este o bucurie și un privilegiu pentru că vom rămâne, noi toți, absolvenții acestei primei promoții, legați pe viață de anii dintâi ai școlii noastre tinere! Fiți siguri că am trăit acei ani cu un orgoliu de întemeietori!

Îmi evoc anii de liceu în gânduri și imagini vii, intacte, pe care le recuperez, grație memoriei afective: numele, chipurile, vocile, cuvintele PROFESORILOR și colegilor mei sunt aici, cu mine, gata să reconstituie ore, zile, luni și ani dintr-un timp la care mă întorc cu nostalgie și recunoștință.

Patruzeci de ani reprezintă o vârstă la care trecutul, prezentul și viitorul sunt de nedespărțit. O școală nu poate exista în trecut; ea are istorie numai în măsura în care are viitor și nu are amintiri decât în clipa în care are speranțe de viitor și tot atâtea vise câte a avut la începuturi... Viața noastră, cu toate ale ei, bune și rele, nu contează decât în

temeiul unui **viitor continuu**, pe care nu-l putem defini pentru că se află neconținut **înaintea** noastră și nu **înainte** de noi... O școală este viață prepetuă, naștere continuă, iar faptele noastre pieritoare nu au loc decât în **moștenirea viitorului...**

Vor trece anii, alte promoții, alte generații vor aniversa vârstele școlii noastre. Credem că se vor găsi mereu și mereu continuatori care, cu bună credință și devoțiune, vor gândi, vor simți și vor lucra asemenea celor de dinaintea lor. Trebuie să contăm pe acești continuatori așezați la intervale neregulate de timp, de-a lungul vremurilor, trebuie să credem în această „**intermitentă nemurire**”.

Colegilor foarte tineri și elevilor de astăzi, ca și acelor care vor veni, le dorim să găsească neschimbat spiritul școlii noastre, să-l recunoască și să-l transmită, la rândul lor, unor minți tinere și sănătoase, unor suflete deschise și demne.

Mă alătur tuturor celor care, la ceas aniversar, își îndreaptă cu dragoste urările către școala noastră dragă – Liceul Industrial nr. 4 (chimie industrială), azi – Liceul Teoretic „Emil Racoviță” din Vaslui: **LA MULȚI ANI, ȘCOALĂ DRAGĂ!** Ne bucurăm de tinerețea ta pentru că știm că, în fiecare an, fiecare nouă promoție va înscrie pagini vii ce vor îmbogăți această „**moștenire a viitorului**”. Și mai știm că ți se potrivește versul cornelian: „**Valoarea nu așteaptă ca vârsta s-o măsoare!**”.

**Marinica Apostu (Stoian),
fostă elevă a școlii,
inspector în cadrul Ministerului Educației**

Liceul Teoretic “Emil Racoviță” – 40 de ani

Aniversările sunt un bun prilej de a evoca oameni și locuri de o însemnătate vitală pentru comunitatea căreia îi aparținem. Cinstim oameni adevărați, dăruți celor din jurul lor, oameni care au zidit temelii ale educației și au sfințit locuri. La cea de-a 40-a sa aniversare vorbim despre oameni și locuri, despre inestimabile comori de frumusețe și spiritualitate și despre drumul pe care acest liceu și l-a croit pe aceste meleaguri ce probează capacitatea creatoare a celor care, de-a lungul timpului, s-au remarcat în sistemul de educație vasluian. Înainte de toate, **Liceul Teoretic “Emil Racoviță”** este o instituție de prestigiu, imagine a unei lumi a generozității, a dăruirii, a muncii și a pasiunii pentru meseria clădită pe știință și principii morale. Înainte de toate, cei care au muncit și muncesc aici sunt oameni care au pus meseria pe primul loc. Înainte de toate, aici regăsim un loc în care toți, elevi și profesori, au beneficiat de tot ceea ce era necesar, primii pentru a deveni „oameni” din toate punctele de vedere, cei din urmă pentru a-și exercita și desăvârși „misiunea” pe care au primit-o!

Liceul de Chimie de odinioară, **Liceul Teoretic “Emil Racoviță”** de astăzi și-a așezat temeinic tradiția în eternitate, căci fundamentele sale au fost concepute și create pentru veșnicie. Generații întregi de cadre didactice au lucrat la zidirea acestor fundamente, contribuind la

cristalizarea unui spirit, la formarea, sub toate aspectele, a miilor de elevi și la afirmarea unor personalități culturale locale și naționale, fapt pentru care oricând instituția își merită lauda și cinstirea noastră. Acești oameni au avut aici succese, bucurii și, mai ales, responsabilități, au învățat să se descurce cu ele și au reușit să fie cei care au furnizat, de-a lungul vremii, oameni de bază pentru comunitatea noastră !

La împlinirea acestei frumoase vârste va trebui să nu-i uităm niciodată și să le mulțumim celor de altădată, să-i prețuim în continuare pe cei de acum pentru ceea ce fac și să ne încredem în cei ce vor urma de acum încolo.

Prof. dr. Ramona Maria Mocanu,
Manager al Muzeului Județean
“Ștefan cel Mare” Vaslui

Între prezent și trecut

Sunt **Valeriu Caragață**, profesor de geografie, gradul I, titular al Palatului Copiilor Vaslui pe catedra de Orientare turistică, anul 2011. Din anul 1998, după absolvirea Facultății de Geografie și Geologie din cadrul Universității „Al.I. Cuza” Iași, am lucrat în mai multe școli ieșene și vasluiene, iar începând din anul 2008 și până în prezent m-am implicat în administrație publică în calitate de viceprimar și consilier local al municipiului Vaslui (2008-

2012) și administrator public al Județului Vaslui, prin contract de management (2012-2020). Sunt căsătorit și am un copil, o fetiță minunată, Măriuca.

Absolvent fiind al Școlii nr. 2 Vaslui, cursurile Liceului Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui le-am urmat până la examenul de treapta aII-a (fiind ultima generație), în anii școlari 1989-1990 (clasa a IX-a) și 1990-1991 (clasa a X-a), perioadă extrem de frumoasă și de dinamică. Experiențele personale ca elev al acestui liceu, pe atunci Liceul Industrial de Chimie, au fost constructive și benefice stând la baza formării mele ca om, însușindu-mi cunoștințe, deprinderi și competențe specifice. Tentațiile erau destul de mari în acele vremuri încât, odată cu

Revoluția din 1989, parcă s-a deschis „o a doua cutie a Pandorei”, imprimându-ne tuturor o stare specifică, poate cu prea multe repere antagonice într-o societate în schimbare. Deși profesor de geografie, cunoștințele de chimie și nu numai, mi-au fost de un mare folos și reprezintă un mare avantaj în cariera didactică, drept pentru care port recunoștință profesorilor mei.

Suntem călători printr-o viață plină de provocări și frământări în care doar amintirile rămân o certitudine. În memoria fiecăruia dintre noi există o frumoasă zestre de amintiri din adolescență. Cu mult drag și multă plăcere îmi amintesc de profesorii mei, de colegii de clasă, de activitățile educaționale și de munca voluntară la practica agricolă, la început de an școlar și nu în ultimul rând, de zilele de practică în care îmi închipuiam că voi deveni un angajat de nădejde al SC Moldosin S.A Vaslui. Evident, sunt copleșit de nostalgia acelor timpuri și nu înțeleg cum de a trecut așa repede atâta vreme, temă comună de meditație. Aduc mulțumiri profesorilor mei pentru sprijin și îndrumare, colegilor mei pentru cadrul plăcut și amical în care ne-am desfășurat activitățile. Reverberația anilor de școală o simt ori de câte ori în fiecare toamnă sună clopoțelul. Între timp s-au adunat lecțiile de viață și doar amintirile mai reprezintă o punte între trecut și prezent.

La ceas de sărbătoare, când această instituție, Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui, în care se formează generații de tineri, împlinește o frumoasă vârstă, doresc tuturor profesorilor, îndrumătorilor, personalului didactic și nedidactic, foștilor și actualilor elevi, multă sănătate, putere de muncă, un viitor luminos și fiecare să-și găsească rostul și roadele vieții.

**Cu admirație și prețuire,
Prof. Valeriu Caragață,
fost elev al liceului**

Gânduri de absolvent al LER Vaslui

Liceul devine locul unde îți începi adolescența, îți conturezi personalitatea și se creionează primele proiecte importante ale vieții. De aceea, anii de liceu nu se compară cu nimic în lumea asta. Sunt atâtea lucruri interesante ce se petrec în aceste clase ale școlii, încât nici nu-ți mai vine să pleci de acolo. Păcat că totul e trecător în lume și că totul va rămâne la

un moment dat, doar o amintire plăcută. Spun asta, pentru că, parcă mai ieri eram în clasa a IX-a, când, în toamna anului 1982, pășeam pe porțile liceului și îmi imaginam că în acești patru ani nu voi face altceva decât voi învăța. Dar am făcut mult mai multe pentru că anii de liceu ne oferă momentul și locul ideal unde putem să visăm, să dăm frâu liber fanteziilor, să legăm prietenii.... Și de ce să nu ne bucurăm de toate acestea? Trebuie să lăsăm ceva în urmă....

Din acești patru ani frumoși, rămânem cu numeroase informații, diplome, cu un carnet ce conține colecția de note, la care se adaugă multe amintiri dintr-o școală a cunoșterii și libertății, cum a fost Liceul de Chimie Industrială nr.4 Vaslui(care ulterior a preluat numele primului biolog roman ce a cercetat Antarctica: Emil Racoviță), de pe strada Hușului nr. 48, din acea perioadă, plină de tinerețe și voie bună. Desigur, anii petrecuți au fost pentru mine ani de transformări și căutări, îndreptându-mi în cele din urmă, pașii spre Facultatea de Științe

Economice, specializarea Finanțe-Contabilitate din cadrul Universității “Al. I. Cuza” Iași.

Așadar, acum la ceas de sărbătoare, îmi exprim mândria că am fost elevă a acestui liceu, că pe parcursul celor patru ani am învățat să fiu OM și gândul meu se îndreaptă spre dascălii care mi-au oferit șansa pentru împlinire în armonie și demnitate, în echilibru și statornicie. Datorez anilor petrecuți în liceu o bună parte din ceea ce am devenit și mă întorc mereu cu recunoștință și gratitudine la amintirea lor.

EMIL RACOVÎȚĂ – PROFIL INEDIT

Despre Emil Racoviță, patronul spiritual al liceului nostru, mai toată lumea știe că a fost zoolog, biolog și oceanograf, mult mai puțini cunoscându-l ca bun organizator, pasionat publicist, bun pedagog și un om preocupat de învățământul secundar și universitar, de reforma ortografiei etc.

Implicarea totală, spiritul organizatoric și pasiunea

pentru cercetare se reflectă în tot ceea ce înființează și conduce: Centrul de cercetări de la Banyuls – sur – Mer, Institutul din Cluj (pe care l-a înființat), revista „Biospeologica” și “Lucrările Institutului de Speologie din Cluj”, editate în 1926.

Așa cum arată C. Motaș și C. A. Ghica în lucrarea *Emil Racoviță*, Editura Științifică, București, 1969, „Studiul publicat de Emil Racoviță despre ghețarul de la Scărișoara rămâne o dovadă elocventă a modului temeinic în care erau studiate și descifrate *enigmele pasionante* care se legau de peșterile cercetate, adevărate laboratoare naturale, cum le numea el”.

Pasiunea pentru călătorii, începută în Franța și continuată în România, această mare dragoste a lui Racoviță, se lega organic de studiile sale, frumusețile locurilor vizitate nefiind omise atunci când se vizitau obiective științifice. Este ales în fruntea Asociației de Turism “Frăția munteană” și a Oficiului de Turism pentru Ardeal, între anii 1921-1922. Sfera preocupărilor sale depășește cu mult științele naturii. Este preocupat de învățământul secundar și universitar, iar în 1929, la Cluj, prezintă un studiu privind o mai bună organizare și desfășurare a învățământului superior. Bun pedagog,

Racoviță se ocupă de încadrarea în posturi a celor mai dotați și mai capabili studenți. Apreciatul savant, academicianul V. Bologa va declara că Racoviță a fost acela care l-a stimulat și i-a decis drumul spre studiul care avea să-i aducă consacrarea: istoria medicinei. Ca academician, Emil Racoviță se preocupă permanent de elaborarea Dicționarului Academiei și prezintă personal „Proiectul de reformă a ortografiei române” al lui Sextil Pușcariu.

Cunoscând strădaniile lui Racoviță care uneori se desfășurau și pe planul atât de străin lui, al birocrăției administrative, într-un discurs la o festivitate consacrată savantului – explorator, Grigore Antipa i se adresează astfel: *„Pornit din lumea senină a concepțiilor înalte, științifice și a cercetărilor pe teren, te întâlnesc acum urcând mereu treptele tuturor ministerelor, pentru a apăra drepturile laboratoarelor sau a cerși fondurile necesare activităților; te-am găsit – cu toată aversiunea pe care știu că o ai pentru așa-zisa politică – stând în Parlament, ca reprezentant al Universității din Cluj, pentru a veghea la legislația culturală și a te opune măsurilor anticulturale; te găsesc în toate comisiile unde este vorba de cultură sau de învățământ, cu cheltuieli gata studiate și soluții pregătite”*.

În câteva cuvinte, acesta este Emil Racoviță dincolo de preocupările strict Științifice.

Prof. Cristina Ghelbere

“EMIL RACOVÎȚĂ” - 40

RETROSPECIVĂ

(articol preluat din monografia publicată la sărbătoarea de 30 de ani a liceului)

Momentul aniversării celor 30 de ani de existență a Liceului Teoretic “Emil Racoviță” este întâmpinat cu o deosebită emoție și bucurie și, în același timp, reprezintă tot atâtea trepte urcate cu greu, cu mult efort și curaj pe drumul devenirii sale într-o instituție demnă și stabilă, o școală de prestigiu.

Garanția calității instruirii și educației primite în anii de studiu, pregătirea generală și de specialitate este confirmată de generațiile de absolvenți care s-au succedat începând cu anul 1982 și care ocupă importante locuri de muncă și funcții în societatea actuală.

Revenind la trecutul nu prea îndepărtat al școlii, se cuvine a menționa actul de naștere al acestui liceu. În toamna anului 1977, septembrie, 1, se declară înființarea Liceului de Chimie Industrială nr. 4, cu profil chimie și mecanică. Existența liceului este legată de construirea în acele vremuri a Combinatului de Fire și Fibre Sintetice Vaslui.

Prof. Ana Angheluță
Prof. Petre Gheorghe

Noua construcție în care urma să se desfășoare activitatea școlii fusese destinată anterior Școlii Generale nr. 6, apoi transferată liceului. În aceste condiții de transfer, baza material-didactică nu a fost inclusă în planul inițial, clădirea nu dispunea de spații adecvate profilului chimie industrială.

Programul prioritar care se impunea să fie realizat urgent și cu responsabilitate cuprindea: asigurarea bazei materiale, dotarea spațiilor pentru activități practice specifice, încadrarea cu personal didactic de cultură generală și personal tehnic pentru disciplinele profilului,

chimie, mecanică. Cu un program bine structurat și cu sprijinul C.F.F. Vaslui , C.F.F.Ch. Săvinești , M.I.Ch. București , Inspectorul Școlar (inspector școlar general, domnul prof. Constantin Clisu) am reușit să parcurgem prima etapă , să realizăm o mare parte din materialele didactice necesare și specifice profilului.

În primul an școlar, 1977-1978, s-au amenajat și dotat: laboratorul de chimie (2), laboratorul de biologie, cabinetul tehnologic, cabinetul de desen tehnic și alte cabinete pentru obiectele de cultură generală.

S-a amenajat biblioteca școlară , care la acest moment dispune de un fond de carte valoros și diversificat. Pe parcursul anilor s-a îmbogățit baza didactico-materială, asigurând elevilor condiții deosebite pentru studiu.

Cadrele didactice din această primă etapă de activitate a liceului au răspuns cu promptitudine în realizarea programelor desfășurate.

Este de remarcat străduința profesorilor din acest început atât de greu, profesori care pe lângă catedra încărcată cu 26-30 de ore săptămânal, au găsit timp pentru activități suplimentare cu elevii, pentru participarea la alte activități extrașcolare.

Dialogul permanent și sincer cu elevii a dat posibilitatea cunoașterii preocupărilor acestora, în baza cărora s-au elaborat programe de lucru adecvate.

Rezultatul imediat obținut, ca o confirmare a activității profesorilor pentru pregătirea elevilor, a fost prima promoție din 1981, clasa de chimie , din care majoritatea elevilor au fost admiși în învățământul superior (diriginte, prof Gabriela Cristea).

Eforturile sporite și conjugate ale conducerii și personalului didactic s-au concretizat pe parcursul anilor în rezultatele bune ale elevilor, participarea lor la olimpiadele școlare, cu obținerea premiilor la nivel de județ sau național, la concursuri cultural-artistice și sportive: corul de cameră, echipa de handbal a liceului, câștigătoare a Cupei Naționale.

Pentru perioada 1977-1987, în care am avut misiunea de a îndruma și coordona activitatea instructiv - educativă a școlii, apreciez buna colaborare cu întreg personalul didactic care a făcut dovada probității profesionale. Consider că am

desfășurat o muncă cu mult devotament, pasiune și respect față de profesori și elevi.

Continuând tradiția unei susținute activități, a eficienței acesteia, colegii care au urmat la conducerea școlii au îmbogățit și diversificat dotarea și au renovat spațiile de școlarizare. Se remarcă dotarea tehnică modernă în laboratoare, mobilier adecvat în sălile de clasă, profesori cu o deosebită pregătire profesională. Sunt de apreciat sincer eforturile și realizările tuturor, mă bucur pentru toate succesele obținute în timp.

Toată admirația pentru acei educatori care își folosesc puterea de muncă, priceperea în mod sincer, în îndeplinirea calitativă a programelor instructiv-educative

prof. Ana Angheluță,
primul director al liceul,
1977-1987

**LICEUL TEORETIC “EMIL RACoviȚĂ”
(LICEUL DE CHIMIE INDUSTRIALĂ NR. 4 VASLUI)
– 40**

*Profesorul este ca o lumânare
care îi luminează pe alții, consumându-se pe sine.*
Giovanni Ruffini

A fost odată ca niciodată...Anul 1977 – o sută de ani de la Războiul de Independență. În Vaslui, capitala triumfului lui Ștefan cel Mare asupra turcilor (în data de 10 ianuarie 1475), a apărut, ca o necesitate privind pregătirea forței de muncă pentru tânăra unitate a industriei chimice, Combinatul de Fire și Fibre Sintetice Vaslui (C.F.S.), o nouă instituție școlară: Liceul de chimie industrială nr. 4, într-un local nou, cu 20 de săli de clasă, la care se adaugă două laboratoare de chimie, un laborator de fizică, un laborator de biologie, o sală de desen și o sală de sport, având ca director pe profesoara de biologie Ana Angheluță. Înființarea noii unități școlare este consfințită printr-un protocol încheiat între Consiliul Popular al Județului Vaslui și Ministerul Industriei Chimie și avea drept scop pregătirea elevilor în vederea formării lor ca muncitori de “înaltă calificare”, pentru C.F.S. și alte unități similare din țară. Menționăm că, directorul C.F.S. – ului era domnul Mircea Ciobanu, care și-a adus o contribuție deosebită la dezvoltarea liceului.

Primul plan de școlarizare cuprindea: șapte clase a IX-a cu profilul chimie industrială, patru clase a IX-a cu profilul mecanică și două clase a X-a, preluate de la școli generale din oraș. În primul an școlar (1977-1978), personalul era format din 16 cadre didactice și trei ingineri. Amintim dintre ei pe titulari: Ovidiu Cârjă, Gabriela Cristea,

Petru Diaconu, Ștefan Găgeanu, Constantin Ghelbere și Gheorghe Petre. Anul școlar următor a fost hotărâtor pentru formarea echipei de cadre didactice titulare. Urmare a unui concurs național de ocupare a catedrelor și posturilor vacante din învățământ, s-au titularizat profesorii: Dumitru Apostolache, Vasile Bahrim, Gheorghe Ciobanu, Adriana Mazilu și Gheorghe Panainte - Cornescu. Atât cei “vechi”, cât și “noi” veniți, vor deveni, pe rând, profesori cu gradul didactic I, datorită pasiunii pentru realizarea actului didactic și a unei atmosfere cu adevărat cultural-spirituale care domnea în liceu.

Planurile de școlarizare evidențiau creșterea simțitoare a populației școlare și a atracției absolvenților claselor a VIII-a către liceul nostru. Dacă în 1980, liceul avea 1284 de elevi, în 1981 s-a ajuns la 1384. Se diversifică profilul claselor și forma de învățământ: școală profesională, liceu – curs de zi și liceu – curs seral. La cererea C.F.S.-ului, într-un an școlar a funcționat și o școală pentru pregătirea maiștrilor necesari întreprinderii.

În evoluția Liceului de chimie se disting două etape de dezvoltare, delimitate de anul 1989: prima, între 1977 și 1990 și a doua, din 1990 și până în prezent.

Subliniem faptul că în prima etapă, pe lângă scopul principal (acela de pregătire a forței de muncă pentru C.F.S.), cadrele didactice au avut în vedere și elevi apti pentru performanță. S-a lucrat intensiv și drept urmare a străduinței cadrelor didactice și a pregătirii cu maximă seriozitate de către unii elevi, au fost obținute rezultate bune și foarte bune la olimpiadele școlare, la concursurile pe meserii, la sesiunile de referate și comunicări științifice, la simpozioanele județene și naționale. Spre exemplu, eleva Alina Ciuruc (profesor Vasile Bahrim) a participat la faza pe țară a olimpiadei de chimie, ca în următorul an (clasa a XII-a), să fie cooptată în lotul național lărgit, pentru olimpiada internațională de chimie. Nu trebuie uitate nici rezultatele obținute la chimie, la sesiunea națională de referate și

comunicări științifice, de elevi coordonați de profesorul Anton Pinte, un excelent practician în ale chimiei.

În anul 1981, elevii liceului nostru își fac debtutul în învățământul superior, evidențiindu-se prin rezultatele bune și foarte bune obținute. Numărul lor a crescut an de an, devenind ingineri, profesori, medici, economiști, juriști, militari cu grade superioare și chiar cadre universitare. Unii dintre ei au obținut titlul de doctor în specialitățile respective.

Anul 1990 aduce o nouă șansă de dezvoltare educațională, de integrare în marea familie a sistemelor educaționale moderne, orientată spre necesitățile elevului. Schimbările de esență în evoluția învățământului românesc, ajung și la Liceul de chimie nr. 4 Vaslui. Colectivul profesoral, analizând și procedând în consecință, a hotărât schimbarea profilului de chimie cu unul teoretic, liceul devenind Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui. Este vorba despre savantul român Emil Racoviță, născut pe meleaguri vasluiene (satul Șurănești, azi Emil Racoviță, comuna Dănești). Satul Șurănești a dat trei mari academicieni: Emil Racoviță (biolog), Emil Condurachi (istoric) și Grigore T. Popa (medic), iar satul vecin, Codăiești, un alt academician, Radu Miron.

Concomitent cu demersurile pentru dobândirea noului profil, managerul de atunci, profesorul Vasile Bahrim, a acționat operativ și responsabil pentru îmbogățirea patrimoniului material și didactic, pentru alcătuirea unui corp profesoral apt să abandoneze mentalitățile învechite și să atace problemele modernizării și ridicării calității instrucției și educației. S-a modernizat instalația de încălzire prin montarea unei centrale proprii, pe gaze, s-a asfaltat terenul de sport, s-a înlocuit mobilierul claselor, s-a reabilitat termic școala prin înlocuirea geamurilor și ușilor și a fost renovată sala de sport. Siguranța elevilor s-a îmbunătățit prin monitorizarea permanentă a întregului liceu cu camere video. Liceul dispune astăzi de două laboratoare de informatică, de o bibliotecă cu peste 13.000 de volume, o

sală de lectură și un depozit de carte, precum și de o sală multimedia.

De asemenea, Liceul Teoretic „Emil Racoviță” dispune de un corp didactic foarte bine pregătit în ceea ce privește specialitatea fiecărui membru, pregătirea sa psihopedagogică, competențele de comunicare și competența digitală. Aici au avut și au loc momente de înălțare care au dat și dau satisfacții atât profesorilor cât și elevilor. Gustul pentru școală își află aici împlinirea, iar cei mai mulți dintre dascăli au devenit cu adevărat performanți, având toate condițiile și competențele necesare pentru exercitarea profesiei lor.

Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, născut din dragoste și entuziasm, dintr-un adevărat cult al muncii și al cărții, continuă să se afle în topul celor mai bune licee din oraș și județ, și nu numai. A rezistat în acest top prin voința și dăruirea multor generații de dascăli, de elevi (mai ales) și de părinți și va trebui să reziste și dincolo de noi, pentru cei ce au fost, pentru cei ce sunt și pentru cei ce vor veni.

Liceul Teoretic „Emil Racoviță” are și o caracteristică aparte: a furnizat de-a lungul timpului un număr impresionant de inspectori școlari, profesori cu nume de rezonanță în învățământul vasluian, adevărate repere didactice. Este vorba de trei inspectori școlari generali (Ionel Armeanu – Ștefănică, Elena Condrea, Florin Ciurariu), de șase inspectori generali adjuncți (Vasile Bahrim, Gheorghe Ciobanu, Dorel Juverdeanu, Gheorghe Panainte – Cornescu, Mădălina Streja, Aurel Zugravu) și de 14 inspectori școlari de specialitate (Dumitru Apostolache, Ioan Baban, Victor Badiu, Gabriela Cristea, Iulian Cogean, Petru Diaconu, Ștefan Găgeanu, Constantin Ghelbere, Cristina – Liliana Ghelbere, Gabriela Lisievici, Luiza Carmen Neacșu, Gheorghe Petre, Mircea Popa, Dumitru Stoian).

Profesorii de la Liceul Teoretic „Emil Racoviță” au fost și continuă să fie ca niște candelă aprinse, ca niște lumini de veghe și izvoade de tărie sufletească și de speranță

pentru toți iubitorii luminilor cunoașterii. Au fost și au rămas repere clare ale pedagogiei științei și culturii pentru elevii lor. Ei i-au adunat și continuă să îi adune sub cupola înaltă a școlii, cu milostivire solidarizându-i în speranță, spirit, iubire, smerenie și tărie morală, în sugestie estetică, atât cât permiteau ori permit programele școlare și chiar mai mult. Au reușit să îmbine înțelepciunea cuvântului cu frumusețea exemplului personal și al înaintașilor, într-o atmosferă calmă și luminoasă. Au reușit să-i sprijine pe elevi în evadarea lor în cultul muncii și al frumuseții și să le inoculeze spusele lui Zig Ziglar: “Credința, speranța și disciplina te ajută să mergi până la capăt”.

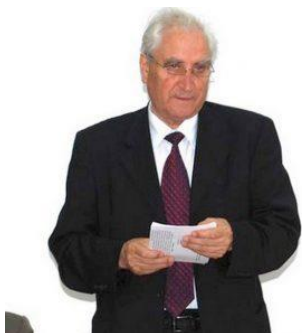
Munca profesorilor din ziua de azi este tot mai dificilă. Acum, cadrele didactice sunt cele care trebuie să placă elevilor, pentru a-i câștiga și nu intens ca în trecut. Dar este foarte important ca elevii să priceapă că au nevoie, pe durata școlarizării și de multe ori și după, de profesorii lor. Că, în fapt, profesorii lor sunt LIDERII lor, capabili să îi susțină atunci când nu se pot menține pe linia de plutire, și să-i îndrume atunci când nu realizează încotro pornesc. Numai o atitudine fermă, dar înțelegătoare a cadrelor didactice, le va permite elevilor să se bazeze pe capacitatea dascălilor de a le guverna viața pe durata școlarizării, pentru că profesorii merg înaintea lor conducându-i și nu în urma lor, ca prizonieri ai propriilor voințe. Aceasta este calea sigură pentru evitarea faptului ca noua generație să se înece în lipsa de control și dezgustul în care societatea se scufundă. Este o mare provocare pentru toți slujitorii școlii. Or, profesorii și elevii de la Liceul Teoretic „Emil Racoviță” oferă un exemplu pozitiv în această direcție. Munca lor temeinică și comună poate oferi garanția satisfacțiilor pe care și le dorește fiecare. Bucuriile pentru toți lungesc și înfrumusețază viața.

Pentru lumea noastră, profesorii de la Liceul Teoretic „Emil Racoviță” sunt poate niște anonimi, dar pentru elevii silitori și cumiți ei reprezintă întreaga lume. Dascălii de aici știu, fără a ceda, să fie în termeni buni cu toată lumea.

Ei rostesc adevărul liniștiți și limpede, și-i ascultă și pe alții, chiar și pe cei neștiutori pentru că aceștia au povestea lor. Știu, de asemenea, să primească cu bunăvoință sfatul anilor. Eventualelor nereușite le răspund cu smerenie, fiind capabili de a se feri de cea mai mare boală a omenirii, aceea care constă în a nu însemna nimic pentru nimeni. Profesorii de aici nu se concentrează asupra reușitei lor, asupra modului în care ar fi percepuți de cei care le evaluează munca, ci asupra muncii în sine, asupra ținutelor de atins.

La ultima evaluare a liceului, din 15.09. 2017 (în baza Hotărârii ARACIP nr. 22/ 13.09.2017), s-a scos în evidență faptul că gradul de satisfacție al beneficiarilor serviciilor educaționale oferite, ca și cel de implicare în procesul decizional este impresionant de mare. Calificativul general a fost FOARTE BINE.

La ușa inimii fiecărui cadru didactic de la LER nu trebuie să bați zgomotos, nici să năvălești nepoftit, nici să te rogi. Trebuie numai să te arăți dornic de a te perfecționa, de a învăța lucruri noi și frumoase, dornic de a te pregăti pentru viață. Cadrele didactice de la această senină instituție școlară posedă frumoase și complexe însușiri. Sunt caracterizați de vorba bună, de zâmbete și de fapta binefăcătoare. Sunt convinși că un cuvânt, un gând rostit cu bunăvoință naște încredere, respectiv intimitate. Simpla prezență a multora dintre ei atrage iubirea, calmează sufletul și aprofundează prietenii.

Colegii mei de la LER știu că dacă vrei fructe nu trebuie să rupi florile. Pentru ei, florile sunt elevii pe care îi primesc în clasa a IX-a, iar fructele, succesele școlare ale acestora. Și mai știu că florile frumoase cresc discret, în umbră, ceea ce-i determină să fie chibzuiți, echilibrați. Proiectele lor didactice

sunt raționale și pornesc de la convingerea că nu putem admira în același timp luna, zăpada și florile și că cei care-și doresc trandafirul trebuie să respecte spinul.

Modernismul nu cunoaște decât un singur ritm: nebunia grabei. Atmosfera generală și viața cetăților are la bază graba. Apreciem că la LER multe cadre didactice au o natură umană deosebită, că știu valoarea așteptării, iar modul lor de abordare a problemelor școlii este atent și echilibrat. “Dacă nu vom găsi un etalon valoric cu care să ierarhizăm prețuirea pe care o acordăm altora și nouă, lumea nu va putea face altceva decât să continue a se scufunda în haos” (Grigore T. Popa).

Pentru LER, ca și pentru spirit, timpul este o dimensiune a întineririi. Eu trăiesc acest eveniment frumos, minunat. Liceul meu drag a împlinit 40 de ani. Sunt luat prin surprindere: cum am ajuns aici atât de repede? Se spune că pentru ca ceva să devină prețios, prin vechime, trebuie să treacă cel puțin 100 de ani. Liceul meu este pe calea aceasta.

Vă invit să fiți dispuși să-l așteptați, dragi colegi!

La Liceul Teoretic „Emil Racoviță” a sunat chemarea *Sub drapel!*, după 40 de ani. Veniți. Veniți, stimați profesori și voi, dragi elevi, absolvenți ai acestui liceu, să întoarcem încă o filă a istoriei lui și a victoriilor noastre, în același timp! Veniți la mijloc de brumar (17-18 noiembrie 2017) să ne sărbătorim liceul!

Tuturor felicitări, sănătate și noi succese!

Profesor Dumitru V. Apostolache

AUTOPORTRET

L.E.R., pentru profesorii de astăzi, înseamnă:

- școala noastră, școala în care trăim și în care timpul ne desăvârșește existențele;
- mândria de a ne împleti destinele;
- întâlnirea cu oameni interesanți, dedicați meseriei de dascăl;
- ocazia de a lucra cu elevi cu mintea deschisă, plăcuți;
- instituția în care managementul de calitate presupune directori deschiși, care gândesc în perspectivă;
- locul în care ne sunt prietenii;
- locul în care se întorc elevii să ne mulțumească pentru că i-am îndrumat spre facultăți de profil, iar acest lucru le-a asigurat, ulterior, un loc de muncă pe măsura așteptărilor.

Un proaspăt absolvent ne-ar putea alege pentru că:

- este singura școală tânără din oraș, în toate sensurile cuvântului;
- e o școală autentică, în care profesorii sunt dedicați meseriei lor;
- elevii sunt susținuți atât în activitatea obișnuită, cât și în cea de performanță;
- liceul beneficiază de o dotare materială foarte bună (laboratoare, calculatoare, proiectoare în fiecare clasă, sală de sport, bibliotecă etc.);
- majoritatea profesorilor sunt titulari, ceea ce asigură continuitate și stabilitate;

- ✚ fiecare elev este susținut să își descopere și să își valorifice adevăratul potențial, în așa fel încât să poată să își construiască un viitor pe măsura aptitudinilor lui;
- ✚ atitudinea normală a elevilor, fără afișarea unor orgolii nefondate;
- ✚ rezultatele obținute de elevii liceului sunt din ce în ce mai bune;
- ✚ este un liceu de succes;
- ✚ oferă diversitate în educație;
- ✚ cultivă simțul estetic.

În loc de concluzie: Numele odată format, îi convinge pe cei care încă stau la îndoială!

Gânduri pentru viitor:

- să devenim mai buni, mai performanți cu fiecare an;
- liceul să se înscrie în elita școlilor naționale, să devină ceea ce numim un liceu cu tradiție, un etalon al performanțelor sociale, profesionale și umane;
- liceul să devină acel pilon solid în care se creează elitele;
- școala noastră să fie motorul multor proiecte europene;
- fiecare profesor să aibă sala lui de clasă în care să își desfășoare toate orele;
- diversificarea profilelor pentru a menține interesul elevilor;
- menținerea unei discipline care să scoată în evidență prestigiul profesorului adevărat;

- construirea încă a unui corp de clădire în care să se desfășoare activitățile;
- construirea unui cămin internat și a unei cantine, eventual a unui bazin de înot;
- desfășurarea cursurilor într-un singur schimb;
- achiziționarea de tablete grafice pentru un atelier de grafică și pictură digitală;
- modernizarea fondului material existent.

Elevii noștri au ales liceul pentru că:

- este în topul liceelor din județ;
- este un liceu modern, care oferă condiții foarte bune de lucru;
- este un liceu cald și primitor;
- este încurajat spiritul competitiv al elevilor;
- elevii au obținut rezultate foarte bune la concursuri, olimpiade școlare și la examenul de bacalaureat;
- liceul este dotat cu aparatură pentru desfășurarea unor activități de calitate;
- este un liceu de renume, foarte bun, așa cum îl recomandă foști elevi ai liceului;
- profesorii știu să adapteze conținuturile pentru ca elevii să înțeleagă ceea ce învață;
- profesorii au așteptări mari de la elevi, pe care îi motivează permanent, reușind să formeze caractere puternice și oameni de viitor;
- profesorii reușesc să interacționeze cu toate tipurile de elevi;
- profesorii îi ajută pe elevi să își găsească vocația și să înțeleagă altfel tot ceea ce îi înconjoară;

- elevii manifestă dorința de a se autodepăși;
- profesorii buni, exigenți, ne ajută să ne perfecționăm și să ne alegem un drum în viață, cu ajutorul lecțiilor morale pe care ni le oferă.

Cum ar vrea elevii să arate liceul peste 10 ani?

- ◆ modernizat, cu dulapuri pe holuri, pentru depozitarea materialelor personale;
- ◆ sălile dotate cu table interactive;
- ◆ să aibă un parc amenajat, cu bănci, pentru ca elevii să se poată recrea într-o eventuală pauză mare, la mijlocul programului;
- ◆ să aibă teren de tenis;
- ◆ să păstreze aceeași atmosferă prietenească, profesorii să rămână la fel de deschiși la nevoile elevilor, aceștia să fie la fel de dornici de cunoaștere;
- ◆ să păstreze tradiția acelor desene afișate pe holurile liceului și să fie încurajați mai mulți elevi să își expună lucrările;
- ◆ să beneficieze de o cantină proprie și de bazin de înot;
- ◆ dotarea cu mobilier nou și cu instalații de aer condiționat;
- ◆ integrarea mai multor activități practice;
- ◆ dotarea sălii de sport.

PER ASPERA, AD ASTRA!

Ideile au fost formulate de profesorii și elevii liceului în urma completării unor chestionare.

DESPRE ȘCOALĂ ȘI EDUCAȚIE

A scrie despre școală și despre rolul educației pare a fi o misiune dificilă. Pe de o parte, riști să rostești fraze tocite de atâta uz, să folosești clișee și stereotipii de genul „Educația are un rol foarte important în conturarea personalității umane...” etc. Pe de altă parte, în contextul actual, în care tot mai mulți tineri preferă să plece în străinătate, nemaigăsind o motivație reală în educație, în învățământ, școala tinde să fie în cel mai bun caz un spațiu în care te întâlnești cu prietenii, așa, din inerție. Proverbul “Dacă ai carte, ai parte!”, tinde să nu mai fie de actualitate.

Și totuși... Într-o școală, fiecare an înseamnă progres și bucurie. Fiecare pas presupune cultivarea competiției științifice și profesionale, atât în rândul profesorilor, cât și al elevilor. Fiecare aniversare se transformă într-o certitudine: aceea că ceea ce trăiește între zidurile mai mult sau mai puțin triste ale acelei instituții, are un rost.

Liceul nostru împlinește astăzi 40 de ani. Și-a trăit copilăria și adolescența cu încredere și iubire, cu speranțe și realizări. 40 de ani de existență au însemnat o evoluție remarcabilă, atât prin resurse umane și materiale acumulate în timp, cât și prin temeinicia educației care i-au adus un prestigiu binemeritat. Devenirea acesta este fascinantă și înseamnă trepte bătute de profesor, abia dibuite de elev, într-o traiectorie ascendentă pe drumul cunoașterii.

40 de ani înseamnă tot atâtea generații de absolvenți, chipuri peste care s-au scuturat anii, dar care au dus cu ei însemnele învățaturii dobândite în Liceul „Emil Racoviță”. Memoria fiecărui profesor al liceului poartă astăzi zeci, sute, sau chiar mii de chipuri, unele cu nume, altele anonime, chipurile liceenilor de ieri sau de demult, din anii pe care i-

am lăsat în urmă. De aceea, această aniversare rotundă naște nostalgia provocată de conștientizarea trecerii timpului, dar și bucuria împlinirii, satisfacția lucrului bine făcut și încredere în viitor. Stau mărturie rezultatele deosebite obținute de elevii liceului nostru, de-a lungul timpului, la olimpiade și concursuri școlare, fiind demne de reținut premiile de la etapele naționale ale olimpiadelor școlare:

- Alina Ciuruc, premiu special, 1987-1988, selecționată în clasa a XII-a în lotul național lărgit pentru Olimpiada internațională de chimie, profesor Vasile Bahrim;
- Filipescu Ramona, premiul I, 1991, Olimpiada de biologie, profesor Tudorița Bocan;
- Grosu Florentina, premiul I și **nota 10**, 2010, Olimpiada de logică, profesor Mircea Popa;
- Țugulea Roxana, premiul I, 2013, Olimpiada de limba italiană, profesor Mirela Fighiuc;
- Dublea Adrian, premiul I și **nota 10**, 2016, Olimpiada de istorie, profesor Ciprian Râșăscu;
- Ciocan Cătălin, medalie de aur, 2016, Olimpiada de informatică, profesor Dan Pracsiu;
- Tiberiu Maxim, medalie de argint 2015-2016 și 2016-2017, Olimpiada de informatică, profesori Popica Camelia, Dan Pracsiu;
- Craiu Andrei, medalie de bronz 2015-2016, Olimpiada de informatică, profesor Dan Pracsiu;
- Strat Doina, premiul II și premiu special, 1984-1985, Olimpiada de geografie
- Patrichi Dragoș, premiul al II-lea, 2016 și mențiune, 2015 Olimpiada de limba spaniolă, profesor Gabriela Tofan;
- Budacea Ecaterina, premiul III, 1979-1980, Olimpiada de limba și literatura română;
- Plăcintă Angelica, premiul III, 1990-1991, Olimpiada de biologie;

- *Purice Teodora*, premiul III, 2015-2016, Olimpiada de limba italiană, profesor Mirela Fighiuc;
- *Toma Gica*, mențiune, 1980-1981, Olimpiada de limba și literatura română;
- *Novac Leopoldina*, mențiune, 1981-1982, Olimpiada de filosofie;
- *Brad Elena*, mențiune, 1982-1983 și 1983-1984, Olimpiada de istorie;
- *Bahrim Dragoș*, mențiune, 1987-1988, Olimpiada de matematică;
- *Filipescu Ramona*, mențiune, 1991-1992, Olimpiada de biologie, profesor Tudorița Bocan
- *Pulpan Isabela*, mențiune, 1991-1992, Olimpiada de limba și literatura română
- *Pinău Alina*, mențiune, 1991-1992, Olimpiada de biologie
- *Nechita Ionela*, mențiune, 1993-1994, Olimpiada de biologie
- *Grigore Gianina*, mențiune, 1998-1999, Olimpiada de geografie
- *Dumitru Florentina*, mențiune, 1998-1999, Olimpiada de limba latină, profesor Anca Anușcă-Popa;
- *Cataramă Mirabela*, mențiune, 2003-2004, Olimpiada de logică și argumentare, profesor Mircea Popa;
- *Covaliu Roxana Minodora*, mențiune, 2005, Olimpiadei de filosofie, profesor Claudia Ghelbere
- *Radu Alexandru*, mențiune, 2005-2006, Olimpiada de limba latină, profesor Anca Anușcă-Popa;
- *Maței Petronela*, mențiune, 2012, Olimpiada de limba spaniolă, profesor Gabriela Tofan;
- *Gheorghe Vlăduț*, mențiune, 2015 și 2016, Olimpiada de limba spaniolă, profesor Gabriela Tofan;
- *Tănasă Lavinia*, mențiune specială, 2015-2016, Olimpiada de limba italiană, profesor Mirela Fighiuc;
- *Diaconu Rareș*, mențiune, 2016-2017, Olimpiada de limba franceză, profesor Monica Sprâncenatu.

- *Moșneagu Oana*, premiu special, 2001-2002, Olimpiada de limba latină, profesor Anca Anușcă-Popa;
- *Simionescu Mădălina*, premiu special, 2001-2002, Olimpiada de limba latină, profesor Anca Anușcă-Popa;
- *Trifan Ana Maria*, premiu special, 2002-2003, Olimpiada de limba latină, profesor Anca Anușcă-Popa;
- *Oprea Diana*, premiu special, 2002-2003, Olimpiada de limba latină, profesor Anca Anușcă-Popa;
- *Hrestic Sebastian*, premiu special, 2006-2008 și 2007-2008, Olimpiada de limba latină, profesor Anca Anușcă-Popa;
- *Polcovnicu Ana Maria*, premiu special, 2013-2014 și 2014-2015, Olimpiada națională de limbi clasice, profesor Anușcă Popa Anca;
- *Mocanu Petronela*, premiu special, 2013-2014, Olimpiada de limbi clasice, profesor Anca Anușcă Popa.

Alte nume de elevi care au participat la olimpiade și concursuri naționale, la concursuri pe meserii, la sesiuni de referate și comunicări științifice, la simpozioane și alte manifestări științifice, obținând locuri fruntașe: Cornelius Axinte, Anișoara Leuștean, Anca Olaru, Narcisa Istrate, Doina Straton (chimie), Benone Momaiț, Crina Grosu, Iulia Cozma, Diana Fotache, Durleșteanu E. (istorie), Dragoș Bahrim, Dragoș Pascal, Bolea Elena (matematică), Toma Pavel, Pulpan Isabela, Nicoleta Petre (limba română), Luca Vasile Leonard, Popa Alexandru Ionuț, Boghiu Raluca, Arhire Codruț, Roșu Adriana, Pârvu Miruna (filosofie), Alin Dîrțu, Gianina Grigore, Paula Moraru (geografie), Mirabela Țurcanu (biologie), Dorina Ștefan, Carmen Ilie, Bocăneț Flavia, (limba latină), Cristina Boghiu, Luminița Potorac (limba franceză), Mădălina Grigore (limba italiană),

Mihaela Andreea Burada (limba spaniolă), Olga Ghertescu, Zinaida Veste (limba rusă), Ionuț Macarie, Andrei Popa (limba greacă veche) și încă multe, multe alte nume, însă nu avem pretenția de a realiza un inventar al acestora. La competițiile sportive, elevii liceului au obținut, de asemenea, performanțe demne de reținut: medalia de argint, în anul 1992, la turneul final al Campionatului Național al liceelor la handbal masculin; locul I, în anul 2003 și 2004, la Campionatul de baschet fete; locul II, în anul 2002, la Campionatul Național de Atletism, locul I, în anul 2007, la Festivalul Internațional de dans “Prietenia”, cu echipa de dans aerobic.

Într-o instituție de învățământ, un rol important în procesul didactic îl are și biblioteca. Astăzi, biblioteca are un fond de carte de peste 16.000 de volume și dispune de un spațiu generos, în care se desfășoară activități culturale sau cu specific literar. Sala de lectură le oferă elevilor un ambient plăcut și foarte potrivit studiului. Este de amintit activitatea desfășurată în cadrul bibliotecii de doamna Rodica Busuioc, prima bibliotecară a liceului încadrată cu normă întreagă, cea care până în anul pensionării, 2007, a furnizat elevilor cărțile din bibliografia școlară, a desfășurat activități variate și s-a îngrijit ca fondul de carte să fie îmbogățit an de an. Din anul 2007, bibliotecar este Mihaela Ghiga, cea care duce mai departe tradiția liceului și, atentă la nevoile culturale ale elevilor, le oferă un spațiu primitor în care să își poată desfășura activitatea.

Pe de altă parte, dat fiind faptul că liceul a avut inițial profilul chimie industrială, laborantele Adriana Straton (pentru chimie) și Mihaela Ghiga (pentru fizică și biologie) au asigurat buna desfășurare a lucrărilor practice, de laborator. E de amintit faptul că doamna Adriana Straton a fost laborant de la înființarea liceului.

Ca o garanție a valorii liceului, în 26 ianuarie 2016, ministrul educației de atunci, Sorin Cămpianu a ales să viziteze liceul nostru. A fost impresionat de atmosfera generală din școală, de rezultatele obținute de elevi la examenul de bacalaureat, la concursuri și olimpiade

școlare, de implicarea în parteneriate locale, județene, naționale și internaționale, pe scurt, de ceea ce reprezintă liceul astăzi.

După acest moment de răscruce, timpul se va așterne din nou la drum, marcând destine și scriind alte povești. Dascălii își vor consacra pe mai departe, cu însuflețire și responsabilitate, competența în educarea generațiilor de elevi aflați pe drumul către mereu reluatul „mâine”. Elevi și profesori, sunt prinși sub acest arc de timp pentru a-și desăvârși ființa în sensul cuvintelor lui Tudor Vianu: “Să cunoști ceva temeinic și să faci ceva mai bine ca alții, să-l faci cât mai bine, dacă se poate să-l faci perfect. Să fii un artist, un maestru. Lucrul tău să se închege cu armonia, să devii autorul unei lucrări rotunde, complete, frumoase, al unui cosmos”.

Acesta ar putea fi crezul fiecărui profesor, cu atât mai mult cu cât școala înseamnă modelare prin educație. A educa înseamnă a conduce, deci a îndruma cu un scop. Acțiunea de a conduce și noțiunea de nicăieri se exclud reciproc. Destinația educației este, deci, prin definiție, pozitivă pentru că ea este ținta spre adevăr, spre bine, spre frumos.

Școala este chemată să insuflă fiecărui tânăr legile fundamentale ale vieții (munca, spiritul de răspundere, patriotismul, dragostea de frumos), să renunțe la superstiția vorbelor goale.

Pasul tinereții trebuie cu necesitate să fie mare, îndrăzneț și să pornească din pragul liceului, să se transforme în zbor al cărui tâlc să fie devenirea sub semnul unui suflet mare.

Elevi și profesori, deopotrivă, să căutăm să dobândim voința neabătută de valoare, nu capricii și mofturi, așa cum vremurile par să o ceară; să prețuim mintea îndrăzneată și vie, nu adormită de suficiență și mediocritate; să lăudăm munca neobosită, nu lălăiala care o imită; să prețuim

disciplina și substanța, nu fandoseala vedetismului, cum ni se flutură adesea pe sub ochi; să căutăm să ne recuperăm solidaritatea și omenia, conștiința valorii, a datoriei și spiritul de răspundere.

Și în acest context, cuvântul școală și-ar câștiga drept de cetate în inimile noastre, ale tuturor și ne-ar îndemna să rostim, ca într-o părintească îmbrățișare:

La mulți ani, Liceul meu drag!

prof. Ghelbere Cristina

Parc-a fost azi...

15 septembrie 1978. Mă prezentam la post ca profesor titular pe catedra de chimie la Liceul Industrial nr. 4 Vaslui, post obținut în urma unui concurs. Veneam în acest liceu de la Liceul Murgeni împreună cu prietenul - profesor Dumitru Apostolache, având o experiență didactică de 10 ani. Eram un cadru didactic tânăr, în plin proces de formare, dornic de afirmare și am pășit cu adâncă emoție în acest lăcaș de cultura și civilizație.

Aici am întâlnit o directoare inimoasă, pe doamna Ana Angheluță, care în fruntea unui colectiv didactic deosebit, a început activitatea de promovare și consolidare a unor performanțe școlare care au ridicat acest liceu pe locul al doilea în ierarhia liceelor din municipiul Vaslui.

Liceul a fost creat ca fiind o pepinieră de personal calificat, pentru una din cele mai moderne întreprinderi din Vaslui, Combinatul de Fire și Fibre Sintetice, care începuse să-și desfășoare activitatea industrială în barăci improvizate.

Nu cunosc motivele pentru care, începând cu 1 februarie 1979, am fost ales din colectivul didactic al liceului ca să conduc, în calitate de director adjunct, destinele acestei instituții. Liceul a început să obțină rezultate deosebite nu numai în formarea unor muncitori bine pregătiți, dar s-a impus cu rezultate deosebite în admitere la facultăți ca: medicină, agronomie, chimie alimentară și industrială, filologie, matematică, dar și cu rezultate la olimpiadele școlare și la concursurile naționale.

Colegii, profesori și ingineri detașați de la combinat, au fost foarte solidari atât la succesele obținute, cât și la micile nerealizări. Nu îmi amintesc să fi avut vreun cadru didactic care să nu-și facă datoria.

Pentru obținerea unor rezultate deosebite s-a muncit intens, numărul orelor suplimentare neremunerate era tot mai mare, catedra profesorilor era formată din 28 - 30 de ore săptămânal, fără o recompensă lunară, se lucra 6 zile pe săptămână, iar duminica era „zi normală de lucru” pentru colectarea maculaturii și recuperarea sticlelor și borcanelor.

Profesorii și elevii erau umiliți și scoși chiar în zi de Paște ca să adune hârtiile din jurul tomberoanelor, în timp ce vasluienii priveau cu admirație de la balcoane. Chiar dacă afară era zăpadă, profesorii și elevii participau cu entuziasm la strângerea recoltei spre bucuria țăranilor cooperatori și a conducătorilor lor, care raportau producții record.

Aceste activități extrașcolare au contribuit la formarea unor elevi cu responsabilitate față de munca depusă, iar cadrele didactice s-au solidarizat, ripostând prin muncă. Altă soluție probabil nici nu ar fi existat.

Personal, lipsit de modestie, am obținut profesional rezultate deosebite:

- la fazele menționate ale Olimpiadei de Chimie, am avut elevi participanți: Olaru Anca, Istrate Narcisa, Axinte Cornelius, Alina Ciuruc în clasa a IX-a a fost a 6-a pe țară, iar în 1990 a fost selecționată în lotul lărgit al României pentru Olimpiada Internațională de Chimie;

- în acest moment, în municipiul Vaslui există 7 profesori de chimie, care au fost formați și educați prin efortul meu propriu.

Simțind că vremurile sunt în schimbare, în 1990, în calitate de director al liceului – reales – am făcut demersurile necesare pentru schimbarea profilului liceului.

Contestat de unii, apreciat de alții, am reușit să schimb foarte rapid profilul liceului din industrial în liceu teoretic.

În aceste momente de bilanț trebuie să remarcăm contribuția deosebită la dezvoltarea liceului, a următoarelor personalități: doamna profesor Ana Angheluță – director, domnul inginer Tomiță Ioan – director la Ministerul Industriei Chimice, domnul profesor Constantin Clisu –

inspector școlar general, domnul profesor Ioan Bălănescu –
inspector școlar general adjunct și nu în ultimul rând,
domnul inginer Mircea Ciobanu – director la Combinatului
de Fire Sintetice Vaslui.

La mulți ani și multe succese!

Director adjunct	1978-1987
	1995-1996
	2006-2007
Director	1987-1990
Inspector școlar	1991-2000
Inspector școlar general	1993-1995

Prof. Vasile Bahrim

Profesor de chimie la Liceul de chimie

Eu, Gabriela Cristea, m-am născut în județul lui Zaharia Stancu și al lui Marin Preda, în comuna Furculești, în 20 aprilie 1947.

Sunt “colegă” de zodie cu Nichita Stănescu, Octavian Goga, Leonardo da Vinci, Charlie Chaplin, Mariah Carey, Marlon Brando, pentru a-i aminti numai pe cei care îmi plac.

După mine, nu am nimic comun cu nici unul dintre „colegi” și după absolvirea școlii generale și a Liceului Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” din Alexandria, viața m-a purtat către Iași, unde am urmat la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” (nu am putut să mă „despart” de acest domnitor!), Facultatea de Chimie.

În anul 1972, după examenul de diplomă și obținerea specializării în fizică și chimie, am luat post la Școala Generală Văleni, județul Vaslui, pe catedra de fizică. M-am făcut deci pe deplin moldoveancă, după ce, cu un an înainte, mă căsătorisem cu un bârlădean.

În anii care au urmat până în 1977, am fost detașată la licee din Vaslui. O dată cu înființarea liceului de chimie, s-a ivit și pentru mine ocazia de a profesa chimia și, din toamna lui 1977, am obținut titularizare prin concurs la acest liceu.

Anii care au urmat au fost ani de muncă asiduă. Liceul avea un profil științific și era deci nevoie de laboratoare, de dotare materială, de pregătire de specialitate, atât pentru profesori, cât și pentru elevi. Au fost ani de

acumulări, de maturizare în profesie, de realizări în plan profesional și în viața privată.

Nivelul pregătirii de specialitate trebuia să se reflecte și în documente, așa că am urmat drumul oricărui cadru didactic și am obținut definitivatul în învățământ în anul 1976, gradul didactic II în anul 1982 și gradul didactic I în anul 1988.

Consider că nu este prea mult să mulțumesc încă o dată celor care m-au ajutat să amenajez laboratoarele, să le dotez, să le modernizez! Dar trebuie să mulțumesc mai ales acelor elevi ai mei care au petrecut multe ore din timpul lor liber alături de mine, pentru ca experimentele să reușească exemplar. Și trebuie să le mulțumesc mai ales pentru dorința lor de cunoaștere și pentru spiritul lor critic, care m-au determinat să ridic ștacheta proprie cât mai sus. Avându-i alături și în etapele de pregătire a lucrărilor de laborator, atunci când făceam ”bucătăria” orelor de clasă, consider că le-a trezit și mai mult interesul pentru chimie, și de aceea nu sunt puțini cei care au devenit profesori de chimie sau ingineri chimiști în diferite domenii. După 1990, am avut șansa să iau contact cu școala europeană. În 1999, am făcut parte dintr-un grup de profesori și elevi care s-au deplasat în

Franța, în cadrul unui proiect Leonardo. Am venit înapoi nedumerită total....

Pasiunea pentru chimie și dorința de redescoperire a tainelor ei, împreună cu elevii cărora am căutat să le trezesc aceeași pasiune, nu au putut fi înfrânte nici de boală, nici de vreo funcție ce mă înălța pe scara socială. Așa se face că în 1990, după ce fusesem propusă și votată de colegi – prin cel mai democratic vot! – ca inspector școlar de specialitate, mi-am dat demisia și m-am întors la elevii mei, după numai 10 zile!

În anii 1999-2000 am fost director adjunct al liceului, iar în lunile iunie-decembrie 2000, am urcat în lista pentru Camedă Deputaților. A fost cea mai revelatoare și frumoasă experiență, dar și mult prea târzie pentru mine.

În anul 2000 am ieșit la pensie.

S-a încheiat o etapă din viață, în care cred că am avut mai multe evenimente bune decât rele. Am acum destul timp să îmi aduc aminte de cele bune. Și să mă bucur! Și să mai trec pe la școală, unde mai sunt ceva colegi de seama mea, dar mai ales colegi mai tineri, unii foști elevi, care au preluat ștafeta și o duc mai departe cu multă dăruire și responsabilitate! Tuturor, le MULȚUMESC și le urez MULT SUCCES!

Prof. Gabriela Cristea,
fost director adjunct al liceului

Am fost și eu profesor la Liceul Teoretic “Emil Racoviță”

După ani de carieră, în diferite domenii educative de nivel județean, am revenit la profesia mea de bază, profesoara de geografie de la LER.

Îmi aduc aminte că am găzduit, prin anii 1974-1975, la Casa Pionierilor, unde lucram eu pe atunci, conducerea viitorului Combinat de Fire și Fibre Sintetice, care încă nu avea un sediu, “staf” ce plănuia ca odată cu ridicarea acestui obiectiv, ce înscrisa Vasluiul în circuitul industrial al țării să construiască și un liceu de profil, pentru pregătirea forței de muncă, ce avea să poarte un nume, o titulatură specifică a acelor vremuri de avânt economic, “Liceul Industrial de Chimie”.

După ani, odata cu declinul industriei și aruncarea “fiarelor ruginite” și forța de muncă ce se pregătea la liceu de profil, avea toate șansele să se înroleze în șuvoiul nesfârșit al șomerilor, aspect ce se perpetuează și acum,

Vasluiul deținând un loc de “frunte”. Așadar, se impunea imperios necesar, schimbarea titulaturii liceului. Am fost “nașa de botez” optând și eu pentru ca liceul nostru să poarte numele marelui savant vasluian de renume mondial, Emil Racoviță.

Bucuria mi-a fost cu atât mai mare cu cât, ca absolventă a Universității “Babeș-Bolyai” din Cluj l-am cunoscut și l-am avut coleg la Facultatea de Geografie-Biologie, pe urmașul savantului, nepotul acestuia, Gheorghe Racoviță, care a fost onorat și a răspuns cu multă amabilitate de a fi prezent la ceremonia “botezului” prin care școla noastră se legitimează de atunci cu numele de **Liceul Teoretic “Emil Racoviță”**.

Datorită șansei mele de a avea funcții de răspundere în diferite domenii, am lucrat cu toate cadrele didactice din județ și împreună cu remarcabilii colaboratori – specialiști pe domenii, am inițiat și organizat manifestări de prestigiu ce au înscris Vasluiul în circuitul cultural efervescent al acestor vremuri pe nedrept blamate, în special după revoluție, de unii neaveniți. Dar spre satisfacția celor care am lucrat pe atunci, auzim, din ce în ce mai multe aprecieri care ne onorează, pentru că vin din partea unor oameni responsabili și dăruți profesiei pe care au slujit-o cu credință, pasiune și efort unanim pentru a scoate la lumină “micul orășel uitat de lume”. Statisticile vremii confirmă rezultatele notabile. Este tot atât de adevărat că astăzi micul orășel este tot mai des prezent în lumina reflectoarelor cu știri de senzație ce uneori îți dau fiori.

Ajunsă la catedră m-am înrolat activ în colectivul de cadre didactice, avându-l ca director pe distinsul profesor

Vasile Bahrim, care nu numai prin competență, dar mai ales prin educație și omenie a făcut dovada unei personalități distinse în întreaga lui carieră.

La catedră mi s-a oferit o nouă șansă, redescopeream elevii din bancă setoși după cunoaștere, pentru care am muncit mult, cum îmi era în fire, oferindu-le toată priceperea mea și experiența acumulată în activitatea de ani și ani, ce a avut ca scop educația în general și nu un obiectiv politic, cum iarăși răuvoitorii mai clevetesc. Ca profesoară de geografie am pregătit cu simț de răspundere elevii în specialitate, ani la rând având olimpici, unii urmându-mi cariera în specialitate. Ca dirigintă am format colective de elevi pentru a deveni oameni de nădejde ai unui viitor, mulți au devenit astăzi oameni cu apreciate profesii, iar alții, la care nici nu mă așteptam, au și funcții de răspundere...

Așa este! Nota 10 de la școală nu este întotdeauna și nota 10 în viață!

Eu, ca profesor de geografie m-am străduit să rămân în amintirea elevilor mei, firesc și necesar, ca unul dintre semnele majore, de a mă recunoște în sufletul lor, definitiv, așa cum geografia pământului românesc o recunoaștem după Carpați-Dunăre și Marea Neagră. Sunt determinată să formulez aceste metaforice explicații și după mesajele primite cu diferite ocazii de la foștii mei elevi.

Împreună cu minunatul și responsabilul colectiv de cadre didactice de pe atunci am avut dorința unanimă de a alătura și, de ce nu, de a depăși alte licee de marcă. În timp s-a reușit! Urmăresc cu atenție evoluția liceului și constat cu satisfacție că astăzi se înscrie printre liceele de referință.

Cu toții am considerat că a fi profesor la LER, implică o responsabilitate sporită pe măsura patronului spiritual sub steaua căruia luminăm în timp, iată, și acum la cea de a 40-a aniversare a ctitoriei noastre care îi poartă numele. Îi urăm la mulți ani, mulți ani să veșnicească prin timp!

Memoria timpului elimină umbrele și amplifică lumina. La anii mei am înțelepciunea să văd doar lumina. Umbrele întoarcerii mele la catedră apar doar ca niște stafii sub auspiciile organizării unei revoluții plănuite în semn de primire a foste comuniste, inspector general, acțiune nereușită ca și alte revoluții. M-a “umbrit” faptul și refuzul de a-mi continua activitatea după pensionare în cadrul liceului meu, fiind nevoită să caut la alte porți o încadrare vremelnică. Desigur, acestea fac parte din micimea umană a acelor timpuri, care, din păcate, astăzi, s-a extins notoriu la toate nivelele și-n toate domeniile. Nu calitatea umană contează, ci sfânta pilă, corupția și cel de lângă tine să nu te depășească.

Visitudinile vieții m-au călit... eu am știut întotdeauna și am dovedit, pe oriunde pașii vieții m-au purtat, că pot și trebuie să ies din anonimat, din acea masă amorfă de clevetitori care cred că o muncă de răspundere, la nivel județean, se rezumă la simpla oră la clasă, mai mult sau mai puțin eficientă... cu povești nemuritoare...

Pentru că mi-a fost drag să muncesc aş reveni oricând la catredă, dar anii nu-mi îngăduie și poate de aceea, îmi meditez nepoții cu drag, în amintirea anilor frumoși ca educator. Și apoi...”Astăzi, chiar de m-aș întoarce/A-nțelege nu mai pot”/ Unde ești tu, școlă dragă,/Cu menirea ta, cu tot?

Nu, nu sunt o nostalgică, nici nu am vrut să-mi arog niște merite gratuite prin această alocuțiune, am vrut doar să subliniez că și eu, ca și alte cadre didactice dăruite muncii de educație nu am trecut prin școală fără rost, mai ales că prezentul mă inspiră la multe comparații evitând, cu greu, formula “pe vremea mea, era...altfel...” sunt subiectivă desigur! Sper totuși într-o școală mai bună, sper un viitor mai luminos pentru învățământul românesc.

Acum, la Ceasul Aniversar al Liceului meu, vreau să felicit actualii semănători de lumină, inimosul colectiv de cadre didactice și fericesc elevii care au șansa de a-i avea educatori.

Desigur, frumoase cuvinte doresc să vă adresez vouă, foștilor elevi ai liceului, prezenți azi la sărbătoarea școlii noastre și cred că amintirea anilor de liceu vă răscolește și sentimentul primei iubiri, pentru că notele din catalog au rămas doar cifre și valoarea adevărată a lor ați transpus-o în viață și în profesia pe care v-ați ales-o în devenirea voastră ca oameni adulți.

În același timp timp îmi exprim admirația și bucuria de a-i avea aici și pe foștii mei colegi profesori, actuali pensionari, la fel de tonici și frumoși la suflet. Iar pentru predecesorii plecați în lumea celestă un gând pios de recunoștință pentru truda lor... au fost și ei profesorii acestui liceu.

Cu bobite de aur, de cuarț și de lut, timpul își cerne clepsidra. Viitoare generații vor spune cu referire la noi... au fost și ei profesorii acestui liceu. Nu vreau să par patetică, eu sunt realistă, mai ales că profesia mea, geografia face

parte din științele reale. Totdeauna am avut credința că profesorul, indiferent de vremuri, a fost, este și va fi semănătorul de lumină, mare anonim și eroul neștiut al uneia dintre cele mai grele profesii, poate cea mai nobilă dintre breslele ce zidesc edificiul unei culturi, al unui spirit, al unui neam.

Nu pot să închei fără a-mi îngădui să parafralez cu venerație cuvintele celebre ale marelui savant, la întoarcerea din Antarctica. Și aceasta o fac pentru actuala și viitoarele generații de cadre didactice – corifeii care slujesc și vor sluji în acest liceu și cărora trebuie să le rămână înscris în sufletul lor, ca pe un frontispiciu îndemnul din citatul...”A fi profesor la Liceul Teoretic “Emil Racoviță”... orice efort nu va fi cu totul zadarnic, căci poți adăuga o mică pietricică la edificiul științei și culturii, la acel focar de lumină și adevăr, de dreptate, care călăuzește omenirea spre timpuri mai bune.”

Și chiar închei cu formula consacrată vremii “*Așa să ne ajute Dumnezeu!*”

Profesor, Elena Condrea

În loc de C.V. – o poveste albastră

Într-un „mijloc” de ianuarie, zi 24, seara la orele 20, an 1955, am rostit un „Bun venit” lumii, așa cum m-am priceput, printr-un scâncet de zile mari. Tatăl meu, Constantin, și mama mea, Silvia, își mai doreau un băiat, dar *Viața* mă înscrisese în Calendarul ei.

Am mers spre grădiniță de la 4 la 7 ani și jumătate, prinsă bine de mânuțele primului meu prieten, Dorel Apostol, astăzi în marina militară. Avea sarcina să mă păzească de micile răutăți, căci aveam codițe ca toate fetele.

La Școala Generală nr. 6 din Bârlad am fost elevă premiantă din clasa I până în clasa a VIII-a. Cel mai emoționant moment petrecut în această perioadă a fost cel din clasa a VII-a. Luasem premiul I la creație literară și am fost răsplătită cu o tabără la Homorod. În cele două săptămâni s-au desfășurat numeroase concursuri. Primisem, alături de diplome, vreo 20 de cărți din mâna scriitorilor Tudor Opriș și Mircea Sântimbreanu. Nu aveam cum să le „adăpostesc”. Pedagogul m-a plimbat prin oraș și mi-a cumpărat o valiză de carton care nu-mi plăcea deloc. În ziua plecării acasă, am cărat toate cărțile la poarta taberei, spunând că mi-a furat cineva valiza. Profesorul meu de română, Gheorghe Gohoreanu, a făcut rost de niște plase pe care nu le puteam duce. I-am rugat pe băieți să fie politicoși. Nu vă mai scriu ce a urmat...

Mi-am susținut bacalaureatul la Liceul „Gheorghe Roșca Codreanu” din Bârlad. Am simțit că trăiesc supraomenesc atunci când președintele comisiei de examen, profesorul universitar M. Leahu, grăit-a: „*Tu vei alege dacă vei fi un brav profesor de filosofie*”. Am curajul să spun că alegerea nu mi-a aprținut, ci că destinul și-a desenat traiectoriile.

În anul 1980 am terminat Facultatea de Filosofie și Istorie în cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din

Iași. În același an, Dumnezeu mi-a dăruit prima minune, *primul copil*, cel care peste ani va urma aceeași facultate.

Până a păși pe porțile **Liceului „Emil Racoviță”**, am cunoscut elevi și colegi din alte două licee vasluiene: „**Anghel Rugină**” și „**Mihail Kogălniceanu**”. Aici, acasă, la L.E.R., a urmat *Împlinirea*. Am găsit prietenia pentru o viață în persoana profesoarei Eleonora Velea, am devenit „fiica” părintelui spiritual, profesoara Ghenuța Butnariu, am primit îmbrățișarea caldă și sinceră a profesorilor Dumitru Apostolache, Elena Condrea, Elena Alexandrescu, Dumitru Stoian, Gheorghe Panainte-Cornescu. M-a luminat în fiecare zi surâsul fostei mele eleve, profesoara Virginia Pracsiu. Am priceput că pot să fiu și mai spontană dacă îmi așez cu grijă scaunul în fața profesorului Paul Litră, am petrecut momente deosebite acasă la distinsle doamne profesoare Gabriela Cristea și Tudorița Bocan. Am știut să prețuiesc binele îndreptat spre mine dinspre doamnele Rodica Busuioc, Veronica Petrișor și nu în ultimul rând, Geta Grigorescu.

Am știut foarte bine să nu întârzii prea mult în preajma celor falși care au știut a ridica pedestal minciunii și snobismului.

Sunt dascălul care s-a bucurat nespus de mult atunci când elevii mei au zâmbit și au lăcrimat împreună cu mine - „omul”. Am fost profesorul care rânduiește note de la 1 la 10 surâzând, așa cum m-au învățat cei care le primesc. E vina lor!

Am numărat izbânzi care pot fi măsurate doar atunci când mă întâlnesc cu foștii mei elevi, pregătiți de mine, acum juriști, profesori, economiști, jurnaliști.

La ceas de mândrie și speranță, sunt convinsă că școala vasluiană poate spune oricând **Liceului Teoretic „Emil Racoviță”**:

„Biruit-a Gândul”!

Prof. Claudia Ghelbere,
fost director adjunct al liceului

Liceul cât o viață de om

37 de ani. Vârsta fetei mele. Liceul și fata mea au crescut împreună. Ea este mare, liceul renumit. O familie! O familie în care nu am trăit doar după manual. Și bine am făcut.

Mulțumesc pentru cei mai frumoși 37 de ani din viața mea, Emil Racoviță!

O viață de OM....la Liceul “Emil Racoviță”!

37 de ani....o viață de OM! Am crescut aici, la Liceul “Emil Racoviță”. Am venit de tânără, cum se spune. De pe băncile școlii. Am fost asemeni unui școlar în clasa întâi, cu emoțiile și trăirile unui nou început. O viață de OM! Păi da, nu doar profesional am trăit în acest liceu. Am trăit într-o familie mare și frumoasă, unde unii s-au mai pierdut și alții au venit, unde am avut mereu pe cineva aproape.

Ca ACASĂ, la cei dragi. Am venit mereu cu emoție, pe care am încercat-o 37 de ani în fața elevilor, căroră am vrut să le transmit suficient cât să le folosească în viață...dar nu doar cunoștințele din manual. Mai presus de orice, în cei 37 de ani aici, ACASĂ, la “Emil Racoviță”, am încercat zi de zi calitatea de OM, calitate pe care nu cred că am uitat-o vreodată.

37 de ani din 40...e cam tot ceea ce am putut oferi! Vă mulțumesc!

prof. Eleonora Velea
fost director adjunct al liceului

Gânduri la zi de sărbătoare

Oprește, Doamne, ceasornicul cu care ne măsoară clipele...Nimeni nu poate scăpa de atacul neiertătorului TIMP. Doar munca săvârșită întru împlinirea unei vocații te confiscă definitiv și te face să nu observi cum dinții lui, ai mării sale Timpul, mușcă adânc în crusta existenței noastre.

La periferia gândurilor pure, personale, va exista mereu acel episod senin, Liceul nostru (care împlinește anul acesta 40 de ani) ca o punte peste vremelnicie, care trăiește, pulsează, are suflet, căldură și vârstă, asemeni fiecăruia dintre noi.

Deși nu eram la început de carieră, în 1990 am pășit cu profundă emoție în acest lăcaș de cultură și educație.

Știam că voi întâlni un colectiv de profesori remarcabili, cu rezultate excelente în activitatea didactică concretizate în educarea generațiilor de elevi.

M-am străduit să pun și eu la temelia formării tinerei generații o parte din ființa mea, dobândind prin muncă o nouă experiență de viață în încercarea de a mă ridica la nivelul colectivului deosebit deja format în școala noastră.

Astăzi, la vârsta senectuții, privesc cu mândrie și în plan personal, dar și profesional , spre liceul în care am avut multe satisfacții și împliniri.

Cu fiecare promoție care și-a luat zborul, sufletul nostru de dascăli s-a bucurat că am pregătit oameni de nădejde care vor bate la multe porți ale cunoașterii. Majoritatea absolvenților își amintesc cu emoție de frumoșii ani pe care i-am petrecut în liceul nostru. Unii au reușit în viață urmându-ne în cariera de profesori sau în alte domenii importante. Este o adevărată încântare când mai poți să le împărtășești din experiența proprie „foștilor elevi” și actualilor colegi, ce ne poartă ștafeta mai departe.

Cu câtă emoție și bucurie ne reîntâlnim cu promoțiile ce au absolvit acum 20 de ani, acum 10 ani, trăind o adevărată mulțumire sufletească când ei înșiși recunosc faptul că au fost înconjurați de dragostea părintească a profesorilor liceului, dar și de exigența necesară în formarea lor.

Timpu nu ne-a iertat, dar gândul că nu am trăit în zadar și că am sădit în generațiile cu care ne-am întâlnit, în procesul lor de formare, sămânța cunoașterii, mă mulțumește și mă face să fiu mândră că am fost cadru didactic al acestui liceu.

Ca un fost dascăl apărut mai devreme pe scara timpului, le doresc actualilor colegi mult succes în nobila lor misiune de formatori de opinii, să se bucure de multe satisfacții profesionale și de tot atâtea împliniri pe toate planurile. Să nu uite niciodată că munca proprie se regăsește în fiecare elev și că peste ani acest efort al dascălului va fi recunoscut de generațiile ce au trecut prin liceul nostru.

Școala noastră este ajunsă la vârsta maturității depline și este copleșită de gânduri pentru că a văzut multe generații care s-au perindat, dar și pe profesorii care le-au condus pașii. Unii mai sunt, alții au pășit în lumea umbrelor unde le dorim să se odihnească în pace. Colegilor care încă trudes le urăm să trăiască la fel de intens cum le este munca iar vouă, dragi elevi, succes și satisfacții depline pe măsura muncii fiecăruia și să răzbateți prin aceste hățișuri ale vieții unde nicio furtună să nu vă strivească acea corolă a cunoașterii.

„La cât mai multe toamne aniversare” liceul nostru drag !

**Profesor pensionar Elena Alexandrescu,
fost titular la catedra de
limba și literatura română**

AMINTIRI

1 septembrie 1988. Pășesc în incinta Liceului Industrial nr. 4 Vaslui, ca profesor titular de biologie. Îmi iese în întâmpinare directorul liceului, domnul profesor Vasile Bahrim care mă trimite „sus”, în cancelarie. Intru. Salut. Nimeni nu-mi dă nicio atenție. Mă așez pe un scaun și privesc. Într-un târziu, d-na prof. Cristea Gabriela mă întreabă dacă sunt cumva noua lor colegă de biologie. *Da* – răspund eu.

Anii au trecut...Am întâlnit aici elevi buni, care au devenit olimpici la biologie, asistenți medicali, medici umani și veterinari, profesori și, în general, oameni de bază ai societății de azi.

La ceas aniversar, îmi întorc gândul spre liceul care mi-a fost, pentru o bună perioadă, destin. La mulți ani, liceului de azi!

Prof. Tudorița Bocan

TRECUTUL - ETERNUL PREZENT

În semn de prețuire

La 1 septembrie 1977, un tânăr, proaspăt absolvent al Facultății de Matematică din Iași, cu repartiție ministerială în mână, se prezenta la Liceul de Chimie din Vaslui pentru a începe să transpună în realitate un vis: acela de a fi profesor de matematică.

A găsit o instituție nouă, într-o clădire nouă (poate prea nouă având în vedere că nu era încă finisată). A găsit, de asemenea, un colectiv ambițios și entuziast care, sub îndrumarea unei directoare inimoase, a făcut ca în câțiva ani școala să devină frumoasă, apreciată și căutată de elevi și părinți. În plus, a descoperit în Vaslui o pleiadă de profesori de matematică dornici de perfecționare și autodepășire cu care a colaborat exemplar. A fost benefic pentru toți.

După patru ani tânărul a plecat să continue o carieră universitară la Iași. Se pare că a reușit să facă o figură frumoasă acolo. Cert este că perioada de ucenicie într-ale didacticii matematice de la Vaslui și-a pus amprenta în mod decisiv asupra sa.

Astăzi este mândru că e vasluian, este mândru că a lucrat la Liceul de Chimie și semnează cu plăcere aceste gânduri.

prof.univ.dr.Ovidiu Cârjă
Facultatea de Matematică
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Profil de absolvent - UNGUREANU ADRIAN

Promoția 1990

Este absolvent al Facultății de Chimie Industrială a Universității Tehnice Gheorghe Asachi din Iași, unde a urmat cursurile de licență și masterat. A obținut titlul științific de doctor în inginerie chimică al Facultății de Științe și Inginerie a Universității Laval, Quebec, Canada. În prezent, este conferențiar

universitar la Departamentul de Inginerie Organică, Biochimică și Alimentară, Facultatea de Inginerie Chimică și Protecția Mediului „Cristofor Simionescu”, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași. Are preocupări pe plan științific în domeniul sintezei materialelor catalitice, aplicațiilor catalitice în procese din industria organică și petrochimică și în procese ecologice. În activitatea academică, a abordat diverse subiecte, precum: dezvoltarea de materiale micro- și mezoporoase ordonate, materiale lamelare, funcționalizarea/ modificarea suprafețelor, dezvoltarea de nano-catalizatori oxidici și metalici pe suporturi mezostructurate funcționalizate, dezvoltarea de catalizatori redox și acido-bazici pentru sinteza organică fină în sisteme eterogene, conversia catalitică a compușilor derivați din biomasă. A participat în calitate de director de proiect sau membru în 10 granturi de cercetare-dezvoltare, din care 3 în colaborare internațională. Este coautor al unei cărți de specialitate, a publicat mai mult de 40 de articole în

reviste de prestigiu, precum: *Chemical Communications*, *Journal of Catalysis*, *Catalysis Science and Technology*, *Journal of Materials Chemistry*, *ACS Applied Materials and Interfaces*, *ChemSusChem*, *Langmuir*, *Applied Catalysis A: General*, *Microporous and Mesoporous Materials*, a comunicat peste 70 de lucrări la manifestări științifice, din care peste 50 la manifestări internaționale. Este referent științific pentru numeroase reviste indexate ISI, editate în străinătate de către American Chemical Society, Royal Society of Chemistry, Wiley, Elsevier, Springer etc. A efectuat mai multe stagii de cercetare sau de profesor invitat la Universitatea Laval din Canada, Universitatea Cagliari din Italia, Universitatea Poitiers și Universitatea Lille 1 din Franța. Este membru al Societății de Cataliză din România

CODREANU Mario Darius-promoția 1988

🌐 Din 2015 până în prezent sunt profesor universitar la Facultatea de Medicină Veterinară București – Patologie și Clinică Medicală, Terapeutică

🌐 Între 2005-2015 am fost conferențiar universitar la Facultatea de Medicină Veterinară București – Patologie și Clinică Medicală,

Terapeutică

🌐 Între 2000-2005 am fost Șef lucrări la Facultatea de Medicină Veterinară București – Patologie și Clinică Medicală

- 1996-2000 Asistent universitar la Facultatea de Medicină Veterinară București – Toxicologie și toxicoze, din 1999 - Patologie și Clinică Medicală
- 1993-1996 – Preparator la Facultatea de Medicină Veterinară București – Toxicologie și Toxicoze

În prezent:

Sunt :

Profesor Universitar Dr.Habil - Medicină Internă,
Terapeutică
DIRECTOR DEPARTAMENT ȘTIINȚE CLINICE -
Facultatea de Medicină Veterinară București

Titular curs:

Medicina internă; Medicină de urgență și terapie intensivă,
Terapeutică - Predarea cursurilor și lucrărilor practice cu studenții;
Îndrumare lucrări de diplomă ale studenților;
Cercetare științifică contractată și necontractată
Coordonarea activităților catedra Științe Clinice

Premii:

- Laureat al premiului „**Ion Adameșteanu**”- pentru realizări deosebite în practica medicală veterinară, Al X-lea Congres Național de Medicină Veterinară, 2007
- Laureat al premiului „**Vet-Medica**”- și diploma „Alma Mater” pentru realizări deosebite în practica medicală veterinară și activitatea educațională universitară, Al VIII-lea Congres Național al Asociației Medicilor Veterinari pentru Animale de Companie din România, 2013
- Laureat al premiului „**ION ADAMEȘTEANU**”- (2012) – *Academia de Științe Agricole și Silvicultură* “Gheorghe Ionescu

Sisestii” pentru lucrarea “Terapeutică veterinară”, (București, dec.2013).

- **DIPLOMA ȘI MEDALIE DE MERIT** – Asociația Generală Medicilor Veterinari din România 2017

- Diploma de excelență – Societatea Română de Medicină Felină

Cele mai semnificative publicații

În activitatea mea am reușit să public ca autor sau coautor un număr de 30 cărți: monografii, îndrumare, manuale - în domeniul Patologiei și Clinicii Medicale (16), Diagnosticului imagistic în bolile interne ale animalelor (4), Terapeuticii veterinare (6), Farmaco-toxicologiei (4):

1. **Codreanu, M.**, *”Methemoglobinemia în patologia veterinară”*. Editura Monitor Prod.Serv. București, 2000, 200 pagini, 1 autor, (ISBN 973-0-02023-X).
2. **Codreanu M.D.**, Boaru N., *”Elemente de farmacoterapie antihelmintică la rumegătoare”*, Editura Monitor ProdServ, 2000, 216 pagini, 2 autori
3. **Codreanu M.D.**, Bâlbă A., *”Osteopatiile nutriționale la câine”*, Editura Monitor Prod Serv, 2000, 238 pagini, 2 autori
4. Constantin N. (coordonator), *”Tratat de medicină veterinară”*, vol. II, Ed. Tehnică București, 2002, **Codreanu, M.**, (contributor) – capitolele *„Prevenirea și combaterea tulburărilor comportamentale la animalele domestice”* (pp 115 – 158) și *„Bolile*

- aparaturii digestive*” (pp 315 -450), ISBN 973-31-1580-0/ISBN 973-31-1599-1
5. Mihai D. (coordonator), „*Patologia cabalinelor*”, Ed. Printech, București, 2003, **Codreanu. M.** (contributor) – capitolul “*Medicina internă a calului*” (pp 103 – 240), ISBN 973-652-878-2
 6. Constantin N. (coordonator) *Tratat de medicină veterinară, vol III*, Ed. Tehnică București, 2003, **Codreanu. M.** (contributor) – capitolul „*Patologia sistemului endocrin*” (pp 110 – 148), ISBN 973-31-2191-6
 7. Tudoreanu L., **Codreanu M.D.**, Crivineanu V., Goran Gh.V., ” *Modeling heavy metals transport and accumulation in plant-animal systems*”, Editura Printech , 2011, 285 pagini, 4 autori, ISBN 978-606-521-739-3, CNCSIS 54
 8. Stancu I., Teușdea V., Nicolae Ș., *Apărarea sănătății animalelor și protecția mediului în gospodăriile populației*, **Codreanu M.D. (contributor)** capitolul *Măsurile generale pentru prevenirea bolilor mai frecvente la animale, altele decât cele infectocontagioase și parazitare* (pp 68-71), 2001, Editura Coral Sanivet, 271 pagini, 3 autori, ISBN 973-99161-8-X
 9. **Codreanu M.D.** Mihai D., ”*Medicina internă a animalelor*” vol III, 2002, Ed. Printech, 360 pagini, 2 autori, ISBN 973-652-684-4
 10. **Codreanu M.D.** , ”*Patologie și clinică medicală veterinară*”, Editura Printech, 191 pagini, 2004, 1 autor, ISBN 973-652-960-6

11. **Codreanu M.D.**, Crivineanu M., *"Terapeutică veterinară"*, Editura Printech, 319 pagini, 2007, 2 autori, ISBN 978-973-718-735-2
12. **Codreanu M.D.**, *"Patologia medicala a animalelor domestice vol II"*, 2008, Editura Printech, 298 pagini, 2008, 1 autor, ISBN 978-606-521-192-6
13. **Codreanu M.D.**, Crivineanu M., *"Terapeutică veterinară (ediție revizuită și adăugită)"*, 2008, Editura Printech, 328 pagini, 2 autori, ISBN 978-606-521-015-8
14. **Codreanu M.D.**, *"Patologia medicală a animalelor domestice" vol I*, 2009, Editura Printech, 296 pagini, 1 autor, ISBN 978-606-521-458-3
15. Grandjean D. (coordonator): *"The dog encyclopedia"*, 2010, Contribuitor: **Codreanu M.** – capitolul "Canine medicine", Published by the Communications Director of Royal Canin Group, British edition, 1004 pagini
16. **Codreanu M.D.**, Cornilă M., Fernoagă C., *"Patologie și clinică medicală veterinară"*, 2011, Editura Printech, 409 pagini, 3 autori, ISBN 978-606-521-631-0
17. **Codreanu M.D.**, *"Patologie și clinică medicală veterinară"*, 2011, Editura Printech, 305 pagini, 1 autor, ISBN 978-606-521-794-2 ediție adaugita/revizuită
18. **Codreanu M.D.**, Crivineanu M., *"Terapeutică veterinară"*, 2012, Editura Printech, 455 pagini, 2 autori, ISBN 978-606-521-863-5
19. **Codreanu M.D.**, *"Patologie și clinică medicală veterinară"*, 2013, Editura Printech, 346 pagini, 1 autor, ISBN 978-606-521-941-0 – ediție adaugita/revizuită

- 20.Codreanu M.D.,** ” *Patologie si clinică medicală veterinară*”, manual anul IV, 2014, Editura Printech, 336 pagini, 1 autor, ISBN 978-606-521-941-0 - ediție adăugită/revizuită
- 21.Codreanu M.D.,**” *Terapeutică veterinară*”, manual anul VI, 2014, Editura Printech, 456 pagini, 1 autor, ISBN 978-606-23-0203-0 - ediție adăugită/revizuită
- 22.Codreanu M.D.,** *Patologie și clinică medicală veterinară*, manual anul V, Editura Printech, 2014, 354 pagini, 1 autor – ediție adăugită/revizuită
- 23.Codreanu M.D.,** *Medicina internă a animalelor domestice*, manual anul IV, Editura Printech, 2016, 1 autor
- 24.Codreanu M.D.,** Crivineau V., ” *Diagnosticul de laborator în toxicologia veterinară*”, Editura USAMVB – Atelier de multiplicat cursuri, 1998, 140 pagini, 2 autori
- 25.Crivineanu V.,** Crivineanu Maria, Stătescu, C. - **Codreanu M.,** ”*Farmacoterapie, farmacotoxicologie și farmacovigilență*”, Editura Fundației “România de mâine”, București, 1999, 218 pagini, 4 autori, ISBN 973-582-141-9 (pagina 177-209 – Capitolul „Intoxicații medicamentoase”)
- 26.Codreanu M.D.,** ” *Patologie și clinică medicală veterinară*”, Editura USAMVB Atelier de multiplicare cursuri, 2000, 197 pagini, 1 autor
- 27.Codreanu M.D.,** ”*Diagnosticul ecografic în boile interne la animale*”, Editura Coral Sanivet, 2000, 200 pagini, 1 autor, ISBN 973-99161-7-1
- 28.Codreanu M,** Diaconescu A., *Diagnosticul ecografic la animalele de companie*, Ed. Coral Sanivet,

București, 2003, 296 pagini, 2 autori, ISBN 973-8237-04-1

29. Codreanu M.D., Diaconescu Al., Bîrțoiu A., ” *Ghid de ecografie la animalele de companie*”, Ed. Printech, 2005, CD- ISBN 973-718-141-7

30. Codreanu M.D., Mircean M., Diaconescu Al., Șerdean C., Solcan Gh., Morar I., „*Ultrasonografia în medicina veterinară*”, 2012, CD- ISBN 978-973-0-12860-4

Lucrări științifice cotate ISI:

1. **Codreanu M.D.,** ”*Correlations between changes in serum cortisol level and biochemical liver profile and adrenal ultrasound appearance in hyperadrenocorticism (Cushing Syndrome) in dogs*”, Indian Journal of applied research, 2014, vol 4, issue 5, pp 455-457
2. **Codreanu M.D.,** ”*The dynamic of methemoglobinemia induced by sodium nitrite and its reduction after methylene blue administration in sheep*”, Indian Journal of applied research, 2014, vol 4, issue 9, pp 365-367
3. **Codreanu M.D.,** Goran G., Popa D., ”*Toxicological aspects in sheep bred in a copper-polluted area*”, Journal of environmental protection and ecology, 2010, vol 11, issue 3, pp 879-887
4. Popa D., Hanescu V., Constantin C., **Codreanu M.D.,** ” *The concept of plant-fungi-soil partnership – a realistic approach of the symbiotic systems developed on the dumps of ashes from Isalnita area*”, Journal of

- environmental protection and ecology, 2010, vol 11, issue 3, pp 958-965
5. Turcitu M.A., Wellenberg J.G., Barboi Gh., **Codreanu M.D.**, Vuta V.B., Nicolae S., Barbuceanu F., Coste H., Cioranu R., "[Genetic diversity of porcine circovirus type 2 \(PCV2\) in the Romanian wild boar population](#)", Research in Veterinary Science, Volume 91, Issue 3, December 2011, Pages e103-e106
 6. Turcitu, M. A.; Barboi, G.; Vuta, V.; Mihai, I.; Boncea, D.; Dumitrescu, F.; **Codreanu, M. D.**; Johnson, N.; Fooks, A. R.; Müller, T.; Freuling, C. M, *Molecular epidemiology of rabies virus in Romania provides evidence for a high degree of heterogeneity and virus diversity*, Elsevier Ltd, Oxford, UK, **Virus Research**, 2010, 150, 1/2, pp 28-33
 7. **Codreanu M.D.**, Popa D., Codreanu I., "*The ecotoxicological impact of the met-hemoglobin inducing pollutants on the health status of animals*", Politehnica University of Timișoara, Mechanical Engineering Faculty, B.E.N.A Balkan Environmental Association, Proceedings of the international workshop Global and regional environmental protection, 2010, vol 2, pp 263-266
 8. Constantinescu R., Goran Gh. V., Alexe Ioana, Iuliana Codreanu, **Codreanu M.D.**, „*Evaluation of renal vascular indices in dehydrated canines before and after rehydration*”, Vol XX (LVI)/2015: *Annals of the University of Craiova – Biology, Horticulture, Food Produce Processing, Technology, Environmental engineering*, Series - indexed in ISI Thomson Reuters Master Journal List

9. Constantinescu R., Balaci Iulia Maria, Cucos Anca Catalina, **Codreanu M.D.**, „*The biology of vascular resistance determination with doppler ultrasound in canines with chronic renal failure*”, Vol XX (LVI)/2015: *Annals of the University of Craiova – Biology, Horticulture, Food Produce Processing, Technology, Environmental engineering, Series - indexed in ISI Thomson Reuters Master Journal List*
10. Constantinescu R., Anca Cucos, Goran Gh.V., **M.D. Codreanu**, „*Renal vascular Doppler ultrasonographic indices evaluation in dehydrated dogs*”, *Journal of Biotechnology* 208 (2015): pag.97-98. ISI (Impact Factor: 2.87)

Lucrări publicate în reviste cotate ISI – sub formă de rezumat (proceedings)

11. **Codreanu M.D.**, Grosu Fl., „*Peritono-pericardial hernia in two dogs*”, Meeting and EVDI annual meeting, 2012, Bursa Turkey, p 193
12. **Codreanu M.D.**, Grosu Fl., „*Critical points in ultrasonographic approaching of the dysuric dogs*”, 16th IVRA meeting and EVDI annual meeting, Bursa Turkey, p 191
13. **Codreanu M.D.**, Grosu Fl., „*Hypertrophic osteopathy in 5 dogs*”, 16th International Veterinary Radiology Association Meeting & EVDI Annual Meeting, Bursa, Turkey

Ad festum

Zi de septembrie 1989... O zi ca toate celelalte... și totuși... puțin mai dificilă... O zi în care am fost declarată „boboc” al Liceului „Emil Racoviță”. O zi în care, cu pași timizi, am pătruns, cu un amestec de teamă și de bucurie, într-o clasă cu ferestre mari, privind cu interes la planșele cu formule, la vitrinele încărcate de eprubete și la întreaga aparatură ce transforma clasa într-o adevărată lume a chimiei. Treptat, sub bagheta bunilor profesori, această lume capătă, cu mari eforturi, contur.

Și iată că, nu după mult timp, ci în trimestrul al doilea, ferestrele colosale deschideau imaginea unui peisaj inedit, dominat de prospețime, de libertate și de tinerețe. Razele învățăturii noi, lumina vie din suflete, inundau parcă, aducând speranțe și conducând spre împliniri. Alături de formule și de teoreme, am învățat ce-i prietenia adevărată, ce-i dragostea și respectul pentru om.

Acum, la ceas de sărbătoare, îmi exprim mândria că am fost elevă a acestui liceu. Gândul meu se deschide spre dascălii ce mi-au oferit șansa pentru împlinire în armonie și demnitate, în echilibru și statornicie.

Închin cel mai fervent elogiu acelora care m-au făcut să explorez arii ale gândirii clasice. Rupte din inimă, cuvintele mele întăresc ideea subliniată de un critic de valoare al sfârșitului de secol și le adresez profesorilor mei de excepție, pe care cu mândrie îi numesc astăzi DRAGII MEI COLEGI: „Printre tinerii adunați în jurul catedrei, câte lumini nu se vor aprinde și câte vocații își vor lua zborul! Dar, mai cu seamă, fi-va printre ei un spirit viu, mai bun ca al tău, un om capabil să facă ce ți-ai dorit și nu ai putut duce până la capăt”.

Mă înclin și spun: VIVAT PROFESSORES!

Prof. univ. dr. Tărnăuceanu (Ștefan) Dorina-Claudia

O școală a libertății

Am aflat cu bucurie că liceul în care m-am format timp de patru ani (1985-1989) este în prag de sărbătoare și de aniversare. M-am frământat în ultimele zile, căutând retrospectiv să văd ce anume a rămas determinant pentru mine din acea perioadă de căutări a tinereții. Desigur, mărunțișurile educației adolescente s-au descompus în cea mai mare parte. Formulele fizicii sau chimiei au fost șterse din memorie de trecerea anilor, fiind înlocuite de răspunsurile dobândite la căutările de maturitate. Sigur, nici acestea nu sunt în totalitate definitive, căci întotdeauna cunoașterea noastră va fi perfecționată, aprofundată; vom selecta din acestea lucrurile autentice și ideile decisive, lăsând deoparte pe cele mai puțin importante. Parafrazând cuvintele Sfântului Pavel, aş putea spune că în această viață cunoașterea noastră este limitată, mărginită, „în parte” (I Cor. 13,9), căutând ceea ce este desăvârșit, Adevărul în persoană, care va desființa ceea ce este „în parte”, atunci când prezența Sa va fi deplină în noi.

Mi-au rămas în minte imaginile unor foști dascăli, despre unii auzind chiar, cu regret că nu mai sunt printre noi. Mai am în minte imaginile unor colegi, cu chipul adolescentin imprimat lăuntric. Din păcate dacă astăzi am trece pe stradă unii pe lângă alții, s-ar putea să nu ne mai recunoaștem pentru că timpul nemilos lucrează, punându-și amprenta pe fiecare.

Anii de liceu au fost pentru mine anii de profunde transformări și căutări. De căutare în primul rând a ceea ce e autentic, solid, temeinic. Am înțeles atunci că matematica

mi-ar putea oferi acest temei pe care îl căutam, aruncându-mă ca un îndrăgostit disperat în brațele unei iubite care nu răspundea întotdeauna pe măsura dăruirii. La un moment dat, am crezut că în actele culturale ne-am putea găsi răspunsurile la problemele noastre capitale, stârnindu-mi atunci pasiunea pentru lectură și muzică.

Dar unde era liceul în toate aceste căutări și frământări? Liceul era locul în care mergeam zilnic la cursuri, comunicam, primeam cunoștințe și informații pe care școala din acea perioadă de agonie a comunismului le putea oferi. Era cadrul în care căutările se concretizau. Tot balastul informațiilor inutile a trecut pe lângă mine. Cu acordul discret al dascălilor mei, am avut libertatea de a gândi, de a visa și de a spera. Nimeni nu mi-a impus un sistem de valori definitiv, ultim, în acea perioadă, deși astăzi ar putea fi de necrezut. De aceea, am simțit liceul ca o perioadă a libertății spiritului. „Liceul de chimie” nu a fost pentru mine o școală-închisoare care în mod normal traumatizează, mutilează, ci **o școală a libertății**, cu toate riscurile căderilor pe care o astfel de libertate le poate suferi. Acesta este, cred, cel mai mare dar pe care l-am primit din partea unui colectiv drag de cadre didactice, dar care a rodit puțin mai târziu în alegerea „mărgăritarului de mare preț” al credinței creștine și a slujirii lui Hristos pentru care oricine ar trebui să vândă orice are pentru a-l dobândi.

Doresc foștilor mei dascăli și actualilor dascăli ai școlii o viață prosperă, binecuvântată, luminoasă pentru a avea atunci când vor face bilanțul, bucuria secerișului plin de roade.

La Mulți Ani!

Pr. Prof. Dragoș Bahrim

Amintiri și gânduri pentru viitor

A fost o mare surpriză când am pășit temătoare ca elevă a liceului de chimie și când, nu după mult timp, toate teoriile mele anterioare despre relația elev-școală, profesor-elev s-au spulberat. Fiind un spirit analitic, mă încadrasem în relația cu școala într-un joc de puzzle; un pătrățel neînsemnat dintr-un joc din care lipseau piese.

A fost o asimilare spontană și reciprocă între școală și mine. Am încetat să mai privesc școala ca pe o instituție rigidă, ca pe o obligație. A fost incredibil cum s-a animat deodată imaginea mea despre școală.

Și toate astea datorită colectivului special de profesori pe care i-am avut, modul lor direct de comunicare reușind să rezolve problema psihologică a copilului traumatizat de gândul că el este mic și prost, iar profesorul mare și deștept.

Pare ciudat, dar cuvintele reprezentau atunci singurele compensații care impulsiau și chiar reușeau să facă acest lucru.

Am încercat de multe ori să ierarhizez profesorii, să-i plasez pe o scară a simpatiilor, dar niciodată n-am reușit pentru că pe primul loc erau tot timpul mai mulți, de aceea n-aș putea mulțumi cuiva anume.

Fostul Liceu Industrial Nr. 4 cu profil de chimie, a determinat, natural, multe destine, foști elevi devenind ingineri chimiști. Chiar dacă acum nu mai este la modă, ingineria reprezenta motorul progresului tehnic, iar viitorul va avea nevoie și de această specializare.

Fără să cădem în extrema leninistă, îndemnul de a învăța rămâne în actualitate, încă din școală trebuie să se

ridice vârfuri care să privească în viitor, pentru a duce „greul” ideilor și a crea confort în toate zonele de activitate. Rolul susținător permanent este și dulcea povară a liceelor.

Privind în urmă la anii de liceu, nu pot decât să mă bucur de amintiri, iar privind înainte sunt sigură că, în contextul actual, în care se întâmplă lucruri teribile, școala va forma nu numai generații capabile să facă față evenimentelor ci să ducă pas cu pas, înainte, civilizația.

Leuștean-Asoltanei Doina Anișoara
Absolventă a Facultății de Tehnologie Chimică
Secția Tehnologie Compușilor Macromoleculari

Prof. Gheorghe Cuzincu, 1979

Amintiri...

15 septembrie 1985. Pășesc temătoare pe poarta Liceului de Chimie Industrială nr. 4 Vaslui. Temătoare și în același timp cu încrederea celui ce vrea și știe că poate să-și depășească condiția. Alături de mine – colegi de generație care au ales să se formeze la același liceu. Colegi de generație care vin cu o tolă de vise și cu o mulțime de întrebări la care nu au găsit încă răspunsul.

Ore de curs în care descopeream magia noilor cunoștințe. Colegi care au fost alături de mine pe cărâmul adolescenței. Profesori plini de dăruire care s-au aplecat cu migală spre a ne înțelege problemele vârstei și pentru a ne călăuzi pașii. Teze, laboratoare, olimpiade... Bucurii, vise pentru care muncești pentru a deveni realitate, emoții, neîmpliniri, satisfacția muncii depuse...

Dincolo de cunoștințele acumulate care au reprezentat prima treaptă în alegerea viitoareii profesii, cel mai mult a contat pentru noi faptul că cei patru ani de liceu ne-au format ca oameni care pot alege și decide pentru viitorul lor. Și mai ales faptul că am avut în dascălii noștri modele - *modele de profesionalism și de viață*. Nu pot să nu aștern pe hârtie numele celui care nu numai că „ne-a îmbolnăvit de chimie”, dar a și vegheat asupra evoluției noastre. Este profesorul care se poate lăuda cu 7 elevi din aceeași clasă care au ales să-i urmeze profesia. Astăzi pot să spun cu mândrie că am fost eleva domnului **profesor Vasile Bahrin** care mi-a fost cu adevărat mentor.

Aşa am ajuns să fiu profesor. Profesor de chimie. Mă gândesc acum ce aş fi devenit dacă aş fi urmat un alt liceu. Nu ştiu. Pentru că nu găsesc un răspuns şi pentru că sunt convinsă că ceea ce fac mă reprezintă, cred acum că acesta se numeşte *destin*. Un destin împlinit cu ajutorul dascălilor mei. Nu cred că poate fi împlinire mai mare în viaţa unui om!

**prof. Nemţanu (Macovei) Dorina,
profesor la Şcoala Gimnazială „Constantin
Parfene” Vaslui,
inspector la Inspectoratul Şcolar Judeţean Vaslui**

Rămas bun, ani de liceu

Când doamna dirigintă mi-a spus “aș vrea să-mi spui ceva despre anii voștri de liceu” deodată mi-au revenit în minte imagini clare cu chipuri vesele: colegii mei. Mă gândesc cu nostalgie la acei ani. Poate ar fi fost mai bine să caut caietul în care toți colegii mei au scris câte ceva, dar îmi va lua timp și „în zilele noastre” timpul este foarte scump.

Generația noastră a trăit odata cu filmul „Liceenii” pe care l-am văzut împreună cu ai mei de mai multe ori. Îmi amintesc de dascălii noștri care ne-au fost modele, de practica pe care o făceam în combinat și de hotărârea mea când am fost prima dată acolo că nu voi ajunge în locurile acelea deoarece nu-mi plăceau mașinile zgomotoase, oamenii care executau aceleași comenzi timp de 8 ore.

Îmi amintesc de supărarea mamei când am luat la secția chimie-fizică, profesori, deoarece ar fi vrut să devin inginer ca alți copii ai cunoștințelor noastre. Cred că nu putea să fie altfel, deși se spune că ar fi fost greu, că vremurile au fost..., dar noi ne-am maturizat mai repede și asta ne-a prins bine. Profesorii ne-au învățat să fim respectuoși, responsabili, generoși, să fim buni colegi, să fim toleranți. Unii vor spune că toate acestea nu se potrivesc cu vremurile noastre, eu însă spun că niciodată nu vreau să fiu cum sunt „alții”, ci să fim așa cum simțim că este bine, căci așa suntem „noi înșine”.

Acum aş vrea să mulțumesc profesorilor mei că m-au învățat să fiu așa, doamnei diriginte că nu se mulțumea de la noi cu puțin, căci așa ne-a impulsionat să căutăm soluții noi, să ne descoperim calități nebănuite și să-i spun în numele colegilor mei de atunci, că noi o „vorbeam”, că am fi vrut să avem din măreția ei, din măiestria vorbelor și greutatea cuvintelor sale.

Rămas bun, ani de liceu!

prof. Pavelina Tăune

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”Vaslui

Gânduri de absolvent

E toamnă iar. Și orice început de toamnă se leagă de un nou început de an școlar, iar toamna aceasta e cu atât mai frumoasă cu cât liceul meu aniversează 40 de ani.

E ceas de sărbătoare, fiecare dintre noi ar trebui să ne aducem aminte de profesorii care ne-au marcat viața. Mă gândesc la profesorii mei ca la niște stejari. Echilibrate și ferme, ramurile lor găzduiesc o lume întreagă. Sub coroana lor adăpostesc generații de trecători, zăbovind fiecare o vreme, rezemați de trunchiul solid, captând parcă seva copacului și dobândind tăria de a merge mai departe. E loc pentru fiecare.

Mă gândesc la profesorii mei ca la niște izvoare cu apă limpede și cristalină. Nu le pasă cine și câți se apleacă să bea, atâta vreme cât le pot astâmpăra setea. La fel cum razele soarelui încălzesc fără discriminare pe toți, buni sau răi.

La Liceul de Chimie, astăzi „Emil Racoviță”, am avut călăuze iscusite ce au însoțit mințile noastre neexperimentate în fundamentale călătorii de explorare, au despiciat firul cunoașterii pentru noi, încurajându-ne ca mai apoi să-l împletim la loc, fiecare în felul nostru. Profesorii noștri sunt cei care ne-au ajutat să creștem astfel încât să nu ne fie rușine să-i privim în ochi când ne mai întâlnim.

Unii dintre noi poartă vreme îndelungată în memorie imaginea celor ce li s-au dăruit cu generozitate, perpetuând prin propria lor viață modelele ce s-au impus prin seriozitate și verticalitate. Este emoționant să vezi cum la întâlnirile cu colegi din adolescență, reiterarea isprăvilor din școală și

evocarea dascălilor reînnoadă legături ce păreau pierdute. Alții uită curând ajutorul acordat cu interes de profesori, dar e cu neputință să nu regăsească în ei ceva cât de neînsemnat din cuvintele, ideile, gesturile celor ce, ani de-a rândul, le-au stat în față.

Am învățat cu timpul că profesorii noștri nu sunt invulnerabili eroi, deținătorii adevărului absolut, așa cum îi vedeam în prima zi de școală, sunt oameni cu slăbiciuni și pasiuni, care stăpânesc însă dificilul meșteșug de a-și lăsa grijile la ușa clasei, sunt oameni care fără a cunoaște toate tainele lumii au avut harul de a ne trimite pe noi în căutarea lor.

A fi profesor e o știință și o artă căreia ne încredințăm copilăria, adolescența și o bună parte din tinerețe. Iscușința profesorilor și răbdarea lor au făcut să înflorească talentele, înclinațiile, vocațiile, aptitudinile noastre. Profesorii ne-au schimbat viața.

Am fost norocoși să avem profesori care ne-au învățat misterul cifrelor

(și nu doar calculul matematic), miracolul continuei transformări și interacțiuni a materiei (și nu doar formule și reacții chimice), frumusețea lumii (și nu doar alcătuirea Pământului), spiritul viu al limbii (și nu doar regulile gramaticii), Gogol, Dostoievski, Tolstoi (și nu doar limba rusă) sau ne-au învățat gândirea însăși (și nu doar aride formulări filosofice).

În acest liceu am fost călăuziți de profesori cu vocație și asta pentru că principalul lor dar a fost dragostea. Dragostea pentru cunoaștere și oameni. Ea e cea care se transmite. Ea e calea spre cuvinte și metode potrivite, spre răbdare, înțelegere, apropiere și respect. O astfel de dragoste există împreună cu charisma, cu darul de a atrage și captiva.

De aceea, acum, la ceas aniversar, aducem foștilor noștri profesori un sincer și vibrant omagiu, întreaga noastră grațitudine, un gând de recunoștință.

Profesorii noștri ne-au dat dragostea lor înainte de toate și asta se cuvine să dăm și noi mai departe – în profesiile noastre, în contribuțiile noastre la bunăstarea cetății – ca unică recunoștință posibilă.

**prof. Gosav (Stancu) Doina-Elena,
Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu” Vaslui,
Absolvent 1989**

Nimic nu este întâmplător

Ce este liceul?

Liceul este spațiul și timpul în care începe „aventura” numită adolescență.

Ce este adolescența?

Adolescența, pentru cei ce n-au ajuns la ea, e ceva îndepărtat, dar care te atrage cu o forță irezistibilă, pentru că este viitorul, speranța; iar pentru cei care au trecut de ea, adolescența e acea perioadă fantastică din viața unui om, în care totul e posibil, în care stelele îți stau în palmă, iar lumea așteaptă să fie cucerită de către tine, adolescentul cu sufletul deschis și mintea limpede.

Cine sunt adolescenții?

O „ceată de omuleți” ce trebuie să se modeleze, să se dezvolte, să crească împreună.

Ce au însemnat anii de liceu?

Au fost patru ani în care focul ce ardea în trupurile în plină transformare și în sufletele care se străduiau să se armonizeze cu ele însele și cu cei din jur a contrastat puternic cu puterea infinită pe care ne-o dădea inconștiența și inocența acelei vârste.

Au fost patru ani de serioase acumulări de cunoștințe și informații, prin care s-au pus bazele culturii generale și s-a format personalitatea fiecăruia. Timp în care mintea noastră a intrat în rezonanță cu întreaga cunoaștere umană prin mijlocirea celor pe care i-am apreciat, iubit și respectat.

Au fost patru ani la care mă gândesc cu plăcere, din care am păstrat imaginile unor profesori dăruitori cu har pedagogic și care dădeau dovadă de tact, bunăvoință, de agerime și prospețime a minții.

Liceul a fost locul în care am căutat modele umane pe care le-am găsit printre dascălii noștri, de la care am preluat tot ceea ce a fost compatibil cu personalitatea noastră în formare. Poate atunci nu am reușit să apreciem cum se cuvine valoarea umană a unor profesori, dar mai târziu, când ne-am așezat în personajul adultului am fructificat potențialul intelectual, moral acumulat în anii de liceu.

În anii de liceu am trăit prima iubire sau ne-am îndrăgostit de mai multe ori, dar am cunoscut și gustul amar al dezamăgirii și neîncrederii, roșeața și căldura în obraji, bubuiturile de tobă ale inimii stăteau să ne spargă pieptul, furișările din mâini, toate aveau un singur nume – iubire.

În liceu am legat primele prietenii adevărate, primele proiecte importante realizate împreună, dar și primele năzbâtii și giumbușlucuri drăguțe, mai mult sau mai puțin vinovate. Au fost patru ani în care am trăit numeroase experiențe, ocazii de neuitat, unice, cărora le-am construit și le-am păstrat o lumină vie, dar și clipe de coșmar de care ne aminteam mai târziu, tot cu drag.

Liceul a fost timpul în care ne-am entuziasmat la cele mai banale cuvinte, gânduri, întâmplări, dar am și dramatizat lucruri și întâmplări mărunte. Liceul a fost un vis frumos, care s-a terminat prea repede. Un vis în care am fost veseli, zglobii, în care ne-am alimentat cu speranțe, dar și cu iluzii...

Ce regret?

Regret lipsa de griji a copilăriei și adolescenței, dar mă bucur că acum am responsabilități și că am un cuvânt de spus. Regret ingenuitatea și puritatea vârstei, dar știu că viața nu e roz, că oamenii sunt și buni și răi și că pentru nimeni nu a existat un clopot de sticlă sub care să poată trăi ferit de tot răul din lume.

Regret simplitatea și sinceritatea relațiilor de prietenie dintre copii/adolescenți, dar mă bucur de profunzimea noilor relații care s-au creat în timp. Regret inconștiența copilăriei, dar mă bucur că-n această perioadă m-am descoperit pe mine, cea din adâncuri, că am reușit să mă cunosc mai bine,

să aflu ce mi-a plăcut la mine și ce nu și să lupt pentru a deveni cineva cu care să mă simt mai bine și de care să fiu mulțumită.

Regret lumea fantastică a poveștilor și încă nu știu dacă să renunț definitiv la ea sau să o păstrez într-un colțișor, și atunci când voi fi dezamăgită de lumea reală, să mă pot refugia în ea, pentru că sunt la mine acasă. Orice lume fantastică are resursele ei inepuizabile, așa că sper să îmi ajungă toată viața.

Ce mă întreb?

Oare este întâmplător că adolescența corespunde perioadei de liceu?

Oare este întâmplător că cele mai frumoase amintiri sunt din această perioadă?

Oare este întâmplător că cele mai trainice prietenii se leagă acum?

Nu poate fi decât un răspuns: **Nimic nu e întâmplător.**

Fie ca Adolescența să fie inima tuturor vârștelor!

ing. Aniela Adimi,
absolventă a Facultății de Chimie alimentară Galați,
1986

La mulți ani, liceul meu drag!

Acum 27 de ani am terminat liceul „la Racoviță”, mândrie care m-a urmărit peste ani, ca o certificare a calităților mele.

Îmi e dor de vremea școlii, dar timpul curge doar într-un sens...

Accept și văd așa, din zbor, că timpul se schimbă, mentalitățile și rigorile se schimbă. Oricum, nimic nu se păstrează ani la rând: mângălelele de adolescent naiv, preocupările neînsemnate ramase pe un colț de pagină de caiet studentesc sub forma unor fraze fără sens, visele, iluziile, bucuriile simple și atât de intense, glumele, năzbâtiile, notele proaste, bilețelele din bancă, creta și buretele, chiulul, parcul, tema pentru acasă, comentariile, orele de sport, evenimentele din sala de festivități, scutirile, absențele nemotivate – nota 9 la purtare în clasa a XII-a, bacalaureatul – șefă de promoție, toate devin o cutie cu amintiri pentru viața de om matur și plină de probleme...

M-am întrebat de ce oare aștept cu nerăbdare aceste întâlniri : **10 ani, 20 de ani, 30 de ani, 40 de ani** de la înființarea liceului? Fiecare dintre aceste evenimente este unic pentru mine.

Aniversarea a 10 ani mi-a întărit ideea că Liceul „Racoviță” era un liceu tânăr și fără tradiții, dar în plină efervescență ca generațiile de absolvenți să demonstreze că valoarea unei școli nu stă în trecutul, ci în prezentul său.

Aniversarea a 20 de ani (1997) a fost cu adevărat extraordinară, constituind pentru mine un moment de referință care a marcat hotărârea de a-mi schimba, în sens ascendent, încă ceva din viață.

Acest eveniment m-a entuziasmat, m-a ambiționat și m-a aruncat într-o muncă deloc ușoară, necesară adaptării la schimbările tumultuoase din societate, contribuind la decizia de a-mi schimba profesia.

Astfel, după o muncă de 10 ani, adaug realizărilor mele o diplomă de economist licențiat la A.S.E. București și două diplome de cursuri postuniversitare, în domeniile managementului, marketingului și al psihopedagogiei, obținute la facultățile Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași.

Aniversarea de 30 de ani (2007) a fost cu atât mai dorită și m-a făcut să mă simt ca la 18 ani deoarece am re trăit odată cu băiatul meu cel mare emoțiile unui final de liceu.

40 de anii (2017)...Aniversarea de astăzi este un frumos prilej de a mulțumi celor care au avut energia și timpul necesar să îmi acorde șansa să urc din nou scările liceului și să întineresc cu tot atâția ani!

**LA MULȚI ANI,
DRAGUL MEU LICEU „EMIL RACoviȚĂ”!**

Gabriela Boghiu (Popa)

Prima șefă de promoție a liceului, 1980 – clasa a XII-a B

Timpul amintirilor

...Îmi amintesc prima zi de școală în liceu, care astăzi se numește „Emil Racoviță”... Atunci, demult, era al patrulea liceu industrial din municipiul Vaslui... O zi frumoasă de septembrie, cu un soare ce încerca parcă să alunge teama din noi; o zi

în care singurii cunoscuți îmi erau doar o parte din colegii de la școala generală, ca un semn că nu eram ruptă total de trecut, așa cum, de altfel, n-am reușit să mă desprind niciodată.

Dacă regret ceva, regret că au fost doar patru ani de liceu, cei mai frumoși ani, cu cele mai multe amintiri, regret că au rămas doar vorbe „La revedere, 1991!”... Simt uneori nostalgia despărțirilor, o dorință de a întâlni chipuri cu care drumul vieții mele s-a intersectat în decursul a patru ani de școală! Deseori, chipul unui profesor sau fost coleg mă ajută să depășesc clipe de cumpănă, singurătate sau momente mai dificile...

Amintirile sunt imagini cu valoare de simbol!

Și, să nu uităm că în școală se sapă „fundația cetății” ce mai târziu va deveni „om”!

„Timpul nu ne-a iertat”. Cu toate amintirile mele aș putea scrie singură o monografie a primei promoții din Liceul Industrial de Chimie nr.4 Vaslui, a cărei dirigintă a fost o doamnă a învățământului vasluian, doamna profesoară Gabriela Cristea!

LA MULȚI ANI, A 40-A DATĂ!

Otilia Neamțu

Parc-a fost ieri...

„Din câte se-ntâmplară nu pot
să uit nimic...
Dar drumul duce poate departe înainte...
Păsări de miazăzi, cu voi despic și eu
văzduhul...
Iată, nu-mi mai aduc aminte,
Dormiți în suflet, glasuri de demult,
Imagini dureroase, dormiți ca-n templul mării...
Dormiți în suflet, amintiri,
Cum dorm în scoici marine furtuni și naufragii
Tu, vânt de primăvară, ce-n pieptul meu respiri,
Adu-mi din codri frunza de stăpânește fagii...”
(A. E. Baconsky)

...Ani de liceu... Adelescența cu uniformă școlară,
bentița albă și... răzvrătiri de o pauză... Muncă, ambiție,
perseverență...
Parc-au fost ieri... Parc-a trecut o veșnicie. Nu știu...
Măsura timpului este fetița mea.
Generația mea nu „făcea grevă”... Nu! Învăța tăcută și
sfioasă, abia cutezând să-și privească dascălii în ochi... Dar
am crescut drept...
La mulți ani, Liceu tânăr! Să trăiți la fel de intens,
cum vă e și munca, dragii mei profesori! Noi nu v-am uitat!
Vedeți? Timpul s-a scurs, dar a pledat în favoarea noastră...
**Eleva de odinioară, actualmente avocat,
Mihaela Ghintuială (Alexandrescu)**

LICEUL A ÎNSEMNAT TOTUL

Mă numesc Olaru (Buburuzan) Cecilia Liviana și sunt profesor de chimie-fizică la Școala Gimnazială "Mihail Andrei" Buhuși, județul Bacău. Am absolvit Liceul nr. 4 din Vaslui în anul 1981, Institutul Politehnic "Gheorghe Asachi" Iași, secția Chimie-Fizică, în 1984 iar în 2012, Universitatea "Vasile Alecsandri" Bacău, Facultatea de Inginerie, secția Inginerie Biochimică.

Ce a însemnat liceul pentru mine? ... TOTUL! Au fost și vor rămâne cei mai frumoși ani. Liceul m-a învățat să cresc frumos, să devin OM, să iubesc copiii și chimia, să continui acest drum sub surâsul încurajator al d-nei diriginte Gabriela Cristea. D-na dirigintă a fost cea care m-a învățat să învăț și să privesc cu încredere la viitorul meu.

Mulțumesc, doamna dirigintă!

Mulțumesc, domnilor profesori!

La aniversare

Școala, în general, și acest loc, în special, este un spațiu spiritual, dincolo de zidurile trainice care îl susțin, care a stat la temelia devenirii noastre și căruia îi datorăm în mare măsură ceea ce suntem astăzi, indiferent de locul în care, vremelnic, ne-au adus valurile vieții.

Ziua aniversară a liceului este un prilej de celebrare a reușitelor personale și de grup, un loc de afirmare și de confirmare a dorinței de a ținti cât mai sus pentru generații întregi care i-au trecut pragul.

Ne regăsim cu toții, indiferent de timpul care a trecut peste noi, unii trup și suflet, alții, din păcate, doar cu sufletul, purtând povara dulce a amintirilor care nu se vor șterge niciodată.

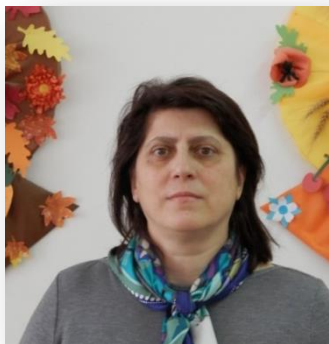
Revenirea periodică în acest loc este ca o întoarcere la izvoare, acolo unde vom afla mereu sursa dătătoare de viață, de regenerare fizică și, mai ales, sufletească.

La mulți ani întru veșnicie, liceu drag!

Prof. dr. Pavel Toma, promoția 1981

Impresii din viața de licean

Perioada facultății a fost foarte importantă, m-a definit ca om. Dar, cu siguranță anii de liceu au fost cei mai frumoși, perioada de liceu fiind memorabilă.

Îmi aduc aminte cu plăcere, și acum, de prima zi de liceu, plină de emoții, colegi noi și profesori necunoscuți, clădire nouă și modernă.

Pot privi înapoi cu... satisfacție. Am făcut parte dintr-o clasă de elevi unde seriozitatea și competiția erau cuvintele de ordine și am avut privilegiul să beneficiaz de cadre didactice de excepție, dedicate misiunii lor și care au muncit intens cu elevii lor, astfel că, un mare număr de colegi am fost admiși la facultățile unde ne-am înscris. Mă înclin cu deosebit respect și le mulțumesc cu această ocazie foștilor mei profesori.

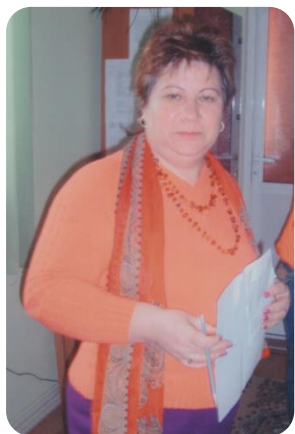
Un lucru frumos care mi s-a întâmplat în liceu sunt prietenii pe care le-am legat și nenumăratele și memorabilele întâmplări prin care am trecut împreună. Prietenii din liceu sunt, de obicei, cele care pot dura o viață întreagă. La mine, așa s-a întâmplat!

Mi-e dor de tot, iar dacă aș putea, aș da cu cel mai mare drag timpul înapoi ca să mai trăiesc măcar puțin viața de liceu.

Firicel Dobrea,

absolventă a liceului – promoția 1981

Liceul Tehnologic „Petru Rareș”, sat Vetrișoaia, Vaslui

Am terminat Liceul Industrial nr. 4 Vaslui în 1981. Între anii 1977-1979 am fost în clasa condusă de domnul profesor Petre Gheorghe ca diriginte, după care am susținut examenul de treaptă și am ajuns în clasa a XI-a sub îndrumarea doamnei diriginte Cristea Gabriela. Anii de liceu rămân cei mai frumoși ani deoarece am avut profesori dedicați, care ne-au împărtășit din cunoștințele și experiența de viață a dumnealor.

Au făcut totul cu dăruire cum numai un dascăl știe să o facă: am participat la diverse activități extrașcolare, am făcut pregătire pentru treaptă și pentru bacalaureat în cadrul liceului, am participat la olimpiade școlare și concursuri, am avut un cerc foto unde ne scoteam fotografii sub îndrumarea domnului profesor Constantin Ghelbere. Pentru toate acestea le mulțumesc, iar celor care nu mai sunt printre noi „un pios omagiu”.

Îi amintesc pe câțiva dintre profesorii pe care i-am avut în liceu și care și-au pus amprenta profund pe mintea și sufletul nostru: doamna director Ana Angheluță, Cristea Gabriela, Petre Gheorghe, Panainte Gheorghe, Cuzincu Gheorghe, Ciobanu Gheorghe, Ghelbere Constantin, Vasile Bahrim, Anton Pinteau.

Am avut și colegi deosebiți cu care „am făcut și bune și rele”.

Dragostea pentru chimie pe care o aveam încă din gimnaziu s-a amplificat în liceu și de aceea am urmat o facultate în domeniu.

În anul 1984 am absolvit Facultatea de Chimie Iași, am fost repartizată la Școala cu clasele I-VIII Valea Greului, unde mi-am desfășurat activitatea până în mai 2002. Am îndeplinit funcția de director din 1990 până în 2002, când am preluat funcția de director coordonator și am fost detașată la Școala cu clasele I-VIII Epureni, comuna Duda-Epureni până în iulie 2012. În prezent predau fizica și chimia în toată comuna Duda-Epureni.

În anul 2012 am absolvit la Facultatea de chimie un master în Didactica Chimiei.

Ca director de școală, într-o perioadă de tranziție, am desfășurat o activitate susținută împreună cu colectivul de cadre didactice pe care l-am condus, pentru a ne câștiga locul pe care îl merităm în ierarhia școlilor din mediul rural și pentru a ridica standardele de pregătire ale elevilor școlii, care a devenit o unitate bine cunoscută în zona Huși.

Am realizat, în acest sens, pe lângă activitățile la clasă și activități educative prin care am antrenat elevii și cadrele didactice în acțiuni de marcarea a evenimentelor istorice, de cultivare a spiritului pentru frumos (expoziție de desene, obiecte confecționate de elevi la orele de abilități practice), de petrecere a timpului liber, prin seri distractive, concursuri pe diverse teme, excursii în zona Huși, la Iași sau Nordul Moldovei având ca scop cunoașterea trecutului istoric. Fiecare eveniment a fost sărbătorit prin activități cultural-artistice și sportive la nivel local: campionatul de șah, fotbal sau tenis de masă.

Prof. Țacu Ghena

Eleve ale liceului în anul 1980

„Înțelepciunea e a ta când o dai altora.”

N. Iorga

Încerc o puternică și vie emoție când vorbesc despre anii de liceu. Sunt anii în care am croit visuri și am avut împliniri, în care am cunoscut oameni minunați care mi-au călăuzit pașii spre culmile ardente ale realizării depline.

Îmi amintesc cu plăcere, respect și venerație de foștii mei dascăli care au fost mereu la înălțimea și prestigiul pe care le-au dovedit când am fost eleva lor și care mi-au deschis orizontul, spiritul de inițiativă, încrederea și dragostea pentru nobila meserie de profesor.

Misiunea profesorului de liceu este extrem de dificilă pentru că trebuie să transmită cunoștințe și să trezească pasiuni în timp, pasiuni care, în cele mai multe cazuri, marchează întreaga viață a unui om.

Nu am știut atunci, în primele ore de chimie, în emoțiile generate de un început necunoscut, că acest magister, eruditul profesor Vasile Bahrim, căruia îi port o deosebită recunoștință, îmi va pecetlui destinul ajutându-mă să pătrund în universul atomului, să-i deslușesc tainele și să împărtășesc la rândul-mi cunoștințele discipolilor mei, astăzi, ca profesor de chimie.

Așteptam de multă vreme clipa și mă bucur că mi s-a oferit oportunitatea să-i pot spune cu deosebită mândrie... AM REUȘIT! și vă mulțumesc DOMNULE PROFESOR!

Cu lacrimi de bucurie pentru visul meu împlinit pot conchide că acolo unde există dăruire și pasiune este imposibil să nu existe garanția succesului și a reușitei.

Prof. dr. Anca Irena Balan
Liceul „Ion Mincu” Vaslui

Succesul înseamnă perseverență

Numele meu este Lidia Sosu (Iacob), am terminat Liceul de chimie Vaslui, promoția 1981, la clasa profesoarei de chimie și dirigintă, doamna Cristea Gabriela.

Cum mi-a schimbat mie viața și profesia întâlnirea cu doamna Cristea și colectivul de profesori din acea perioadă? Cu siguranță în bine, pentru că

au scos la suprafață dragostea pentru chimie și tot ce implică această materie. Fără reacții fizico-chimice viața nu ar exista. Chimia există în tot ce ne înconjoară: creșterea și dezvoltarea unui copil, a unui animal, a unei plante, există în Univers, în orice.

De aproape 25 de ani am o firmă de detergenți lichizi și produse de întreținere, care a încercat să reziste la toate schimbările politico-economice care s-au perindat din '93 până azi. Prin tot ceea ce am făcut, am încercat și nu știu dacă am reușit în toată măsura, să demonstrez că și în România se pot face produse bune și că școala românească dinainte de '89 a fost o cale de aprofundare a cunoștințelor și de dezvoltare a abilităților.

Mulțumesc dirigintei și tuturor profesorilor, care mi-au îndrumat pașii spre ceea ce sunt astăzi, iar liceului, la multe aniversări!

Lidia Sosu (Iacob)

LICEUL MEU

În anul de grație 2017 Liceul „Emil Racoviță” sărbătorește jubileul de 40 de ani!

Amintirile mele cu și despre liceu, sunt numeroase și speciale. Este liceul meu de suflet. Am fost elevă a acestui liceu, în perioada 1982-1986, când se numea Liceul de chimie industrială nr. 4 Vaslui. În vara anului 1982, când a venit vremea să dau examen de admitere în clasa a IX-a, nu știam foarte multe despre acest liceu. Nu exista de prea multă vreme pe harta învățământului vasluian, nu cunoșteam pe nimeni care să învețe aici, dar mă hotărâsem să aleg chimia, pasiunea mea de la prima noastră întâlnire!

Vara s-a sfârșit, am pus hainele de trândăveală în cui și am luat ghiozdanul în spate septembrie ... un nou început (!) și de an școlar, altă școală, alți colegi, alți profesori. Veneam de la o școală generală de cartier, Școala nr. 2, care pentru elevii acelei școli reprezenta instituția cea mai serioasă cu puțință, dar care nu era percepută chiar așa de „lumea bună” a acelor ani, fiind devansată net ca prestigiu de Școala nr. 5 sau Școala nr. 3.

Dar să revin la subiect! Deci, am început clasa a IX-a la Liceul de chimie, de pe prima poziție în urma concursului de admitere! Grea responsabilitate pentru un copil de 14 ani care are și ambiția de a dovedi că la școala de cartier se face

carte! Și cât de greu este să dovedești în clasa a IX-a că știi ! Lucrurile nu s-au schimbat și nu se vor schimba niciodată în această privință! Și mă refer acum la cât de greu îți este să demonstrezi ceea ce știi într-un colectiv nou (doar nimeni nu vrea eticheta de tocilar!!), cât de greu este să găsești exact cuvintele pe care vrea să le audă PROFESORUL de la catedră, altul decât cel cu care 4 ani de gimnaziu ai deslușit buchea cărții, care te știa și care te ajuta dacă intrai în impas....

Și a venit prima oră de matematică dintr-un lung șir de ore de matematică..... Profesorul, impunător, serios, printre zâmbete ușor schițate, ne-a explicat cât de grea dar și importantă este matematica și că cel puțin la acest liceu, matematica nu este joacă... Suficient de înspăimântător, nu? Prima întrebare adresată clasei a fost cine este eleva Boboc Mihaela? Cu genunchii tremurând (nu știam ce urma să fiu întrebată!) m-am ridicat, iar domnul profesor m-a întrebat de la ce școală vin. Am răspuns cu glas tremurat și așteptam să văd ce urmează.... „Felicitări! La admitere ai găsit o cale de rezolvare la care nici nu mă așteptam! Sper că așa surprize o să mai am până termini liceul.”

Și așa a fost! Matematica a devenit în anii de liceu un fel de dezlegare de cuvinte încrucișate, la fel de relaxant dar la fel de greu de găsit soluția completă. Și numai din „vina” profesorului, care știa să te facă să cauți răspunsul corect până îl găseai. Au fost și note mai mari și note mai puțin mari, dar rezultatele foarte bune la examenul de admitere în treapta a II-a și examenul de bacalaureat au demonstrat că tactul pedagogic și abilitatea de a insufla dragostea pentru disciplină a domnului profesor CIOBANU GHEORGHE au

dat roade frumoase.... Îmi voi aminti întotdeauna, probabil, acel moment de început, pentru faptul că a însemnat nu numai o recunoaștere, dar și o motivație extraordinară, iar în persoana domnului profesor Ciobanu voi vedea întotdeauna modelul PROFESORULUI. Și nu doar la matematică am avut un profesor de excepție, ci la toate disciplinele. Misiunea profesorilor, așa cum chiar ei înșiși declară, este formarea unui absolvent competent, responsabil, capabil să se integreze și să obțină performanțe într-o societate modernă aflată în permanentă schimbare, astfel încât să poată străbate căile aspre ale vieții și să fie mândru de școala care l-a educat. Am terminat liceul ca șefă de promoție și pot spune că sunt ceea ce sunt acum, ca om și ca profesionist, datorită acestui liceu.

După 10 ani de la absolvire, în urma susținerii unui concurs, am revenit să lucrez ca laborant în liceul care m-a format ca profesionist în industria chimică. Profesorii mei au devenit colegii mei.... Cumul de emoții, dorință de a excela și a dovedi că anii de liceu au însemnat acumulare de cunoștințe temeinice. În 2007 a devenit vacant postul de bibliotecar, pe care l-am ocupat tot prin concurs. Până aici nimic special! Dar special este faptul că biblioteca liceului funcționează în spațiul în care cu mulți ani în urmă era sala mea de clasă! Am revenit *acasă*, după 20 de ani!

Așa că 24 de ani din cei 40 ai liceul sunt ai mei. Mă simt pentru totdeauna legată de această instituție, trăiesc mereu emoția începutului, pentru că aici am avut satisfacții profesionale și personale, de care am fost întotdeauna mândră și pentru că am colegi iluștri, de la care ai întotdeauna ce învăța.

Aici am învățat să învăț și să privesc cu încredere la viitorul meu. Am știut, de când am intrat în această școală, că orice meserie voi alege mai târziu, voi fi capabilă s-o practic cu succes, grație cunoștințelor pe care profesorii le-au sădit în mine. Aici, am prins drag de carte și cărți, am prins gustul participării la concursuri și olimpiade, gustul revenirii acasă răsplătită cu premii...

*Cum spuneam la început, acest liceu este pentru mine
TOTUL!*

În afara lui, nu se întâmplă nimic semnificativ!

MIHAELA GHIGA
fostă elevă și bibliotecar al LER Vaslui

CÂND LICEUL ÎȚI DEVINE DESTIN

Căutam cu pași timizi viitorul. Am fost înconjurată de privirile calde ale colegilor și de ocrotirea doamnei diriginte, profesor de limba și literatura română, Elena Alexandrescu. Am legat o prietenie profundă cu cea care, dintre toți colegii, semăna cel mai mult cu mine. În fiecare pauză eram împreună.

Îmi amintesc cu drag de profesorii care ne-au fost adevarate modele, dar și sprijin în munca noastră. Atmosfera din clasă și din școală mi-a dat curaj să învăț cu sârg, eșecurile m-au împins să perseverez și iată, azi, omul care am vrut să devin.

Nu regret faptul că nu m-am înscris la liceul la care mi-aș fi dorit inițial să merg, pentru că sunt sigură că acolo nu aș fi găsit căldura și dragostea de care am avut parte aici.

Anii de liceu au fost senini și plini de evenimente și schimbări. Nu voi uita repetițiile de la cor și mersul cu colinda, muzica difuzată în pauze prin stația radio, pregătirile pentru plecarea în Spania, orele de volei, pauzele petrecute în cabinetul de limbi străine, excursia la Mausoleul de la Mărășești, mirosul din laboratorul de chimie care mă atrăgea, videoclipurile de la ora de limba franceză, orele de pregătire pentru olimpiadă, întâlnirea cu un pictor american care mi-a admirat desenele și m-a

încurajat să lucrez în continuare. Toate au avut farmecul lor și un impact puternic asupra personalității mele.

Nici nu bănuiam că niște ochi curioși mă priveau din umbră. După ani buni mi-a mărturisit cel care avea să fie soțul meu, că încă de atunci și-ar fi dorit să ne apropiem.

Iată cum, Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, și-a pus amprenta asupra vieții mele atât din punct de vedere al formării profesionale, cât și a celei personale.

Anca Dorobăț(Aftimescu-Deleanu)
Profesor de limba franceză la
Școala Gimnazială “Dimitrie Cantemir” Vaslui,
Promoția 2003

ANII DE LICEU

Anii de liceu...ce frumoase amintiri, experiențe și trăiri.

2005, prima generație de filologie intensiv limba franceză, clasa 9 E și 4 ani care s-au scurs prea repede alături de niște profesori de Excepție care ne-au făcut să ne simțim Extraordinari!

O clasă în care ne-am adunat adolescenți deosebiți, cu probleme diverse și din medii diferite, dar care de-a lungul timpului și grație proiectelor extra-școlare în care am fost ancorați (și au fost multe), ne-am schimbat drumul în viață, poate...

Mi-aduc aminte cu mare drag și recunoștință de orele de dirigiență cu doamna Anușcă Popa Anca, proiectul nostru multi-cultural de 1 iunie și orele de *viață* le-aș numi alături de doamna Ghelbere Claudia, nenumaratele ore de dansuri și concursuri alături de doamna Ciuraru Daniela, lecțiile de

română cu doamnișoara Pleșoianu Anca, orele și cărțile extra din bibliotecă grație doamnei Ghiga Mihaela, meditațiile pentru Bac la limba spaniolă din pură pasiune a doamnei Tofan Gabriela, dar mai ales orele speciale de franceza, pe grupe, cu doua profesoare minunate, Gina Budaca & Oana Ponea... pregătirile pentru olimpiade, DELF, Bac și atestat, scrierea poveștii Ederlezi, excursia organizată în Franța, tot acest efort...*c'est inoubliable!*

Ceea ce a început cu simpla dorință de a învăța la liceu dimineata, s-a transformat într-o pasiune pentru limba și cultura franceză și chiar într-un job. Astăzi ajut la

extinderea și dezvoltarea pe teritoriul Franței a unui lanț de aproximativ 300 de magazine. Un proiect frumos, unic și de suflet, dar din care poate nu aș fi făcut parte dacă nu ar fi existat niște profesori pasionați de munca lor în trecutul meu care să mă sprijine. Iar eu am fost copilul care trebuie *împins de la spate* și mă bucur că am avut inspirația să mă înscriu la Liceul Teoretic *Emil Racoviță* și ocazia să învăț alături de un colectiv tânăr și implicat.

Mai apoi, drumul meu spre francofonie s-a dovedit a fi abia la început.

Au urmat cursurile la facultatea de limba și literatura franceză-germană din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza“ din Iași, un stagiu de voluntariat internațional (EVS) timp de șase luni în Alsace, o luna de formare profesională în Pays de la Loire, deplasări pe teren în Nord-Pas de Calais și Rhone-Alpes în cadrul jobului actual, mai apoi am inițiat un eveniment lunar în Iași destinat iubitorilor de limbi străine și drumul continuă...

Curajul sau poate nebunia unor profesori de a le arata Parisul unor puști de 18 ani, a fost oportunitatea noastră de a începe cu adevărat să descoperim lumea și de a îndrăzni să visăm la mai mult. Scriindu-mi atestatul la limba franceză, în clasa a 12-a, despre Mont Saint Michel, am încheiat liceul cu un vis. La 5 ani distanță, acesta a devenit realitate.

Ne-ați dăruit niște ani minunați de liceu și ne-ați ajutat să prindem aripi să zburăm.

Vă mulțumesc ...“ *Chapeau bas devant vous!*“

**Cu zâmbet,
Oana Verdeș
Referent Echipa Expansiune Veo**

Gânduri de adus aminte!

„Visul începe cu un profesor care crede în tine, trage de tine și te împinge la un nivel superior, înțepându-te uneori cu un băț ascuțit numit ADEVĂR.”

(Dan Rather)

Acestea ar fi cuvintele care mi-ar caracteriza cei patru ani din ciclul liceal, patru ani plini de profesionalism, înțelepciune, în care adevărul a primat întotdeauna și a existat mereu un respect între profesori și elevi.

În anul 2010, am pornit pe un drum necunoscut, în care îmi puneam toate dorințele și visele mele. Niciodată nu m-am întrebat „cum ar fi fost dacă”, ci mai degrabă am luat totul ca atare, trăind prezentul cu învățăturile din trecut. Astfel, atunci când am fost admisă la Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui, specializarea Științe Sociale m-au încercat emoții de bucurie și împlinire, dar nu neg că o parte din mine era timidă și stingheră din cauza noului context din care făceam parte.

Anii petrecuți la acest liceu mi-au dovedit însă faptul că, atunci când faci un lucru cu plăcere, cu drag, acesta rămâne etern. Ceea ce am realizat aici a fost foarte important pentru cariera mea și pentru dezvoltarea mea ca om. Mi-au fost oferite cadre necesare în care am putut să învăț ceea ce îmi place, să aprofundez ceea ce era în spectrul meu de interes și am beneficiat de un ajutor deosebit din partea corpului profesoral de la acest liceu pentru a putea avansa, urcând treaptă cu treaptă fără a ști ce mi se arată în față. Munca pe care am depus-o mi-a fost apreciată și răsplătită mereu, liceul mândrindu-se cu elevii pe care îi are.

Pe parcursul acestui ciclu, istoria mi-a fost „un partener” de mare încredere; pasiunea pentru acest obiect mi-a fost descoperită de doamna profesoară Gabriela Lisievici, iar cu ajutorul dumneaei am reușit să îmi cultiv dragostea pentru istoria poporului român și pentru cea universală. Mi-am reprezentat întotdeauna cu mândrie liceul și județul implicit la Olimpiadele Naționale de Istorie din anii 2011- Alba Iulia, 2012 - Iași, 2013 - Sibiu, la Sesiunea de Comunicări Istorie 2013 - Târgoviște, precum și la diverse concursuri de la nivel local sau județean, încercând să aduc cele mai bune rezultate. De asemenea, amintirile din aceste plecări sunt de neprețuit, întrucât fiecare moment a fost unic și marcant în parcursul vieții mele.

În paralel, mi-am dezvoltat dragostea pentru natură și pentru protecția mediului înconjurător. Astfel, m-am alăturat echipei de redacție a revistei „Eco-Școala”, coordonată de doamna profesoară Mădălina Streja. Încrederea dumneaei în puterile mele a fost absolută astfel că, am devenit redactor-șef al acestei reviste și responsabil al activităților ecologice din liceu și îi mulțumesc pentru că m-a făcut să îmi conștientizez propriile extreme.

Țin să mulțumesc și doamnelor diriginte, prof. Monica Sprâncenatu și prof. Anca Anușca Popa deoarece mi-au fost alături atunci când am avut nevoie de un sprijin, de o vorbă caldă. Susținerea conducerii școlii, prin prof. Daniel Hulubei și prof. Manuela Furtună, m-a motivat în toate evenimentele pe care le-am coordonat și la care am participat în toți acești ani, atât în cadrul școlii, cât și în afara ei, iar aici fac trimitere la activitățile pe teme istorice pe care le-am prezentat în anul 2014, pe când eram elevă în clasa a XII-a, la Primăria Municipiului Vaslui, 24 ianuarie – Unirea Principatelor Române și la Consiliul Județean Vaslui, 29 aprilie – Ziua Veteranilor de Război. Și nu în ultimul rând, le mulțumesc tuturor dascălilor pentru toate sfaturile pe care mi le-au oferit, pentru faptul că m-au înțeles în momentele cele mai stresante, pentru răbdarea pe care au avut-o cu mine, pentru gândurile încurajatoare în clipele mai

dicile, pentru că mi-au spus că „Pot” atunci când eu îmi pierdeam optimismul, pentru tot ce m-au învățat pentru că nu m-au învățat pentru un an sau doi, ci pentru o viață întreagă !!!

În același timp, liceul nu a însemnat doar extemporale, teze, pregătiri asidue, ci și momente de relaxare, precum excursiile din luna octombrie la care participam cu cea mai mare plăcere (Borșa, Sighet, Maramureș, Brașov). Pe lângă faptul că vizitam diferite monumente din țară, fie din punct de vedere istoric, fie geografic și ne îmbogățeam bagajul de cunoștințe, reușeam să stabilim legături strânse cu profesorii.

Pot să afirm că Liceul Teoretic „Emil Racoviță” oferă tuturor elevilor posibilitatea de a studia și de a aprofunda cunoștințele din toate domeniile, profesorii fiind competenți pe domeniile pe care și le-au ales și chiar și pe alte domenii, iar elevii reușesc să colaboreze foarte bine cu profesorii. Tot ceea ce am deprins în acest liceu a rămas etern în mine, iar ceea ce am construit aici s-a dovedit a fi foarte solid în viitorul meu. Aici mi s-au deschis noi porți la care nici nu am sperat vreodată, aici am fost încurajată să fac ceea ce îmi place cel mai mult. Ceea ce am trăit aici s-a sedimentat frumos în amintiri pe care le păstrez cu mare grijă, am fost „șlefuită” cu atenție de către profesorii mei care, astăzi, mi-au oferit prietenia lor, o prietenie extrem de prețioasă!!!

Andreea Nistor, promoția 2014

HOINĂRIND PRIN TIMP

MOTTO: *Unde ești, copilărie, cu pădurea ta cu tot?*
(Mihai Eminescu)

Ne-am strâns ca niște pui în „cuibul” școlii, nu știam nici ce vrem, nici ce putem, nici cum o să arate viitorul nostru, dar profesorii ne-au învățat să visăm, iar viața nu a mai fost deloc tristă și...Doamne, ce frumos a fost, nici acum nu pot să uit!

"Creața" din ultima bancă de la fereastră, clasa a IX-a I. Mâncam școala pe pâine și umblam prin Europa din pasiune pentru cântec alături de Corala *Fantasia*, iar profesorii au încurajat iubirea mea pentru cântec și mi-au susținut "absențele motivate".

Ochii minții s-au deschis pe monumentele lumii, învățând mai ușor limbile străine, în special franceza, de care am avut parte din prima mea zi de lucru. Franceza, ale cărei baze au fost puse încă de pe băncile liceului, nici nu mă gândeam că drumul vieții mă va aduce față în față cu această limbă, convinsă că o sa ajung economistă.

Cumva, acestea două s-au unit în prezent, iar acum zâmbesc când rememorez anii de liceu și visele pe care le aveam la vremea respectivă.

Concluzia este simplă: fii ambițios/ambițioasă pentru că nu știi pe viitor la ce

îți poate folosi tot ce ai învățat! Alături de dragii mei colegi, cei care am făcut parte din "Generația cu cheia la gât", am învățat, am cântat și am visat frumos, chiar îndrăznesc să cred că mai visez, căci ce este tinerețea, dacă nu un vis frumos pentru care o să ne zbatem o viață întreagă.

Ce-am învățat, și asta o vom face toată viața, ce-am trăit și am simțit noi în anii de liceu, face parte din averea noastră și este parte din sufletul și mintea noastră, iar ceea ce vom realiza din ceea ce ne-am propus și din ceea ce am visat reprezintă dobânda, deci satisfacția deplină că ne-am împlinit prin PROFESORII NOȘTRI".

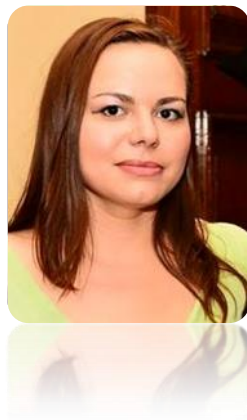
Alexandra-Elena Ciubotaru

Aduceri aminte...

Îmi aduc aminte cu drag de liceul meu unde am petrecut patru ani minunați. De multe ori, mă gândesc la profesorii noștri, care ne-au învățat și format în anii adolescenței, pentru că liceul este locul unde începe această aventură și unde îți pui bazele noii vieți de adult.

Lucrurile pe care le-am învățat mi-au fost folositoare de-a lungul timpului, atât în cariera profesională, cât și în celelalte momente.

Mă mândesc cu faptul că am făcut parte dintr-o clasă deosebită, numai de fete, sub atenta îndrumare a domnului diriginte, profesor Florin Ciurariu.

Dr. Ing. Cârstea Oana Mariana
Universitatea de Științe Agronomice
și Medicină Veterinară București – Filiala Istrița

AM TERMINAT LA RACoviȚĂ, ÎN VASLUI!

Iunie 2003, anul în care am intrat prima dată în liceul în care urma să-mi petrec cea mai frumoasă perioadă din viață. Recunosc că nu a fost prima mea opțiune, pentru că la momentul respectiv erau în vogă alte licee. Dar a fost alegerea care mi-a marcat drumul în viață. Liceul este locul unde mi-am făcut prieteni pe viață, perioada petrecută în liceu m-a transformat dintr-un copil, într-un adolescent, iar mai tarziu, în omul care sunt astăzi.

Am facut multe năzbâtii, am cunoscut profesori care mi-au marcat existența și care și-au pus amprenta pe personalitatea mea, am fost pusă în situații care s-au transformat într-o experiență, experiența pe care am realizat-o mult mai tarziu. Profesorii care au avut încredere în mine, mi-au dat sarcini care mi-au dezvoltat capacitatea de a lucra într-o echipă, de a coordona o echipă, de a performa indiferent de meseria pe care urma să o am.

La 10 ani după terminarea liceului mă găsesc într-o poziție de management într-o companie de servicii financiare din București, având 50 de oameni în subordine. 10 ani mai târziu sunt fericită de alegerea făcută în iunie 2003 și cu mândrie afirm că “ Am terminat la Racoviță, în Vaslui!”.

Cătălina Mititelu,
promoția 2007

LICEUL - DRUM AL MATURIZĂRII MELE

Liceul pentru mine a însemnat un adevărat drum al maturizării. Cei patru ani de liceu au fost cea mai frumoasă etapă din viața mea – a reprezentat acea aventură numită ADOLESCENȚĂ.

Am reușit treptat să îmi formez o concepție despre lume, să îmi fixez anumite idealuri și atitudini față de aspectele vieții în general. În ceea ce privește studiul, port toată stima și respectul pentru devotamentul cu care s-au implicat toți profesorii pentru a ne transmite numai lucruri utile. Sunt de 12 ani în Pisa- Italia unde am absolvit Facultatea de Științe Sociale, iar apoi specializarea în Business Management.

Iubesc job-ul meu care îmi permite să călătoresc foarte des în America, Africa de Sud, Canada, dându-mi multă satisfacție pe plan profesional și personal, însă oriunde merg port în suflet amintirea locurilor natale și a oamenilor care mi-au șlefuit personalitatea, profesorii de la LER.

Descopăr noi obiceiuri, noi culturi pe care le studiez, pentru că cineva, cândva, mi-a deschis ochii și m-a învățat să privesc.

Sunt onorată să fiu pe listele arhivate ale Liceului Racoviță.

**Georgiana Mititelu, promoția 2004,
Export-manager „Italian Signature” Pisa, Italia**

LER Vaslui

Fără îndoială, perioada anilor de liceu rămâne una dintre cele mai frumoase perioade din viață. În această perioadă au loc cele mai multe transformări și modelări ale modului de a gândi, de a percepe viața, perioada în care ne

conturăm caracterul. Este perioada când facem tranziția de la copii la adolescenți și apoi la adulți. Putem asemui această perioadă cu lansarea, zborul din cuib. Ca acest zbor să fie lin avem nevoie de sprijin și ghidaj, acestea fiind oferite de colectivul profesoral. În perioada celor 4 ani de studiu la LER Vaslui, pe lângă condițiile materiale bune am beneficiat și de atenția profesorilor care au crezut în noi. Nu eram cea mai cuminte clasă, poate nici cei mai atenți la cursuri, dar am intrat aproape toți la facultate, 7 dintre noi la Medicină. Tot în cadrul liceului am avut ocazia să participăm la un proiect educațional european care ne-a deschis noi orizonturi, un proiect Comenius care s-a materializat printr-un schimb de experiență de 4 săptămâni cu un liceu din Sicilia, în urma căruia am legat prietenii frumoase și de durată cu colegii din Italia.

**Dr. Iordan Ionuț Georgian,
Medic Dentist,
Promotia 2008**

AVENTURA NUMITĂ ADOLESCENȚĂ

Anii petrecuți în cadrul liceului au însemnat pentru mine locul în care mi-am început aventura numită adolescență. Treptat am învățat că trebuie să respecti pentru a fi respectat, iar munca și un dram de ambiție îți pot fi parteneri de nădejde în drumul spre împlinire.

Pe lângă disciplinele în care am descoperit însemnătatea cuvântului în viața de zi cu zi de la un mod de creație până la o formă de comunicare, liceul a însemnat și posibilitatea de a lăsa libere bucuriile adolescenței.

Despărțindu-mă cu părere de rău de anii liceului am pășit spre o altă lume, în care pasiunea și seriozitatea căpătate în timpul liceului de la profesorii și colegii mei mi-au fost de mare ajutor. Drept urmare, le sunt profund recunoscător.

Îmbinând utilul cu plăcutul susținute de multă muncă și răbdare, în prezent profesez ca tehnician dentar demonstrator în cadrul Facultății de Medicină Dentară, UMF „Grigore T. Popa” Iași.

Andrei Melinte,

promoția 2005, seral

ANII DE BUCURIE

Dacă ne-am întoarce privirea spre anii de bucurie nu ne-am opri decât la cei de aur, perioadă de zburdalnic tumult lăuntric ce ne-a rămas întipărită în inimi. La acești ani ne aplecăm cu nostalgie mintea noastră obosită de rutină, înțelegem câtă frumusețe pot cuprinde și câtă libertate. Când ești în pragul vieții celei mari te hrănești din aceste frânturi de vremi, apreciezi eforturilor oamenilor ce te-au călăuzit și înțelegi importanța pe care au avut-o în parcursul tău moral și intelectual.

Să mulțumești simplu și în formule clișeizate nu este de ajuns. Mai frumos păstrezi în suflet amintirea unui timp pierdut în căutarea căruia îți găsești zâmbetul. Imortalizezi pentru viitor ceea ce ai învățat de la profesorii de suflet asemenea unei fotografii interioare ce nu își deteriorează substanța. Figurile lor păstrează materia unei ambiții deschizătoare de drumuri și desfătarea gustului pentru cultură și educație.

Totul este sintetizat în arta lor de a cizela materia destinată mai apoi doar finisării. Acestor ani le atribui cele mai interesante emoții, trăiri și elanuri. Colectivului și instituției le recunosc contribuția la itinerarul profesional și

la cultivarea dorinței de a deveni profesor, cu mult drag în spiritul Francofoniei.

Cum rădăcinile acestui proiect rezidă aici, devine verosimilă tăria convingerii unei importanțe vitale a celor ce populează anii cei mai frumoși. Sub simbolul lor comprimăm izvorul istoriei noastre de viață, ne regăsim și zâmbim luminos.

Astfel, găsesc deliciul amintirii și sper ca retrăirea ei să îmi hrănească sufletul mereu, în spirit tânăr și gând bun spre anii de liceu.

Pupăză Raluca Ecaterina

ANTRENAMENTE DE ZBOR

Liceul,
patru ani de
antrenamente de
zbor. Ani în care
am primit uneltele
necesare pentru a
ne ascuți mintea și
a ne deschide
inima. Ani în care

mentori dedicați ne-au hrănit și dezlegat aripile. Răstimp în care am învățat că a fi curajos nu înseamnă să nu-ți fie teamă, ci să găsești resursele de a acționa în ciuda fricii.

Am avut norocul și bucuria unor dascăli atenți la nevoile individuale ale fiecăruia dintre noi. Deschiși să ne descopere personalitatea și interesele, profesori dispuși să introducă în actul pedagogic instrumente noi, care ne-au ajutat cu adevărat să învățăm cu drag și să creștem oameni frumoși.

Mulțumim pentru dascălii cu vocație, creativi, empatici, gata să privească lucrurile și din perspectiva noastră, a elevilor.

La aniversarea celor patru decenii de performanțe, vă dorim să croșetați aripi trainice, pentru zbor lin, cât mai multor generații viitoare!

**Doctor Dănciug Adrian și Dănciug Georgiana (Anton),
a XII-a E, promoția 2004**

ANII DE LICEU

Pentru mine, anii de liceu au fost anii în care m-am descoperit nu ca adolescent, ci ca persoană, gândind-o pe cea care am devenit azi. Am avut prilejul să cunosc profesori minunați, care m-au inspirat nu numai în viața personală, dar și în cea profesională. Mi s-a oferit încrederea și suportul afectiv și cognitiv, pentru a deveni din ce în ce mai bun și am fost învățat să nu mă mulțumesc cu puțin. Cei patru ani au fost extraordinari, am simțit că adolescența e o perioadă unică în viață și nu trebuie irosită. Atât profesorii, cât și colegii m-au inspirat și m-au determinat să devin mai puternic și să nu las nimic la voia întâmplării. Le sunt recunoscător tuturor celor care au avut dorință și chiar au reușit să creeze din niște adolescenți inocenți oameni maturi care, la rândul lor, vor încerca să inspire generațiile care vin. A investi în educație înseamnă a investi în valoare, în tine, în viitorul tău – acesta ar trebui să fie sfatul pentru generațiile ce vin.

Ioan Adam, promoția 2004
Senior Accountant, CPA
Golub & Company, SUA

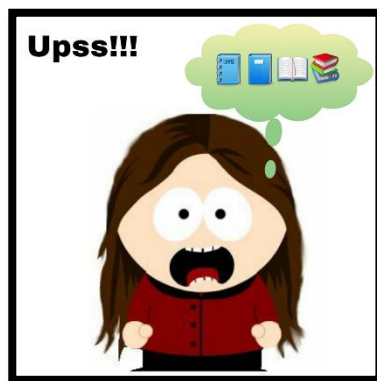
Despre liceu...

Am aflat de curand că se împlinesc 40 de ani de la înființarea liceului unde am fost elevă patru ani. Cu mare bucurie m-am oferit să scriu câteva cuvinte despre ceea ce a însemnat liceul pentru mine și despre experiența avută în cadrul Liceului Teoretic “Emil Racoviță”. Partea cu “câteva” este ambițioasă pentru mine, însă voi încerca să fiu cât mai la subiect. Am decis ca ceea ce am experimentat și trăit pe parcursul anilor de liceu să segmenez în trei etape :

- Așteptări
- Realitate versus așteptări
- Regăsirea (acceptarea și învățarea).

Așa cum toată lumea spune, anii de liceu sunt cei mai frumoși ani din viața unui om și

trebuie trăiți din plin. Prin urmare, copil fiind am înțeles că “cei mai frumoși ani” sunt cei în care te distrezi, cânti, visezi și nu duci grijă de nimic. Așa că, iată-mă pe mine în primele zile de liceu...aproape că aș fi cântat și dansat în clasă, așteptam cu sufletul la gură să începă distracția, fără să știu că acest pas nou în viața mea este puțin mai complex decât momentele frumoase de distracție.

În scurt timp însă, am revenit cu picioarele pe pământ, iar muzica împreună cu notele muzicale ce păreau a dansa într-o totală armonie s-au oprit brusc și s-au transformat în note care de data asta nu mai dansau în firea mea de visătoare, ci de data asta stăteau drept și fix în catalogul clasei a IX-a E, în dreptul numelui meu. Singurul dans al notelor din catalog putea să fie “dansul de la 1 la 10”, ceea ce nu îmi doream, așa că trezirea a fost una bruscă.

Scriind aceste cuvinte îmi dau seama că deja îmi este dor de dragul și micuțul carnet de elev și de acei ani de liceu, pentru că adesea nici nu îți dai seama cât de repede trec anii, așa cum spuneau și “oamenii mari”, iar când faci un calcul

matematic simplu îți dai seama că ești deja acel “om mare”, care este mereu pe fugă și este prins continuu în diverse activități, însă ceea ce ne oferă acești frumoși patru ani este ceva unic și plin de încărcătură emoțională.

În anii de liceu, în ciuda primelor mele zile emoționante, pline de bucurie și de distracție în

sinea mea, consider că s-a petrecut exact ceea ce trebuia să se petreacă. Liceul este exact pasul spre lumea adulților, spre acea lume în care trebuie să devii ușor, ușor responsabil, să înveți să te adaptezi și să descoperi oameni

noi, cu personalități și comportamente diferite. Este locul în care totul se întâmplă atât de natural și firesc încât, fără să observi, îți formezi personalitatea și înveți să interacționezi, să respecti și să atingi performanțele dorite și așteptate atât de tine cât și de cei din jurul tău. Aici, profesorii își pun amprenta asupra dezvoltării tale, iar odată cu trecerea anilor îți aduci aminte cu drag de toți acești oameni care au contribuit la ceea ce ești astăzi. Am acumulat multe cunoștințe și îmi aduc aminte cu drag de orele de română, istorie, geografie, latină, matematică, informatică, chimie, engleză, sport...Cât despre oameni... da, este locul în care legi prietenii care uneori îți rămân pe viață, iar dacă nu, amintirea acestora rămâne, în mod cert, mereu vie.

După această perioadă pot spune că m-am simțit mai puternică, mai hotărâtă și mai curajoasă ca niciodată. Am făcut pași către o nouă etapă cu maximă încredere și determinare.

După terminarea liceului, am ales să studiez ceea ce mă pasionează: comunicare, publicitate și relații publice cu aprofundarea studiilor în managementul dezvoltării afacerilor. Pot spune că experiența acestor ani mi-a venit “manușă” pentru înclinațiile și abilitățile mele și pentru ceea ce a urmat ulterior în viața mea profesională.

Acum activez ca Product Specialist în întreaga Transilvanie și sunt în cadrul aceleiași companii de aproape 7 ani , pe diverse portofolii în funcție de interesul companiei.

Mă bucur și vă mulțumesc pentru întreaga experiență și întregul suport oferit în cadrul Liceului Teoretic “Emil

Racoviță”. Consider că modul în care am fost pregătiți pentru a înfrunta viitorul și pentru a lăsa la rândul nostru o influență pozitivă asupra societății, a adus cheia succesului în toți cei 40 de ani de experiență în educația fiecărei generații de elevi. Vă felicit sincer pentru rezultatele deosebite și pentru tinerii frumoși ce pășesc încrezători spre a descoperi o nouă lume. În ciuda celor mai bine de 10 ani de la terminarea liceului , pot să spun că mă simt parte integrantă a acestui liceu, fapt pentru care vă mulțumesc încă o dată.

P.S. Păstrez cu mare drag acea diplomă specială și inedită primită la finalul clasei a XII-a, peste care nici nu se vede că au trecut anii!

Daniela Ștefănescu Smărândoiu
promoția 2004

DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE

Dacă aș fi Creangă aș începe cu “nu știu alții cum sunt, dar eu, când mă gândesc...”, sau dacă aș fi Bacovia aș zugrăvi totul în gri, dar sunt o fostă elevă a Liceului “Emil Racoviță” și încep cu “declar pe propria răspundere”. De ce așa? Pentru că, la momentul înscrierii, a fost unica opțiune. Cu ochii mari, analizându-mi în prealabil foaia matricolă din generală, doamna din fața mea îmi spune „Aveți medie mare, dar trebuie să vă asumați opțiunea”. Și copilul emoționat și dezorientat a semnat și și-a asumat responsabilitatea pentru alegerea profilului și a liceului. Nu cifrele erau importante, ci visul. Atât știa.

Ulterior a aflat sau, mai bine spus, a descoperit că a 9-a E, filologie, avea să i se potrivească mănășă: colegi talentați și curajoși, dascăli de excepție.

E o zi ploioasă de octombrie, dar îmi amintesc și acum prima zi de școală. M-am așezat timidă în a doua bancă de pe rândul din mijloc și de acolo sufletul meu n-a mai plecat. Ce a urmat au fost patru ani frumoși, poate cei mai frumoși, în care am învățat ce înseamnă să îți asumi responsabilități, să îți construiești visuri și să lupți pentru ele, ce înseamnă umanitatea, ambiția sau perseverența, cum să devii “om mare”. E o parte din povestea vieții fiecăruia.

Acum, după 13 ani de la terminarea liceului, mi-e greu să comprim, în câteva cuvinte, ce au însemnat cei 4 ani pentru mine: amintiri frumoase, emoții, eforturi, bucurie și tristețe, zâmbete, dar mai presus de toate, mândrie. Da, sunt mândră că mi-am reprezentat liceul și recunoscătoare profesorilor care mi-au îndrumat pașii. Neinspirată fiind, mă ați inspirat!

Mădălina Simionescu,
șefă de promoție 2004

LICEUL MEU

În momentul în care am fost puși în situația de a ne alege liceul la care vrem să mergem mai departe, profesorii de la școala gimnazială unde am învățat eu, și anume Școala cu clasele I-VIII „Adrian Porumboiu” Muntenii de Jos, ne-au spus următoarele: „Alegeti liceul unde credeți că puteți să învățați ceva pentru a reuși mai departe în viață”. Liceul Teoretic „Emil Racoviță” a fost prima mea alegere pentru că foarte multe persoane mi l-au recomandat, spunând despre lucrurile minunate ce se petrec în incinta sa, fapt ce s-a dovedit adevărat. Ajunsă la acest liceu, am întâlnit foarte mulți oameni devotați profesiei pe care o practică, fiind conduși de dorința de „a face ceva din noi”. Nu se rezumă numai la a transmite niște simple informații și atât. Profesorii de la Liceul Teoretic „Emil Racoviță” reușesc să comunice cu elevii în adevăratul sens al cuvântului, lucru ce înseamnă foarte mult pentru un elev care vrea să plece de la cursuri cu ceva mai mult decât niște simple informații dintr-un anumit domeniu. Pentru mine, este de ajuns să mă gândesc numai pentru o clipă la orele de filosofie din clasa a-XII-a, pe care am ajuns să le iubesc și asta datorită în cea mai mare parte doamnei profesoare Mărgărint Cristina, care a reușit să îmi deschidă ochii și m-a făcut să privesc anumite aspecte din viața reală într-un mod diferit.

Printre cadrele didactice care au făcut ca anii mei de liceu să conteze, se regăsește doamna dirigintă, Cristina Ghelbere, care sunt sigură că își va aminti cu drag de promoția 2013-2017, așa cum și noi ne vom aminti de toate sfaturile, îndrumarea și încercările dumneaei de a ne contura o viziune nu numai asupra educației, ci și asupra vieții.

De asemenea, țin să amintesc și de doamna profesoară de limba latină, Anca Anușcă Popa, care mi-a demonstrat că latina nu este o „limbă moartă”, întrucât ea va sălășlui mereu în sufletul nostru, în limba noastră, pentru că face parte din noi, iar din acest motiv, îi mulțumesc pentru cei trei ani de muncă intensă, timp în care mi-a captivat întreaga atenție. În același timp, doresc să mulțumesc doamnei profesoare de limba spaniolă, Gabriela Tofan, pentru efortul depus în încercarea de a mă ajuta să învăț limba spaniolă și nu în ultimul rând, gândurile mele de prețuire se îndreaptă către doamna profesoară de istorie, Ionela Lepărdă, pentru că a reușit să îmi demonstreze cu succes că istoria națională nu este nici mai mult, nici mai puțin decât rădăcina care îi fixează pe oameni în pamântul propriei patrii, iar cunoașterea acesteia reprezintă o datorie față de înaintașii noștri care și-au dat viețile pentru ca noi să fim astăzi, aici, liberi, independenți. Vreau să mulțumesc tuturor profesorilor care s-au implicat în educația noastră și, pe lângă simpla transmitere de informații, au ales să și comunice cu noi în adevăratul sens al cuvântului, reușind să ne facă mai dornici de a învăța lucruri captivante și de a înțelege legile care guvernează lumea dinafară, domnilor directori, Manuela Furtună și Daniel Hulubei, pentru susținerea eforturilor noastre, ale elevilor și ale profesorilor.

Cu alte cuvinte, Liceul Teoretic „Emil Racoviță” a reușit să își pună adânc amprenta în sufletul meu prin intermediul oamenilor pe care i-am găsit în acest loc, în această instituție de învățământ, oameni de care am să îmi amintesc mereu cu drag deoarece m-au ajutat să realizez că viața este complexă, plină de contraste, de sușuri și coborâșuri, iar ceea ce contează este cum trecem prin acest amalgam de experiențe, pe care nu trebuie să le lăsăm să ne doboare, ci dimpotrivă, să le utilizăm în favoarea noastră, fapt ce este posibil numai cu ajutorul unei bune educații, ce poate fi obținută într-o școală pe măsură. Eu nu pot să spun

decât un umil, dar mare și sincer „Mulțumesc “ Liceului Teoretic „Emil Racoviță”, deoarece mi-a oferit șansa de a cunoaște și de a învăța câte ceva de la câțiva oameni minunați care, prin activitatea lor și pasiunea de care dau dovadă, nu fac nimic altceva decât să ajute la formarea unor întregi generații de copii, ce urmează să dea piept cu viața însăși, așa cum este ea, dură, crudă, nemiloasă uneori, dar frumoasă, fascinantă și plină de surprize.

Polcovnicu Ana Maria,
promoția 2017
media 10 la examenul de bacalaureat

PORTRETE DE DASCĂLI

GRUPAJ REALIZAT DE PROF. IONELA LEPĂRDĂ

DUMITRU V. APOSTOLACHE

A văzut lumina zilei la 9 aprilie 1943 în comuna Fălciu, județul Vaslui, fiind „*un boț cu ochi, o bucată de humă însuflețită a acestor meleaguri.*”

În anul 1957 a absolvit cursul școlii gimnaziale de 7 ani din Fălciu. Starea materială a părinților a făcut să se îndrepte spre Liceul Militar. A făcut trei ani de liceu militar, dar a fost trecut în rezervă, cu dreptul de a se înscrie în clasa a XI-a, secția reală, la oricare liceu din țară. Așa se face că la 1 septembrie 1960 a devenit elevul Complexului Școlar Bârlad (astăzi, Liceul Teoretic „Mihai Eminescu”), pe care îl absolvă în 1961.

În urma unui serios examen de admitere și-a văzut visul cu ochii, fiind admis la Universitatea „Al.I. Cuza” Iași, Facultatea de Matematică-Fizică, devenită imediat Facultatea de Matematică-Mecanică. Ca student a participat la sesiunile de referate ale studenților și a mai trimis câte un articol la „Scânteia Tineretului”. În anul IV a fost admis la specializarea: matematică-elasticitate. Termină facultatea în

1966 și în urma Examenului de Stat a fost declarat DIPLOMAT UNIVERSITAR.

Debutază în învățământ, în acelaș an, ca profesor titular de matematică la Liceul din Murgeni, funcționând timp de 10 ani în această școală. În anii 1976–1978 a fost director al Casei Pionierilor Murgeni, pe care a înființat-o cu sprijinul organelor județene și a fost director coordonator al școlilor din comuna Murgeni. La 1 septembrie 1978 devine profesor de matematică, prin concurs de cunoștințe, la Liceul Industrial de Chimie nr. 4 Vaslui, azi „Emil Racoviță”, unde a activat până la pensie. În anul școlar 1979-1980 a fost director adjunct la Liceul „Mihail Kogălniceanu” Vaslui, iar în perioada 1992-1995 director adjunct al Liceului Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui. La 10 ianuarie 1981 susține examenul pentru obținerea gradului didactic I în învățământ. Între anii 1985–1989 și 1995-2001 a fost inspector școlar de specialitate la Inspectoratul Școlar al Județului Vaslui.

Pe 1 februarie 2006 a fost pensionat pentru limită de vârstă. A mai lucrat ca profesor pe perioadă determinată, la liceele „Emil Racoviță” și „Ștefan Procopiu” Vaslui. Munca i-a fost apreciată prin acordarea de diplome (Diploma de Excelență), medalii (Medalia 30 de ani de la Eliberarea României de sub dominația fascistă), titluri onorifice (profesor evidențiat în anul 1985) și promovări.

A îndeplinit responsabilități care l-au onorat: responsabil de catedră și de cerc pedagogic, membru în Comisia Națională de Evaluare a Școlilor Particulare, membru în Comisiile pentru Dezbaterea Programelor școlare de Matematică la nivelul Ministerului Învățământului, responsabil al grupei sindicale. A făcut parte din consiliile de administrație ale liceelor la care a lucrat și al I.S.J.Vaslui. A fost purtătorul de cuvânt al Inspectorului General.

S-a străduit să mențină relația profesor-elev și inspector-cadru didactic bazată pe corectitudine, pe stimă și realizarea sarcinilor încredințate. A fost printre inițiatorii

Concursului interjudețean de matematică „Acad. Radu Miron”, la care sunt prezenți elevii din clasele VII-XII din toate județele Moldovei. A încurajat participarea școlilor la Concursul internațional „Cangurul”.

Este absolvent al cursurilor pentru formarea inspectorilor școlari, organizat în cadrul componentei „Management și finanțe”, a Proiectului de Reformă a Învățământului preuniversitar desfășurate în perioada noiembrie 1998–decembrie 1999.

A publicat exerciții, probleme și articole în Gazeta Matematică, seriile A și B, fiind autorul a peste 25 de articole publicate în „Tribuna Învățământului” și „Revista de pedagogie”.

Se numără printre fondatorii și colaboratorii revistei „Ethos”, editată de Casa Corpului Didactic Vaslui. A publicat următoarele cărți: „Oglinzile iubirii”, Editura Sfera, Bârlad, 2006; „D’ale lu’Mitică și Costică” împreună cu inginer Costache Țenu, Editura Sfera, Bârlad, 2010, „Avem minte să gândim, avem suflet să iubim”, Editura Thalia, Vaslui, 2011, împreună cu profesorul Ionel Armeanu-Ștefănică și economistul Ioan Buruiană; „Muguri și flori de voie bună”, Editura Sfera Bârlad, împreună cu dr. Laurențiu Chiriac. Recent i-au apărut, în colaborare, cărțile: „Matematica – Punte a suspinelor?”, Editura Pim, 2013 și „Chimia- briliantul vieții”, vol.I și II, 2014 la aceeași editură din „dulcele târg al Ieșilor”.

Spirit dinamic, cu har, plin de umor, apreciat de elevi și colegi, inspectorul D. Apostolache este o personalitate distinctă în peisajul școlii vasluiene.

ARMEANU-ȘTEFĂNICĂ IONEL

S-a născut în ianuarie 1955, în apropierea zilei de Sf. Ioan și de aceea, părinții i-au dat numele de Ionel, în comuna Gârceni, județul Vaslui. După absolvirea școlii elementare, a urmat Liceul „Mihail Kogălniceanu”.

Încă de pe băncile liceului, s-a distins prin pasiunea sa pentru chimie,

fiind elevul preferat al renumitului profesor Gheorghe Cuzincu. A continuat studiile superioare la Institutul Politehnic din Iași, Facultatea de Tehnologie Chimică în anii 1978-1981, având ca profesori mari personalități, urmași demni ai marelui savant Petru Poni: Magda Petrovanu, acad. Ion Zugrăvescu, Catinca Simion etc. În 1981 a debutat ca profesor la Liceul industrial de chimie nr. 4 Vaslui, actualmente Liceul Teoretic” Emil Racoviță”. De altminteri, cea mai mare dorință a sa era de a fi profesor, având întotdeauna respectul cuvenit pentru calitatea actului educațional, fiind preocupat de a prezenta chimia într-un mod captivant și logic, atrăgând mulți elevi spre această disciplină. După doi ani la catedră a fost promovat în diferite munci de conducere a unor instituții educative la nivel județean și național (Casa Pionierilor, Consiliul Național la Organizației Pionierilor-București etc.). În anul școlar 1995-1996 a fost numit inspector școlar general

adjunct și șase ani a fost inspector general la Inspectoratul Școlar Județean Vaslui (1996-2001).

În această perioadă de responsabilitate asumată prin funcția deținută a participat, alături de întregul personal didactic, la înfăptuirea reformei în educație. Și-a propus obiective mărețe, care din exterior păreau intangibile, însă care în timp s-au concretizat prin îmbunătățirea rezultatelor obținute de elevi la examenele de capacitate și bacalaureat, prin consolidarea învățământului primar și preșcolar în sensul atragerii de cadre calificate, dar și prin pătrunderea în județ a instituțiilor de învățământ superior. Poate cel mai semnificativ aport în acest sector extrem de sensibil și de important pentru bazele unei comunități sănătoase a fost reconstrucția sau reabilitarea a 227 de unități de învățământ.

În anul 2001 a fost numit într-o altă funcție de mare răspundere, cea de Director General al Direcției Generale Pentru Protecția Copilului Vaslui. În cei 13 ani de activitate și dăruire în beneficiul persoanelor dezavantajate, prin măsurile întreprinse, a avut deosebita satisfacție de a influența pozitiv destinele a peste 10.000 de copii din județul Vaslui ai căror părinți s-au aflat în imposibilitatea de a se ocupa de creșterea și educarea lor din considerente materiale, financiare, ori datorită unor incapacități de natură fiziologică, psihologică, sau părinți care i-au supus unor tratamente umilitoare ori degradante, periclitându-le viața și dezvoltarea armonioasă.

În acest sector a demarat un amplu proces de restructurare a serviciilor oferite de către D.G.A.S.P.C Vaslui. Astfel, sistemul rezidențial de tip clasic, caracterizat prin centre de plasament cu peste 100 de copii au fost transformate în centre și servicii alternative de tip familial, dezvoltându-se în special rețeaua de asistenți maternali profesioniști. Contribuția sa majoră în derularea acestui proces amplu de restructurare a constatat în susținerea permanentă și asumarea responsabilității pentru proiectele implementate. Au fost aprobate și implementate un număr de peste 25 de proiecte în dezvoltarea serviciilor sociale

prin atragerea fondurilor guvernamentale sau cele de tip Grant puse la dispoziție de U.E. Un aspect extrem de important a fost atragerea și susținerea sectorului privat care activează în domeniul social. Astfel, la nivelul județului Vaslui au fost implementate proiecte de anvergură cu O.N.G-uri care activează la nivel național și internațional. De asemenea, sub coordonarea sa, au fost inițiate, în premieră în România, centre de îngrijire și asistență pentru tinerii care părăsesc centrele de plasament: un centru de orientare și supraveghere a copilului delicvent, două centre de tip respiro pentru copii, unul pentru adulți și a implementat un Grup de Intervenție Rapidă pentru copii-victime ale violenței în familie.

Spiritul său antreprenorial, dăruirea, disponibilitatea de a lucra în parteneriat atât cu instituții din sectorul guvernamental, cât și din cel neguvernamental, angajamentul, determinarea, s-a reflectat, printre altele, și în ocuparea funcțiilor de Președinte al Casei de Prietenie Româno-Chineze, Vicepreședinte al Societății Naționale de Cruce Roșie-filia la Vaslui, Membru în Biroul Național al Federației Internaționale a Comunităților Educative-Sețiunea România.

Are o activitate publicistică bogată, așternând gândurile și ideile pe hârtie, prin apariția cărților: Cursul "Economia protecției mediului", Vaslui, 2000; "Mediul și dezvoltarea", Vaslui, 2001, „Îndrumător pentru predarea religiei, Vaslui, 2001, „Noi orientări educaționale”, Vaslui, 2003, "Avem minte să gândim, avem suflet să iubim", Vaslui, 2011; Volumul bilingv "15 ani de prietenie și colaborare", București, 2013, "Matematica, punte a suspinelor?", Iași, 2013, „Chimia-briliantul vieții" -2014, cele mai multe fiind în colaborare.

Ca om, aparent aspru și sever, a fost întotdeauna generos și deschis, fiind un remarcabil manager și colaborator apropiat al corpului profesoral.

IOAN BABAN

Printre personalitățile marcante ale învățământului și culturii vasluiene, Ioan Baban, cunoscut profesor de prestigiu, își face o apariție spectaculoasă în lumea literelor și a spațiului cultural vasluian ca un poet de profundă respirație lirică și un prozator talentat.

S-a născut la 6 august 1937, în comuna Delești, județul Vaslui, comună veche de pe Valea Racovei, care a zămislit oameni de seamă, mari personalități ale învățământului: Vasile Tănase, profesor universitar, ajuns inspector general și ministru al învățământului în perioada interbelică, Vasile Cataramă, profesor eminent, scriitor recunoscut și alte figuri ilustre.

Școala primară și gimnazială le-a urmat în satul natal la Școala generală Delești, care aparținea de raionul Vaslui (1944-1952).

A continuat studiile liceale la Liceul “Mihai Kogălniceanu” din Vaslui (1952-1956), condus în acea vreme de Stere Radoi și Gheorghe I. Popa, având ca profesori pasionați și devotați școlii pe: Elena Simiuc, (limba română), Gheorghe I. Popa (matematică), El. Marinache (chimie), Dumitru Potoceanu (fizică), Natalia Brăescu-Chitic (la chimie), Larisa Giurgea (limba franceză).

După absolvirea liceului funcționează o perioadă în învățământ la Școala generală Laza, județul Vaslui, apoi, din 1960, urmează Facultatea de Filologie a Universității

“Al.I.Cuza” din Iași. La Facultatea de Filologie din Iași s-a remarcat ca un student foarte devotat, studios, și apreciat de profesorii: Constantin Ciopraga, Vasile Arvinte, Ion Sârbu, Gh. Agavriloaie, I.D. Laudat, Gavril Istrati și alți cărturari renumiți la acea vreme.

După absolvirea Facultății a funcționat ca profesor de limba și literatura română la Școala generală Laza, fiind mult timp director, apoi se transferă în orașul Vaslui și funcționează la Școala generală nr.1, Liceul Industrial nr. 1 (Ștefan Procopiu), Liceul “Emil Racoviță”.

Dascăl competent și de prestigiu, spirit echilibrat și dinamic, s-a impus în fața elevilor și profesorilor prin rezultatele obținute la clasă și în activitatea de performanță cu elevii la concursurile literare.

Totodată, se poate aprecia firea entuziastă de rafinat om de literatură, vibrând la orice manifestare a frumosului, manifestând sensibilitate și căldură sufletească în modul cum a știut să-și apropie elevii.

Profesorul Ion Baban face parte din pleiada de dascăli care au dat strălucire și vigoare vieții cultural-literare a școlii vasluiene, căreia i se dedică și astăzi cu trup și suflet.

După ce a fost profesor timp de peste două decenii la Liceul Industrial “Ștefan Procopiu”, profesorul Baban a fost promovat ca inspector școlar la Inspectoratul Școlar al Județului Vaslui, în anul 1990. Și aici a dat dovadă de multă conștiinciozitate, probitate științifică și pedagogică și exigență permanentă în munca de îndrumare a școlilor din județ.

Se remarcă în activitatea publicistică cu poezie, proză, eseuri pe teme culturale și de istorie literară, studii și articole de didactică, medalioane, note și comentarii în “Vremea nouă”, “Adevărul”, ”Școala bărlădeană”, ”Vocea Hușului”, ”Gazeta de Est”, „Apolo” „Ethos”, „Cronica”, „Tribuna învățământului”, „Est” ș.a. Debutază ca scriitor în volumul „Zidarii” (1983, 1984), iar în 1989 i se acordă premiul național pentru proză scurtă.

Cu toate că a scris proză scurtă între anii 1984-1987, debutul editorial este tardiv tot cu un volum de proză intitulat: „Dincolo de bine și rău”, Editura „Cronica”, Iași, 1998.

Urmează o explozie de apariții editoriale: „Norii cu melancolie” (versuri, Editura Junimea, Iași, 1999), „Ispite lirice” (versuri, Editura Junimea, Iași, 2000), „O istorie ciudată” (proză scurtă, Editura Timpul, Iași, 2000), „Tărâmul interzis” (roman, Editura Timpul, Iași, 2001). Poetul și prozatorul Ion Baban a fost bine primit de critica literară.

Poemele adunate în volume atestă pe de o parte luciditatea auctorială, autoexigența, pe de alta, curajul poetului de a se privi, fără complexe intelectuale, în oglinzile schimbătoare ale timpului.

În paginile de proză scurtă și în roman ni se dezvăluie un prozator scrupulos și talentat care mănuieste cu profesionalism posibilitățile narațiunii într-o construcție coerentă, dusă cu bine până la capăt.

În continuare, rămâne spectaculoasă intenția de a scoate cât mai multe volume de poezii și proză cum ar fi: „Neguțătorul de drum”, „Apele tăcerii”, „Bagaj de prisos”, „Târziu în Empireu”, „Proprietarul de timp” și „Oglinzi înșelătoare”, precum și un nou roman „Anotimpurile imposibilei iubiri”. A realizat și un interesant *Dicționar cultural și literar*, de autori, publicații și societăți culturale vasluiene, apărut la Editura PIM din Iași în anul 1998.

Este coautor la volumele de epigrame și poezii satirice „Satana în minijup” al membrilor Cenaclului Umoriștilor „Valentin Silvestru” și „Ridendo” din volumul „Treptele devenirii”, editate de Casa de Cultură „Constantin Tănase” din Vaslui. Recent a fost ales membru al Uniunii Scriitorilor-filiala Iași.

Exigent și meticulos cu el însuși, profesorul Ioan Baban rămâne o personalitate remarcabilă în spațiul cultural vasluian.

VASILE BAHRIM

Profesorul Vasile Bahrim s-a născut la 2 ianuarie 1946 în satul Jigălia, comuna Șuletea într-o familie de țărani răzeși care alături de comunitatea sătească aveau un singur scop: copiii să învețe cât mai multă carte. Această idee favorabilă învățaturii provenea din perioada interbelică și a fost sprijinită de învățătorii satului, educați și formați la Școala Normală după “Legea Spiru Haret”. Școala primară a făcut-o în clasă simultană cu învățătorii Gheorghe Popa Rănceanu și Gheorghe Cristea. De la școala Jigălia, un sat uitat de lume, plecau anual doar 2-3 elevi la studii liceale sau superioare.

O amprentă deosebită asupra formării sale ca om și profesionist au avut-o profesorii de la Școala Șuletea cu clasele V-VIII, una din cele mai bune școli rurale din raionul Bârlad, absolvenți ai Școlii Normale care erau formați pentru “luminarea poporului”: Gheorghe Iordachescu, Popa Costache, Constantin Rășcanu și Constantin Cristea.

Studiile liceale VIII-XI au fost urmate la Liceul Teoretic Murgeni, profilul real unde pregătirea profesională a continuat în aceleași condiții foarte bune. Formarea profesională a continuat la Facultatea de Chimie, secția fizico-chimice de la Universitatea “Al. I. Cuza” Iași. După absolvirea cursurilor universitare a renunțat la

repartiția guvernamentală–Școala Bădeana Bârlad și a funcționat un an și jumătate în satul natal Jigălia-Șuletea.

Din octombrie 1969 până la 1 septembrie 1978 a funcționat ca profesor de chimie la Liceul Teoretic Murgeni, devenind coleg cu foștii profesori.

Începând cu 1 septembrie 1978 prin concurs de cunoștințe a devenit profesor titular pe o catedră de chimie de la Liceul de Chimie Industrială nr 4 Vaslui, astăzi Liceul Teoretic “Emil Racoviță” Vaslui, de unde a ieșit la pensie în 2010. În cei 43 de ani vechime în învățământ a obținut rezultate foarte bune în activitatea de instruire și educare a elevilor, rezultate ilustrate prin doar două exemple:

- la faza națională a olimpiadei de chimie 1985 unde au participat doi elevi, în 1988 s-a obținut o mențiune, 1990 o altă mențiune iar în 1991 eleva Ciuruc Alina este selectată în lotul olimpic lărgit al României.

- dintr-o clasă de elevi promoția 1989, 8 absolvenți au urmat facultatea de chimie și astăzi sunt profesori în județul Vaslui.

Activitatea desfășurată în învățământul vasluian este confirmată și de funcțiile deținute la nivelul liceului și a județului Vaslui după cum urmează:

- director adjunct la Liceul de Chimie Industrială nr. 4 Vaslui (Liceul Teoretic “Emil Racoviță” Vaslui), în perioadele februarie 1979-ianuarie 1987, septembrie 1995-mai 1996, mai 2006-noiembrie 2009;

- director al Liceului de Chimie Industrială nr.4, ianuarie 1987-iunie 1990;

- inspector teritorial la ISJ Vaslui, februarie 1991-martie 1993;

- inspector general adjunct la ISJ Vaslui, martie 1993-septembrie 1995;

- inspector școlar de specialitate fizică-chimie, februarie 1997-mai 2001.

La nivelul ISJ Vaslui a îndeplinit și alte responsabilități (când nu a fost inspector școlar), precum coordonator al cercului pedagogic al profesorilor de chimie–zona Vaslui (februarie 1979-iunie 1990), profesor metodist și mentor 1978-2010, membru în Consiliul Consultativ al profesorilor de chimie.

Pentru merite deosebite a fost răsplătit cu diverse distincții:

- titlul de “Profesor evidențiat”-1977;
- Diploma “Gheorghe Lazăr” clasa I-2005;
- Diploma de Onoare a Consiliului Județean Vaslui-2002;
- Diplome ISJ Vaslui-2001 și 2002.

Domnul profesor Vasile Bahrim s-a implicat și la nivelul comunității locale și județene, îndeplinind funcția de consilier local al municipiului Vaslui (1996-2000) și consilier județean la Consiliul Județean Vaslui (2000-2004) din partea P.N.L.

Este căsătorit cu Violeta Bahrim (Rășcanu) care a funcționat ca profesoară în mare parte la Școala nr. 9 Vaslui. Are 3 copii care s-au specializat în diverse ramuri: preot, profesor și inginer horticul.

DRAGOMIRESCU DANIEL

Născut în București la 12 aprilie 1952, este absolvent al Facultății de Limba și Literatură română-Universitatea București. Stagiatura o efectuează în satul Horia, jud. Ialomița (1983-1986). În anul 1991 obține retitularizare, prin concurs, la Grupul Școlar Industrial Ștefan Procopiu din Vaslui, iar din anul 2001 până în 2007 a fost profesor titular la Liceul Teoretic „Emil Racoviță”.

Pasionat de Liviu Rebreanu, își susține gradul didactic I cu o lucrare despre acest mare scriitor român și publică și volumul de istorie literară „Liviu Rebreanu. Romancierul și lumea sa” la Editura Sedcom Libris, Iași, 2002.

În paralel cu activitatea didactică își continuă și activitatea culturală și literară. Mai publică alte volume: critică literară - „Coordonate ale prozei românești (autori din județul Vaslui)”, (Editura Sedcom Libris, Iași, 2002), volumul de proză scurtă „Cel din urmă rapsod și alte povestiri” (la Editura Sedcom Libris, Iași, 2002), precum și romanele „Nimic nou după cortina de fier” (editura Junimea, Iași 2003), „Deșertul roșu” (Editura Timpul, Iași 2004), „Întunecatul noiembrie” (Editura Junimea, Iași 2005).

Este colaborator la revistele „România literară”, „Convorbiri literare”, „Tribuna învățământului”, „Bucovina literară”, „Argeș”, „Cronica”, „Ateneu” și altele.

În străinătate a fost publicat în: Germania-revista „AGERO” din Stuttgart; Canada - revista „Cuvântul adevărului” din Edmonton și revista „Observatorul” din Toronto; Australia - revista „Iosif Vulcan” din Sydney; SUA- revista „Gracious Light” din New York.

Este membru titular al Uniunii Scriitorilor din România.

DOREL JUVERDEANU

S-a născut în com. Deleni, județul Vaslui, la data de 24 noiembrie 1947. Aici a urmat cursurile primare și gimnaziale, având profesori de ținută: Traian Ciobanu, la limba română și limba franceză, un om deosebit care i-a fost model în viață, Ioan Păcuraru, director al Școlii Deleni; ambii au fost apoi inspectori școlari. A fost elev al Liceului “M. Kogălniceanu” Vaslui între anii 1961-1965. A urmat cursurile Facultății de Filologie a Universității “Al.I. Cuza” din Iași, secția limba franceză-limba română, fiind repartizat ca profesor de limba franceză în anul 1970 la Liceul “M. Kogălniceanu” Vaslui. În calitate de profesor a funcționat timp de 17 ani la licee din Vaslui: Industrial nr. 2 (1971-1974 și 1984-1989), “E. Racoviță” (1991-1996 și 2000-2005), “M. Kogălniceanu” (2009-până în prezent). În 1990 a fost director al Liceului Industrial nr. 2 Vaslui (1990).

Cea mai mare parte a activității a desfășurat-o în funcții în administrația județeană: între anii 1974-1984 și 1990-1996 a fost inspector școlar de limbi moderne, subprefect al Județului Vaslui între anii 1997-2000, inspector general adjunct al Inspectoratului Școlar Județean Vaslui (2005-2009).

A urmat numeroase cursuri de formare continuă în țară (Managementul calității în domeniul politicilor de personal, Consiliere și orientare, Metodologia inspecției școlare, Controlul și îndrumarea învățământului) și în Franța

(Accord- Langues Paris, 2008; Centrul de Lingvistică Aplicată al Universității din Franche-Comté (Besançon)-2006; Centre International d'Etudes Pédagogiques de Sèvres-Paris)-1994; Universitatea III Grenoble, Facultatea de Litere-1979).

Ca profesor și inspector școlar a dovedit exigență față de sine, de elevi și colegii profesori de limbi străine, îmbinată cu un umor sănătos și înțelegere a situațiilor concrete din clasă și școlile inspectate. Elevii pregătiți de D. Juverdeanu au obținut rezultate meritorii la faza națională a concursurilor de limba franceză: 2 premii III și mai multe mențiuni. Mulți dintre ei au devenit chiar profesori de franceză, lucrând în prezent în țară și străinătate (Germania, Canada), redactor de televiziune la Euronews (Lyon), traducători.

A participat la activități desfășurate în cadrul unor proiecte educaționale de parteneriat european în școli din Franța, Italia, Polonia, Portugalia.

Între publicațiile și colaborările sale editoriale menționăm: Textes choisis pour les activités périscolaires (colaborare), Iași, 1987; articole în publicațiile județene “Învățământul Vasluian”, “Ethos”; lucrare metodică-științifică: Tehnici de învățare prin muncă independentă; Vaslui-Podul Înalt, Vaslui, 1977 (colaborare), Programe orientative pentru discipline opționale la clasele I–IV, 2005, (autor și coordonator). A fost metodist al I.Ș.J Vaslui, mentor. Este traducător –interpret de limba franceză, autorizat de Ministerul de Justiție.

A primit diplome și medalii: distincția “Gheorghe Lazăr” clasa I, 2005; titlul de “Profesor evidențiat”, 1979, gradatie de merit, diploma de excelență-2011. În 1990 s-a înscris printre primii în Partidul Național Liberal, căruia i-a rămas fidel, îndeplinind funcțiile de președinte al Organizației municipale Vaslui (1990-1997), președinte al Organizației Județene Vaslui a PNL (1998-2001), prim-vicepreședinte al aceleiași organizații (2001-2005). A fost

consilier județean în 3 legislaturi: 1992-1996, 2000-2004 și 2004-2008.

Soția sa, Mariana Juverdeanu, a lucrat ca bibliotecară la Liceul “A. Rugină” Vaslui. Cei 4 copii ai lor, un fiu și 3 fiice, sunt toți absolvenți ai secțiilor de limbi moderne ai universității, lucrând ca: specialist în agenția Europol (Haga), specialist proiecte (Sierra Leone, Papua Noua Guinee), bibliotecară, respectiv, profesoară de limba italiană (Vaslui).

GHEORGHE PANAINTE-CORNESCU

Procesul instructiv-educativ la matematică a fost coordonat în primii ani de după 1989 la Inspectoratul Școlar Județean Vaslui de domnul profesor Gheorghe Panainte-Cornescu. S-a născut la 20 aprilie 1949. Este absolvent al Universității „Al.I. Cuza” Iași, Facultatea de matematică-mecanică, studii de lungă durată, specializarea matematică, studiile fiind completate cu un masterat în Politici publice cu specializarea Informare și consiliere privind cariera la Universitatea București, Facultatea de Filozofie.

A început ca profesor de matematică la Liceul „Gheorghe Roșca Codreanu” Bârlad, apoi instructor documentarist la Casa Corpului Didactic Vaslui. În anii 1987-1990 a fost director adjunct la Liceul industrial nr .4 Vaslui. În anii 1990-2012 a lucrat în cadrul Inspectoratului Școlar Județean Vaslui ca inspector de specialitate și inspector școlar general adjunct între 1997-2001. În afirmarea profesională sunt de remarcate îndeplinirea unor responsabilități: a funcției de expert pe termen scurt, pentru proiectul „Dezvoltarea culturii și furnizarea unei educații de calitate în sistemul de învățământ preuniversitar din România prin implementarea standardelor de referință”, de colaborator extern- expert în evaluare și acreditare - ARACIP și de director al Liceului Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui.

A participat la numeroase cursuri de formare cum au fost: „Programul de formare pentru experții în evaluare și acreditare ARACIP”, „Cursul de formare în managementul educațional”, finalizat cu certificat de absolvire în 2002, Cursul de abilitare curriculară, 2000, Cursul cu tema „Managementul proiectelor”, 1998, Stagiul de pregătire privind aplicarea noului Regulament de inspecție școlară pentru inspectorii generali și inspectorii generali adjuncți.

În funcțiile îndeplinite a coordonat multe colective, organizând în condiții optime activitățile de etapă: examenele naționale, olimpiade și concursuri școlare, activități de perfecționare a cadrelor didactice. Aceste aptitudini și competențe au fost susținute prin strategii de formare, studiu individual și consolidate prin experiența didactică. Activitatea de evaluator i-a oferit oportunitatea de a cunoaște și înțelege problemele învățământului preuniversitar românesc. Prin prestația desfășurată în învățământ, domnul inspector Gh. Panainte, rămâne un dascăl de referință al școlii vasluiene, iubit de elevi și apreciat de colegi.

Copilăria și anii de școală i-a petrecut în orașul Curtea de Argeș (singurul oraș cu curte), ce adăpostește vestigii arheologice și monumente istorice de ev mediu timpuriu și din perioada modernă: Biserica Domnească, cu mormântul lui Vlaicu-Vodă; Biserica Sân Nicoară, ctitorită de Vlaicu Vodă pentru soția sa, doamna

Clara; Mănăstirea Curtea de Argeș ridicată de Meșterul Manole sub domnia lui Neagoe Basarab, care adăpostește în pronaos mormintele familiilor regale Carol I și Ferdinand și ale domnitorului Radu cel Frumos. În curtea mănăstirii a fost reînhumat recent regele Carol al II-lea. Fiecare piatră pe care calci mustește de istorie și parfum de civilizație.

Vara, în vacanță, ajuta ca ghid la Biserica Domnească sau făcea săpături arheologice în curtea domnească, sub îndrumarea arheologului N. Constantinescu din București și a profesorului de de istorie, D. Moldoveanu. Acestea au fost elemente definitorii, alături de valoarea incontestabilă a dascălilor , pentru formarea, educarea și instruirea sa.

Clasele primare, gimnaziale și liceale le-a absolvit în cadrul Liceului Teoretic „Vlaicu-Vodă”, astăzi Colegiu Național, după care a plecat la facultate. În anii de școală l-a avut coleg și prieten pe Mircescu Gheorghe Mihai, un ilustru elev, student și inginer cu grad de general, care și-a pierdut viața cu soția, în tragicul accident din 23 iunie 2013, în Muntenegru.

După terminarea facultății, în anul 1972, a fost repartizat ca profesor titular, pe catedra de geografie din orașul Negrești, județul Vaslui. În primii patru ani de activitate, a predat această disciplină la clasele gimnaziale și liceale din această urbe. Climatul intelectual și valoarea

profesională a colegilor cu mai multă experiență, întâlnită aici, a avut un rol pozitiv pentru perioada următoare. Acum, a satisfăcut și stagiul militar ca soldat T.R.

În anul 1976, s-a mutat în orașul Vaslui, predând orele de geografie la Liceul Industrial de Chimie și în cadrul organizației de tineret. Din nou, a fost o perioadă cu frumoase realizări și consacrări profesionale.

Între anii 1985-1997 a funcționat în cadrul Inspectoratului Școlar Județean Vaslui, ca inspector școlar-la perfecționare și specialitate-înregistrând o perioadă frumoasă în activitatea sa (congrese de specialitate: Bușteni-1988; Iași-1992; Botoșani-2008, prezentând informări și referate științifice; consfătuiri științifice, cu participarea cadrelor didactice universitare din Iași și București; simpozioane: Simpozionul „Geografia Moldovei”, organizat la Vaslui în anul 1987, cu o generoasă participare-cadre universitare din Iași, București, Cluj-Napoca și profesori de specialitate din 17 județe. De asemenea, în această perioadă a participat ca membru în Comisiile naționale, la olimpiadele școlare, la elaborarea de programe și manuale, în inspecții de specialitate în alte județe organizate de M.E.N. A recenzat manualul „Geografia Județului Vaslui”, clasa a IV-a, 1988 și “Geografia fizică generală”, clasa a V-a, 1999, a realizat schimburi de experiență, întâlniri cu profesori universitari din Iași și București, în cadrul Societății de geografie, fiind și vicepreședintele S.S.G.-filiala Bârlad. În anul 1987 a primit distincția de „Profesor evidențiat”.

În anul 1997 a revenit la catedră, ocupând și funcția de director adjunct la Colegiul Economic „Anghel Rugină” Vaslui.

Ca profesor a fost metodist, mentor, responsabil de cerc pe zona Vaslui, realizând schimburi de experiență cu județul Iași, 2006, mese rotunde cu profesori universitari de la catedra de geografie din Iași, inspecții școlare de acordare a gradelor didactice: definitivat, gradul al II-lea și gradul I, activități în cadrul unor proiecte: Eco-Școala, Programul de

formare, Modulul I-Proiectarea, organizarea și evaluarea activităților didactice, coordonat de Universitatea Transilvania din Brașov și C.C.D. Vaslui (2008-2009), membru al Asociației pentru Tineret „Emil Racoviță 2000” și în parteneriat educațional cu Asociația Cultural Umanitară „Sophia” Vaslui.

De-a lungul timpului a avut o frumoasă și prodigioasă colaborare cu profesorii universitari: prof. dr. doc. I. Șandru, prof. dr. I. Donisă, I. Hârjoabă (fost ministru secretar de stat), Irina și Alexandru Ungureanu (decan), I. Stănescu și mulți alții.

Întreaga activitate a stat sub imperiul valorilor și virtuților morale: demnitate, onoare și cumpătare.

TIMPUL PREZENT

Fugit irreparabile tempus.....

Am aşternut pe o foaie, acum zece ani, gânduri, sentimente, vise....

Acum, mă întreb, dacă e mult, e puţin, am reuşit să realizez în plan profesional ceea ce visam?

Din anul şcolar 2006 şi până în 2012, în calitate de director al liceului nostru, am fost preocupată în permanenţă de modernizarea spaţiilor alocate desfăşurării întregii activităţi instructive şi educative a elevilor şi cadrelor didactice.

Baza materială s-a îmbunătăţit vizibil, datorită programelor derulate în parteneriat cu MECI, prin Inspectoratul Şcolar Judeţean şi prin aportul substanţial al Primăriei Municipiului Vaslui. În anul şcolar 2006, a fost înlocuit în totalitate mobilierul şcolar, am început lucrările de investiţii (holuri, băi elevi), schimbarea tâmplăriei (geamuri, uşi), reabilitare termică prin placarea exterioară a clădirii, modernizarea laboratoarelor de chimie, fizică, informatică (dotări cu aparatură necesară) şi terminând cu înlocuirea mobilierului din cancelarie, dotarea şi modernizarea sălii multimedia, cabinetelor de istorie, limba română, limbi moderne şi matematică.

Fondul de carte al bibliotecii a fost îmbogăţit, având peste 15.500 de volume din toate domeniile. Începutul anului şcolar 2008 – 2009 a însemnat şi darea în folosinţă a terenurilor de sport moderne (fotbal şi minibaschet), acoperite cu covor sintetic performant cu instalaţie nocturnă şi gradene, puse în practică prin parteneriat cu o firmă

privată. În această perioadă s-au făcut demersuri pentru construirea unei clădiri cu destinația unui amfiteatru, cămin și cantină, proiectul a fost aprobat, dar nu s-a concretizat, din păcate....

În toți acești șase ani, am avut alături directori adjuncți dedicați școlii, performanți, doamna profesor Claudia Ghelbere și domnul profesor Vasile Bahrim, un corp profesoral tânăr și bine pregătit, care s-au constituit într-o avangardă a înnoirilor în educație.

Îmi place, să cred, că atât cei tineri, cât și cei cu experiență, încearcă să răspundă întotdeauna cu demnitate profesiei de DASCĂL. Lângă colegii și elevii mei, pe plan profesional, anii au trecut frumos, și nu puțin, vreo douăzeci la „Racoviță”... .

Este firesc ca fiecare generație să-și trăiască propriile idealuri. Am avut împreună fericirea contemplației.

Îmi place să fiu profesoară la liceul nostru, să predau limba latină, aceasta-mi este menirea, rostul, sensul meu....

prof. Anca-Corina Anușcă – Popa

Cu deosebite calități profesionale la catedră și în management s-a remarcat în domeniul matematicii, profesorul Florin Ciurariu. S-a născut la 3 aprilie 1970. Este absolvent al Universității „Al. I. Cuza” Iași, Facultatea de Matematică, completându-și

studiile postuniversitare în anii 2000-2002 la Universitatea București, Facultatea de Filosofie unde a făcut un Master în „Politici Publice și Administrație Publică”.

Din 1 septembrie 1996 a devenit titular al Liceului Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui. În cadrul acestuia a fost profesor de matematică, șef de catedră, membru C.A., dar și director adjunct între anii 2005-2006. Cariera didactică a fost întregită de îndeplinirea funcției de Inspector Școlar General în cadrul Inspectoratului Școlar Județean Vaslui, în anii 2008-2009.

Viața școlii a fost împletită cu preocuparea în alte domenii, vicepreședinte la Institutul Național de Statistică, Deputat în Parlamentul României.

În domeniul publicistic se remarcă prin lucrarea din anul 2006 „Derivate de ordin superior. Dezvoltarea unor funcții în serii de puteri” –Editura INFOED XXI, Iași.

A desfășurat și o bogată activitate politică, fiind membru PNL din 1997, președinte al Filialei Teritoriale PNL Vaslui din aprilie 2010, consilier municipal în Consiliul Local Vaslui, iunie 2008–iunie 2012. Prin activitatea desfășurată în învățământ se bucură de prestigiu în rândul elevilor și colegilor.

Minte sănătoasă în corp sănătos!

De-a lungul celor 40 de ani de existență a liceului, la catedra de educație fizică au fost mai mulți profesori, toți dedicați meseriei alese.

Profesoara **Daniela Ciuraru**, fiică a Vasluiului și absolventă a secției de educație fizică a Liceului “Anghel Rugină” din Vaslui, după absolvirea în 1998 a Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași, revine în orașul natal la Liceul Teoretic “Emil Racoviță” ca profesor titular.

Activitatea din școală, ca elev și profesor, se împletește cu activitatea din cluburile sportive, de pe stadioane și cu procesul de autoperfecționare.

Între anii 1989 și 1994, o găsim membră a Clubului Sportiv „Viitorul” Vaslui - secția atletism, antrenor - profesor Vasile Ursanu și membră a Clubului Sportiv Școlar.

În plan competițional, în această perioadă, participă la concursuri naționale de juniori II și I și seniori la București, Pitești, Bacău, Brăila, Iași, Chișinău, în probele de viteză, semifond, fond, ștafetă 4.400, 4.400 plat, atât în aer liber cât și în sală. În 1993 obține titlul de vicecampioană națională în proba de 400 metri plat - sală la Campionatul de juniori II la Bacău.

Ca studentă, activează la Clubul Sportiv „Politehnica” Iași, avându-l antrenor tot pe profesorul Vasile Ursanu.

Anul 2002 este un an foarte prolific pentru doamna profesoară: absolvă cursul de Studii aprofundate din cadrul Facultății de Educație Fizică și Sport- Universitatea

„Alexandru Ioan Cuza” Iași, cu specializarea Metodiști în antrenamentul sportiv; participă la două sesiuni de lucrări științifice studentești în cadrul Facultății de Educație Fizică și Sport și în cadrul Facultății de Mecanică, secțiunea biomecanică, obținând, la fiecare, mențiune; profesor instructor al echipei de gimnastică aerobică a liceului și al echipei de atletism, calificată la faza națională de la Cluj-Napoca.

În anul 2006 își diversifică opțiunile și se ocupă ca profesor instructor al echipei de baschet-băieți, calificată la faza județeană și al echipei de vals și etno.

De-a lungul timpului se remarcă și ca organizator al Concursului interjudețean de gimnastică aerobică, al campionatului de streetball-etapa municipală, organizator în cadrul proiectului lingvistic „Adolescența, esența Europei de mâine”.

O săptămână cât (aproape) o viață

Acesta ar trebui să fie un CV, dar nu e! S-ar putea să fie mai puțin sau mai mult decât atât. E o mărturisire cu sufletul în palmă, un risc asumat, pentru al cărui eșec sunt gata să plătesc. Voi vorbi despre mine, despre sentimentele mele și despre **liceul meu**. Folosesc posesivul conștientă fiind că ne facem uneori stăpâni pe universuri care nu ne aparțin, în fond. Atâta vreme, însă, cât mi-am petrecut și îmi petrec o bună parte de timp între zidurile lui și o altă parte din timp îmi leg existența de el, pot să-l numesc liceul meu. Iar sufletele din el, colegii și elevii mei, și-au câștigat drept de cetate în gândurile mele.

Mergând pe firul vieții nefiresc și invers, am început prin a mă compara cu el. E la fel de tânăr ca mine. Ne despart doar patru ani. Dar ne apropie mii de povești.

Povestea mea în acet liceu începe într-o zi de **luni**. Există, în fiecare drum prin viață o zi de luni. Un început pe care valurile altor întâmplări îl șterg sau îl amplifică. Un început fals, ca orice început, cu speranțe naive, cu credința că ai avut parte de marea împlinire, singura adevărată. Aceea care te va marca tot restul vieții. Totuși, binecuvântată fie ziua de luni a destinului meu, cu prospețimea ei nealterată, cu iluziile ei nebune. Mulțumesc acelui început, în orice zi ar fi fost el.

Mărtea e ziua în care deja ai amintiri. Ale mele, cele mai dragi, se leagă de chipurile părinților mei: mama, Domnica, de la care am învățat că fără muncă și perseverență nu poți realiza prea multe în viață (mama, profesoară, e cea care, cred, m-a sortit meseriei pentru că, neavând cu cine mă lăsa acasă, mă lua cu ea. Leagă mi-a

fost, de multe ori, masa din cancelarie, iar ochii mei s-au deschis asupra lucrurilor familiare din casa părintească și a celor la fel de familiare din școala în care am pășit mai târziu ca elevă) și tata, Ioan, pe care-l vedeam deseori cu o carte în mână (a citit, cred, pe puțin două biblioteci serioase), rupt de realitatea imediată, anostă. Când am devenit conștientă că tata trăiește într-o altă lume, poate mai bună, am pus mâna pe cărți. Pe cele pe care le citea tata. N-am înțeles mare lucru, așa că m-am orientat către lista de lecturi obligatorii. Am trăit astfel primele mele frustrări ca cititor mărunț, nedeprins cu amărăciunile vieții și cu durerea. Mă urmărește imaginea mea din copilărie în care sufeream cumplit după lectura *Căprioarei* lui Emil Gârleanu, a *Puiului* lui I. Al. Brătescu sau a *Morții căprioarei* lui Labiș. Așa e marțea, zi cu ghinion. Marțea îți trebuie puțin efort să crezi că lumea e altfel. Și într-o zi de marți mi-am dorit să devin scriitoare. Îmi cer iertare pentru acea zi de marți, peste care am sărit din slăbiciune și spaimă, din dorința de a crede că lumea a fost adevărată.

Miercuri e deja prea târziu ca să-mi mai fac iluzii. Miercurea mă bântuie amintirea adolescenței în Liceul Teoretic „Petru Rareș” din Suceava pe unde a trecut, cândva, am aflat mai târziu, Alex Ștefănescu. Dar aerul vibrază încă acolo, cred, de vocea celui care mi-a fost diriginte și profesor de limba și literatura română în liceu și, mai târziu, în facultate: prof. univ. dr. Mircea A. Diaconu, critic și istoric literar, eseist, astăzi prorector al Universității „Ștefan cel Mare” Suceava.

Amintirea profesorului meu luminează ca o icoană. De acolo am plecat și acolo mă întorc cu recunoștință. Vorbele lui fac parte din mine ca o otravă lentă de care nu mă mai pot lipsi. Aș vrea să mă ridic, dar cine se poate înălța mai sus de zei? A început prin a ne face să înțelegem rostul cuvintelor: „Discipolul vine la tine să ceară. Tu trebuie să înțelegi că nu are nimic de primit, că trebuie să-i crească rădăcinile”. Atunci, cred, mi-am dorit prima oară să devin profesor. Am înțeles mai târziu acel început de

splendoare a lumii, prin care vântul trece aceleași neliniști ale bobocului de a fi floare, ale florii de a fi rod.

Astăzi, eu însămi ajunsă profesoară, înțeleg pe deplin rostul acelor cuvinte comentate la Cercul de lectură pe care profesorul Mircea Diaconu l-a inițiat. Și tot astăzi înțeleg că Profesorul meu a făcut ca, în mine, stelele să se pârguiască în boboci de lumină. Nu-mi rămâne decât o duiosie a imperfecțiunii mele sub boltă pentru care trebuie să îmi cer iertare în fața Profesorului. Iar pentru toate visurile clădite în mine, pentru speranța devenirii sub forma unui cerc, strâns și perfect, s-ar cuveni să spun „Mulțumesc, Domnule Profesor!”.

Clasa a XII-a E, promoția 2017, activitate desfășurată la Tribunalul Vaslui
Joi este, firesc, ziua împlinirii, a inimii bătând năvalnic, gata să spargă colivia pieptului, prea mică pentru avânturi atât de mari. Este ziua de cumpănă în care îmi văd tremurul mâinii, emoția cu care într-o zi de luni dintr-o altă existență, poate, mi-am semnat de bună voie nobila sentință de a fi profesor de limba și literatura română.

Vineri este ziua Venerei, a ceea ce s-ar putea numi împăcarea cu sine, în numele iubirii fără de care nu se poate. De aceea e ziua pe care le-o dedic colegilor de la Racovița, celor care au disponibilitatea să primescă stropul de suflet. Îmi îndrept gândul cu prețuire către ei. Către începutul timid de a ne cunoaște, către încrederea pe care le-o port astăzi. Le-aș dăru, dacă mi-ar sta în putere, o vinere continuă, ca un cântec reverberat până la pierderea respirației, care să vindece și să ne facă vulnerabili unii în fața celorlalți, adică adevărați.

Sâmbăta acestei povești este tristă pentru că strânge în ea povara dulce-amară a celorlalte zile. E greu să treci peste ziua de sâmbătă fără regrete, cu sentimentul că n-ai avut nicio vină.

Duminica nici nu cred că există...O vor scrie generații de elevi care trec prin LER. Pentru a sădi în noi speranța unui nou început.

prof. Cristina Ghelbere
profesor de limba și literatura română

Hoțoleanu Constantin

Fiecare persoană are o viață fascinantă și interesantă. Pus în situația de a sintetiza clipe din viața și formarea mea nu pot să încep decât respectând cronologia.

Lumina unei zile frumoase de vară, 24 mai 1979, devine reperul spre care mă reîntorc în fiecare an. Ocrotit cu multă dragoste de părinți, ajutat de frați și surori am intrat în lumea poveștilor și a satului Albești, din comuna Delești, județul Vaslui. Primii pași în formarea mea i-am făcut la școala din comuna Delești. Aici, sub îndrumarea doamnei profesoare Banu Sanda, am înțeles că literatura înseamnă frumos și emoție.

Un moment important în care am simțit ce înseamnă emoția competiției, pentru prima dată, a fost admiterea în liceu, la Grupul Școlar Industrial „Ștefan Procopiu”. Cu mult mai multe emoții m-am prezentat în anul 2000 la concursul de admitere la Universitatea „AI. I.Cuza”, Facultatea de Teologie Ortodoxă, pentru specializarea Litere- limba și literatura română. Pasiunea mea, încă din liceu, pentru scriitorul rus F.M.Dostoievski avea să se concretizeze în lucrarea de licență, „Suferința umană în opera lui F.M.Dostoievski”, pe care am susținut-o în 2004. În cadrul aceleiași universități ieșene am urmat, începând cu anul 2009, cursurile Facultății de Drept pe care le-am absolvit în 2013. După toată această perioadă de formare, am ajuns să cred cu tărie în cuvintele frumoase pe care le-a spus Lucian Blaga:

„Învățat este omul care nu termină niciodată de învățat.”

Lepărdă Ionela Adriana

S-a născut la 5 ianuarie 1979 la Iași. Studiile școlii gimnaziale le-a urmat la Școala “Alexandra Nechita” Vaslui, iar cursurile liceale la Colegiul Economic „Anghel Rugină”, promoția 1997.

Visul începe cu un profesor care crede în tine, care știe să te motiveze și să te cucerească. Pentru Ionela Lepărdă acești profesori au fost doamna Novienschi Rodica și doamna Ciofu Polixenia, doamne care i-au îndrumat pașii către cariera didactică, dar mai ales către iubirea istoriei.

Facultatea a absolvit-o în 2003, la Universitatea “Alexandru Ioan Cuza” Iași, cu lucrarea de licență în istoria modernă, sub îndrumarea profesorului universitar doctor Mihai Cojocariu. Gradele didactice le susține în același centru universitar, în anii 2005, 2011 și 2015.

După terminarea facultății a activat un an la Școala Deleni, Vaslui, iar începând cu anul școlar 2004 își desfășoară activitatea ca profesor de istorie în cadrul Liceului Teoretic “Emil Racoviță” Vaslui, mai întâi având statut de profesor suplinitor calificat, din anul 2008 profesor detașat și din anul 2013 profesor titular. În cadrul liceului se remarcă printr-o bogată activitate școlară și extrașcolară, prin implicarea în pregătirea a numeroși elevi, unii dintre aceștia calificați la faza națională a concursurilor de profil, precum Memoria Holocaustului dar și Sesiunea de referate și comunicări științifice la disciplina istorie sau olimpiada de istorie. La examenul de bacalaureat elevii doamnei profesor au obținut rezultate foarte bune, aceștia confirmând dragostea pentru istorie pe care dascalul lor a încercat să le-o insufle. Îndeplinirea funcției de șef de catedră și profesor metodist i-au consolidat statutul profesional.

A urmat diferite cursuri de formare profesională și a participat activ la proiecte locale și județene, unele dintre acestea presupunând parteneriate și schimburi de experiență cu profesori și elevi de la școli din județul nostru, dar și din afara acestuia.

În domeniul publicistic se remarcă prin lucrările: “Căimăcămia lui Theodor N. Balș (1856-1858)”, Editura Pim, Iași, 2009, dar și prin participarea în calitate de coautor la monografia “Învățământul Vasluian- File de istorie- Secolul XVIII-2014” alături de Gabriela Plăcintă, Nicolae Ionescu și Daniela Croitoru, Editura Pim, Iași, 2014.

Clasa a XII-a F, promoția 2017, campanie umanitară

GABRIELA LISIEVICI

Este un spirit deschis și dinamic, în domeniul didactic al istoriei. S-a născut la 24 august 1975 la Vaslui. Studiile școlii gimnaziale le urmează la Școala “Constantin Motaș” Vaslui, iar cursurile liceale la Liceul „Ștefan Procopiu” , promoția 1993, profil filologie -istorie.

Drumul viitorului dascăl a fost marcat de reprezentanți de seamă ai învățământului vasluian precum Avram Vasile-filosofie, Lascăr Greta-literatură universală, Stoica Paraschiva-limba română, Nantu Ion-matematică. Cea care i-a insuflat pasiunea pentru filosofia istoriei a fost prof.dr. Gabriela Crețu, îndrumându-i pașii către cariera didactică.

Facultatea a absolvit-o în 1997, la Universitatea “Alexandru Ioan Cuza” Iași cu lucrarea de licență în istoria antică(epigrafie latină și greacă) , sub îndrumarea profesorului universitar doctor Nelu Zugravu. Gradele didactice le susține în același centru universitar, în anii 1999, 2003 și 2007.

După terminarea facultății a activat un an la Liceul “Ion Mincu” Vaslui, iar din 1998 devine titular al Liceului Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui. În acest liceu se remarcă printr-o bogată activitate școlară și extrașcolară, prin implicarea în proiecte europene, în pregătirea a numeroși elevi calificați la olimpiadele naționale și la concursurile de profil. Rezultatele foarte bune ale elevilor la examenul de

bacalaureat și concursurile de specialitate, îndeplinirea funcției de șef de catedră, de consilier educativ, membru C.A. și profesor metodist, formator i-au consolidat reputația de dascăl cu vocație care se bucură de prestigiu în rândul elevilor și colegilor.

Cariera didactică îi este completată de funcția de inspector școlar pentru Dezvoltarea Resursei Umane pe care a îndeplini-o în perioada 2012-2017. A urmat cursuri de management educațional, cursuri de formare profesională și a participat la proiecte europene care au vizat parteneriate și schimburi de experiență cu profesori și elevi în diferite școli din Italia, Turcia, Spania.

În domeniul publicistic se remarcă prin lucrările: "Teste de istorie pentru examenul de capacitate", 2000, "Istoria Imperiului Roman în opera lui Vasile Pârvan", 2011, „Legislația imperială antipăgână în perioada 311-565 d.Hr.”, 2012 și numeroase articole de specialitate și didactica istoriei în reviste precum "Cercetări istorice", „Elanul", „Coordonate metodic-științifice".

PONEA OANA PETRONELA

Pentru un absolvent de facultate care nu mai voia să se despartă de Iași-ul universitar, Vasluiul părea o destinație de avarie, bună pentru refacerea forțelor și decolarea pentru un alt loc mai vast în perspective și oportunități. Dar, așa cum universul poate fi descoperit într-o coajă de nucă, liceul în care profesez, iată, de 20 de ani, m-a oblăduit cu prietenia oamenilor valoroși atât

profesional cât și moral, pe care i-am găsit aici și care au mai sosit pe parcurs; tot așa, într-un loc restrâns dar conectat la lumea largă, mi-am oprit aspirațiile care îmi bucură viața în continuare, nemaifiind ispitită de alte meleaguri. În ciuda știrilor nedrepte, mai ales cele de la orele 17, concitadinii sunt oameni extraordinari, pe care îi descopăr cu fiecare generație de elevi, care vin din toate colțurile județului. Încât mă întreb: cum poate un meleag așa uitat de mai-marii vremii să poată ivi atâtea suflete minunate, care din păcate părăsesc locurile natale, orientându-se spre centre urbane din țară sau din străinătate, care profită de seriozitatea și de dorința lor de muncă?

Am ales să rămân pentru că am găsit un loc cald, cu colegi care au fost dispuși să mă ajute, dintre care unii, din păcate, au pășit în veșnicie și cu elevi care m-au ajutat să rămân tânără.

Chiar dacă vestita coana Chirița cocheta cu limba franceză și o pocea prin „furculisioane”, totuși ea indica un drum spre o cultură vastă și o limbă de prestigiu, prin care putem să comunicăm cu marea cultură universală. Limba franceză, în Moldova, nu este doar o inerție a stilului boierilor de altădată, ai căror fii „la Paris învață”, ci este o afirmare a unei rigori de gândire și de expresie, în care mulți scriitori români și-au găsit împlinirea. O idee subtilă, un gând metafizic se pot exprima elegant în limba franceză, astfel încât limba română nu are decât de câștigat, așa cum limba franceză a avut de câștigat de pe urma unor scriitori ca Cioran, Ionesco, etc.

Deci nu mă simt ca o coană Chirița împotmolită în provincie, ci mă simt făcând parte din lumea largă, aici, la **LICEUL TEORETIC „EMIL RACoviȚĂ”, VASLUI.**

Profesor Oana Petronela Ponea

Sălcianu Mirela

Numele meu este **Mirela Sălcianu**, sunt profesor gradul I la Liceul Teoretic „Emil Racoviță” din anul 1998, an în care am absolvit Facultatea de Litere din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași.

Activitatea mea s-a desfășurat pe mai multe laturi. Ca profesor de literatură română, sunt foarte atașată de elevii mei, cărora am încercat să le dezvolt pasiunea pentru lectură, să-i fac să-și dorească să pătrundă în lumea atât de misterioasă și de fermecătoare a cărților.

Ca profesor diriginte, am observat că nevoile adolescenților s-au schimbat, pericolele la care sunt expuși sunt altele și că nevoia lor de a fi informați corect, la timp și în cât mai multe domenii crește de la o generație la alta. Prin activitatea mea în colaborare cu Fundația „Tineri pentru Tineri”, am dezvoltat o rețea de voluntari (profesori, elevi, consilieri școlari), cu ajutorul cărora realizez activități la nivelul județului Vaslui și nu numai, activități care au la bază sistemul *peer education*.

Printr-o colaborare reușită cu Inspectoratul Școlar Județean Vaslui, am implementat programe de formare profesională venind și în sprijinul cadrelor didactice din județul nostru și din țară. Sunt o persoană care se implică, responsabilă, dețin bune abilități de comunicare și de lucru

în echipă, de asemenea sunt familiarizată cu metode de lucru folosite în învățarea experiențială. Domeniul promovării și protejării drepturilor omului, al promovării măsurilor anti-discriminare și al îmbunătățirii accesului la justiție a devenit centrul meu de interes, alături de educația pentru sănătate.

Cred cu tărie că un sistem are succes și satisface cu adevărat nevoia tinerilor de a primi informații corecte în ce privește educația doar atunci când există o schimbare de atitudine din partea tuturor celor care au la un moment dat putere de decizie și le influențează viața: educatori, părinți, mediul social în genere.

Sălcianu Ovidiu

Numele meu este **Ovidiu Sălcianu**, sunt profesor gradul I la Liceul Teoretic „Emil Racoviță” din anul 1997, an în care am absolvit Facultatea de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității „Dunărea de Jos” Galați.

De-a lungul timpului, am încercat să le dezvolt elevilor mei pasiunea pentru sport și pentru un stil de viață sănătos. În acest context, consider că echilibrul dintre minte și trup este foarte important, definindu-ne ca oameni. În această societate contemporană, apăsată de sedentarism, de stres, de agresivitate, activitatea sportivă are un rol social major. Fenomenul sportiv a devenit o activitate socială, economică și de recreare, cu valențe deosebite. Am convingerea că mișcarea în aer liber, practicarea sportului ameliorează condiția umană, implicit calitatea vieții, iar practicantul activităților sportive dobândește un ansamblu de cunoștințe și abilități benefice atât pentru sine, cât și pentru societatea din care face parte. Faptul că mulți copii „practică” astăzi diferite ramuri sportive pe calculator, în timp ce sunt „scutiți” de către părinții excesiv de protectori de orele de educație fizică desfășurate în școală, reprezintă un fenomen social real și deosebit dde primejdios. Această realitate constituie un semnal de alarmă pentru toți factorii implicați în procesul de formare a tinerei generații. De aceea e importantă nu doar conturarea unor concepte și metodologii specifice, ci și

readucerea în atenția societății a celebrului dicton al lui Juvenal:”*Mens sana in corpore sano*”.

În ce privește cariera mea profesională, sunt mândru că am reușit să ajung pe locul I pe județ, cu participare la Faza Zonală a Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar cu echipa de baschet a liceului, chiar dacă nu profesez la un liceu cu specific sportiv.

Ca profesor diriginte, încerc să vin în sprijinul nevoilor elevilor mei, să le ofer o alternativă la stradă, implicându-i în diverse activități cu caracter sportiv sau non sportiv.

Trecutul-etern prezent

Am sosit la acest liceu în noiembrie 1990. Deși holurile erau reci și clasele neîncălzite, am simțit că aici îmi voi găsi menirea și împlinirea ca profesor de limbă și literatură engleză. De ce mi-a „insuflat” glasul interior acest simțământ? Pentru că imediat ce am făcut cunoștință cu întregul colectiv de cadre didactice, un val toropitor de simpatie și prietenie reală, reciprocă, ne-a învăluit ademenitor și ne-a determinat să concluzionăm că ne cunoaștem „de când hăul și dudăul”!

Făceam naveta de la Iași - așa cum de altfel mai fac și în prezent! - dar cei 136 km străbătuți zilnic cu „personalul de Bârlad” nu reușeau decât să-mi facă reîntâlnirea cu atmosfera admirabilă creată de colegi și mai dorită...

Au fost momente de reală încântare spirituală și de colosală realizare profesională printre niște oameni care pot fi numiți - fără nici o urmă de tăgadă -PRIETENI. Cu ei am susținut toate gradele didactice, cu ei am împărțit momentele de bucurie adevărată, cu ei am partajat foarte

puținele momente de...deranj ambiental, alături de ei am sorbit cupa de șampanie a trecerii în alt veac și sunt atâtea alte momente, încât nu vreau să fiu acuzat că „bat apa-n piuă”.

Cunosc fiecare colțișor al acestui liceu prin care seva culturii adăstează pentru generațiile care vin. Meritele aparțin tuturor celor care sunt fructele crezului didactic: ”Împrăștie sămânța cunoașterii în solul îmbibat de sete de cultură și fii drept cu cei ce-ți cer sfatul”.

Și, iată că am ajuns în anul 2017, la 40 de ani de la inaugurarea acestei „oaze” vasluiene de „adăstare intelectuală a tinerei generații”. Să-i fie drumul mereu presărat cu absolvenți de marcă în orice domenii de activitate, care să poarte pecetea „*absolvent al Liceului Teoretic Emil Racoviță Vaslui*”.

prof. Scutaru Anton

MONICA SPRÂNCENATU

Născută la 13 septembrie 1977, în comuna Boțești, județul Vaslui. Școala primară am urmat-o în satul natal, iar gimnaziul le-am terminat la Școala Generală nr. 3 Huși. Cursurile liceale le-am urmat la Liceul Teoretic „Cuza Vodă” Huși.

Am absolvit Facultatea de Istorie, specializarea Istorie-limbă străină, din cadrul Universității „Al. I. Cuza” Iași, promoția 2001. În același an, la 1 septembrie, am debutat ca profesor titular de limba franceză. Între 2001-2003

m-am format ca debutant detașat într-un colectiv riguros, care m-a ajutat să capăt ușurința de a aplica cunoștințele teoretice în munca directă la clasă, la Școala Gimnazială nr.6 „Mihai Eminescu” Vaslui. În perioada 2004-2006 am predat limba franceză la Școala Pușcași. Cu formația riguroasă dobândită anterior și cu entuziasmul tinereții m-am adaptat particularităților învățământului rural și am început să lucrez alături de un colectiv silitor care avea nevoie de suflu tânăr. Rezultatele au început să apară, participarea la numeroase concursuri școlare, lecții demonstrative la cercul pedagogic, înscrierea și promovarea gradului didactic al II-lea.

În anul 2006, în urma unui nou concurs de titularizare am ocupat o catedră de limba franceză la Grupul Școlar Industrial „Ștefan Procopiu” Vaslui. Climatul liceului era unul organizat și eficient, însă pentru un profesor de limbi moderne, entuziast, rezultatele păreau modeste, iar patosul elevilor de la tehnic pentru limba franceză nu oferea

posibilități extinse, motiv pentru care m-am transferat în anul 2009 la Liceul Teoretic „Emil Racoviță”. Venirea într-un colectiv tânăr, în plină afirmare și cu ambiția de a-și face loc pe podiumul concursurilor și olimpiadelor școlare alături de unitățile de tradiție din județ, aveau să ofere un motiv în plus.

Am urmat numeroase stagii de formare în țară și străinătate (Franța, Spania, Bulgaria), atât în specializare, cât și pe domenii conexe: învățământ incluziv, managementul calității, managementul clasei de elevi. În anul 2012 am absolvit cursurile postuniversitare de Management Public European la Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr. T. Popa” Iași și am obținut gradul didactic I.

Expresie a personalității didactice până în prezent sunt succesele repurtate de elevii pe care i-am coordonat la concursurile și Olimpiada națională de limba franceză, precum și coordonarea și organizarea Concursului Regional „Francofête”. Experiența profesională a fost valorificată în reuniuni științifice de profil, prin susținerea de comunicări, la cursurile de formare profesională de specialitate, în activități metodice, în liceu și la cercul profesorilor de limba franceză, în comisii de evaluare și inspecții de specialitate în calitate de profesor metodist al Inspectoratului Școlar Județean Vaslui.

Ca profesor, diriginte și coleg întretin o relație permanentă de comunicare, care are la bază dialogul și respectul reciproc.

MĂDĂLINA STREJA

Figură luminoasă și meditativă, Mădălina Streja face parte din galeria profesorilor care se distinge prin conștiință profesională și receptivitate în rezolvarea problemelor. S-a născut la 21 mai 1960, la Sighetu Marmăției, județul Maramureș. Studiile liceale le-a urmat la Vaslui, clasele a IX-a și a X-a și la Liceul Pedagogic Bârlad, clasele a XI-a și a XII-a (1975-1979). Încă de pe băncile liceului a fost atrasă de miracolul studiilor biologice, fiind eleva preferată a prof. Maria Bârlădeanu (Liceul „Mihail Kogălniceanu” Vaslui) și a prof. dr. Liviu Țătan (Lic. Pedagogic Bârlad) pentru care a păstrat cele mai frumoase sentimente de admirație.

A urmat apoi Facultatea de Biologie a Universității “Alexandru Ioan Cuza” Iași (1979-1983), facultate cu vechi tradiții unde au predat oameni de seamă ca Ioan Borcea, Ion Simionescu, C. Sandu-Aldea sau vasluianul C-tin Motaș. A avut privilegiul să audieze cursurile unor urmași ai celor menționați mai sus, printre care pe distinsul acad. Constantin Toma și prof. univ. dr. în genetică, Corneliu Zolyneak.

Studentă cu înclinații spre munca de cercetare, a găsit la Iași mediul prielnic pentru studiul și acumularea cunoștințelor fundamentale la științele biologice. Încă din liceu, prin prof.dr. Liviu Țătan, a cunoscut realizările școlii ieșene condusă de savantul Mihai Constantineanu în domeniul entomologiei aplicate. După absolvirea facultății își începe cariera ca profesor de biologie la Școala generală Mărășeni, comuna Ștefan cel Mare (1983-1985) după care se transferă la Liceul Teoretic ”George Coșbuc” din Năsăud, unde funcționează cinci ani (1985-1990). Revine în orașul Vaslui și predă biologia la Liceul Teoretic ”Mihail

Kogălniceanu” (1990-1996) și apoi se fixează prin concurs la Liceul Teoretic ”Emil Racoviță” (1996-1997). A susținut gradele didactice în centrele universitare din Iași și Cluj-Napoca.

Rezultatele obținute cu elevii la clasă, pasiunea și devotamentul pentru școală, au făcut să fie promovată la Inspectoratul Școlar al Județului Vaslui, ca inspector de specialitate (1997-2002), iar din 1 aprilie 2002 ca inspector general adjunct. A urmat în cadrul Facultății de Filosofie a Universității din București un Master în Politici și Administrație Publică (2000-2002), bursă de studii Arion prin Agenția Națională Socrates, Managementul educațional-servicii educative-Franța-Caen, 11-20 aprilie 2003.

S-a implicat în mod direct în coordonarea și realizarea la nivelul Inspectoratului a unor ample programe dintre care menționăm: programe de educație pentru sănătate, în colaborare cu Direcția pentru Sănătate Publică (1997-2001); cursurile pentru formarea inspectorilor școlari organizate de Centrul Iași, în cadrul componentei ”Management și Finanțare” cu finanțare de la Banca Mondială; educația copiilor din familiile defavorizate, cu finanțarea prin Programul Națiunilor Unite de Dezvoltare (P.N.U.D) Negrești, fiind membru în echipa de implementare a proiectului, din partea Inspectoratului (1999-2000); constituirea băncii de date pentru Programul de reabilitare a școlilor din mediul rural (1999-2000); curs intitulat ”Managementul proiectelor” organizat de Fundația Europeană de Formarea Profesională și Centrul Național în parteneriat cu Fundația Universitară a Mării Negre București (2000); coordonator județean al Programului Internațional ”Eliminarea exploatării muncii copilului” cu finanțare de Biroul Internațional al Muncii (2001-2002); Centrul Excelență al județului Vaslui, coordonator județean cu trei filiale-Vaslui, Bârlad și Huși (2002); Centrul de Consiliere și Monitorizare al Tinerilor, coordonator, înființat la propunerea Direcției Generale pentru Protecția

Drepturilor Copilului, (2003); coordonator județean al Programului "Asigurarea accesului la educație a grupurilor dezavantajate, cu focalizare pe rromi", "Șansa viitorului"-Murgeni, din fonduri PHARE.

În domeniul publicațiilor menționăm: "Negocierea conflictelor", cosiliere-coautor, Vaslui, 2001; lucrare de dizertație: "Dezvolatarea durabilă a vegetației forestiere. Program de împădurire în zona Prut", Vaslui, 2002, materiale susținute cu ocazia diverselor simpozioane dedicate savantului Emil Racoviță, sau cu teme perene ca: respectarea drepturilor copilului, educație pentru sănătate etc.

GABRIELA MIHAELA TOFAN

Mă numesc Gabriela Mihaela Tofan (ex Stanciu). M-am născut la Galați, pe 15 noiembrie, 1968.

Am urmat cursurile primare și gimnaziale la Școala generală din comuna Oancea, jud. Galați și Școala generală nr.30 din municipiul Galați.

În 1983 am început cursurile Liceului CFR, profil mecanică, din același oraș.

Pe durata liceului am fost membru în diferite cenacluri literare din cadrul școlii, respectiv “Dintre sute de catarge” și “Ștefan Petică”, cenaclul Casei de cultură din Galați.

În anul 1989 am început cursurile ca studentă bursieră la Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, specializarea Rusă - Spaniolă, din cadrul Universității București. Pe durata facultății am beneficiat de o bursă de studii la Moscova, bursa destinată studenților străini care studiază limba rusă.

După terminarea facultății, în anul 1993, am fost repartizată ca profesor de limba rusă la Școala Generală “Dimitrie Luchian” din comuna Piscu, Galați unde am predat până în anul 1995.

În perioada 1995 - 1999 am predat limba spaniolă la Școala Generală nr.156, Școala Generală “José Martí”, Școala Generală “Uruguay”, Colegiul Național “Mihai Viteazul” și Liceul Teoretic “C.A. Rosetti” din București.

Din 1999 și până în 2007 am predat limba spaniolă în cadrul Liceului Teoretic “Miguel de Cervantes”, București. În această perioadă am urmat numeroase cursuri de

perfecționare la Institutul Cervantes din București și Granada, Spania.

În anul 2007 mi-am mutat domiciliul la Vaslui și am început să predau limba spaniolă la Liceele “Emil Racoviță” și “Mihail Kogălniceanu”, precum și la Școala gimnazială “Alexandra Nechita”. Pe parcursul acestei perioade am obținut, în urma numeroaselor cursuri de formare, calificările de evaluator DELE, metodist, formator și mentor.

În prezent sunt cadru didactic titular la Liceul Teoretic “Emil Racoviță” din Vaslui.

VÎNTU CRISTINA

Îmi place să privesc în trecut, la anii de liceu, pentru că mă descopăr pe mine, eleva inocentă, timidă și cu o mare deschidere către informație și cunoaștere psihologică. Îmi era drag să vin la școală atât pentru colegii mei de clasă calzi, buni, prietenoși, adesea puși pe șotii, dar în același

timp cu o mare responsabilitate pentru tot ceea ce însemna sarcini școlare, cât și pentru profesorii clasei care mai mult decât informația transmisă ne-au insuflat încrederea de care orice adolescent are nevoie pentru realizarea propriului potențial.

În adolescență, LER, a fost o rampă de lansare în conturarea traseului profesional, în prezent, este spațiul în care eu îmi desfășor activitatea cu același drag cu care veneam la școală și în urmă cu 20 de ani.

Ca fostă elevă a liceului, LER înseamnă locul în care ideile și visele au prins contur, locul în care am început să-mi construiesc propriul drum, locul în care am legat prietenii care au rezistat barierelor de timp și de spațiu.

Ca profesor consilier școlar, de 14 ani în acest liceu, LER înseamnă locul în care am continuat să mă dezvolt profesional, locul în care am cunoscut oameni care își fac meseria cu pasiune și profesionalism, locul în care fac ceea

ce mi-am dorit atunci când visam la o carieră - "însoțirea" elevilor în explorarea și descoperirea propriilor resurse ca bază a dezvoltării lor personale.

**Profesor consilier școlar,
Cristina Vîntu**

IN MEMORIAM

GHEORGHE CIOBANU

Născut la 21 iulie 1949 în satul Sauca, comuna Laza, județul Vaslui a urmat școala primară și gimnazială în localitatea natală, iar cele liceale la LMK. Studiile superioare le urmează la Facultatea de Matematică–Mecanică între anii 1967-1972 din cadrul Universității

„Alexandru Ioan Cuza” Iași, pe care a absolvit-o în anul 1972, cu examen de licență. Este repartizat prin decizie ministerială la Școala generală nr. 3 Huși, condusă la acea vreme de profesorul de geografie, Mircea Popencu. La puțin timp, este detașat în interesul învățământului la Liceul industrial de construcții Vaslui (astăzi, Liceul Tehnologic „Ion Mincu”) pentru anul școlar 1972-1973.

Următorii cinci ani a funcționat la Liceul din Codăești, iar din 1978 se titularizează, prin concurs de cunoștințe la Liceul Lindustrial nr 4 Vaslui, devenit liceu teoretic cu numele „Emil Racoviță”, savant născut pe meleagurile vasluiene, care a reprezentat o provocare pentru tânărul profesor Gheorghe Ciobanu, ce avea să-i pună în valoare calitatea de profesor de matematică de prestigiu, obținând rezultate meritorii la concursurile și olimpiadele școlare. În anii 1990-2002 a fost director la Liceul „Emil Racoviță”, dovedind reale calități de organizator și conducător. În timpul mandatului său s-a modernizat instituția: spațiile de școlarizare, sala de sport, asigurându-se dotarea cu mijloace didactice și mobilier

nou. Totodată, s-a introdus gazul metan cu sprijinul Primăriei Vaslui, sporind gradul de confort al liceului.

În anul 2005 este promovat ca inspector școlar de matematică, funcționând în această calitate până anul 2007 și deține apoi, funcția de inspector școlar general adjunct, până în primăvara anului 2009, contribuind la buna organizare și desfășurare a procesului instructiv-educativ din județul Vaslui.

Format la renumita școală de matematică ieșeană, profesorul Gheorghe Ciobanu a dobândit o solidă pregătire în specialitate, care, dublată de abilități metodice, însușite în timp, va contura personalitatea unui profesor cu reală vocație. Talent confirmat de matematician, a știut să atragă mulți elevi spre studiul disciplinei, îmbinând eficient rigoarea științifică, proprie disciplinei, cu echilibrul, calmul, obiectivitatea în lecții. Elevii săi, participanți la diverse concursuri de matematică, la olimpiada de profil au obținut distincții prin care, deopotrivă, profesorul și liceul s-au bucurat de aprecieri.

Atent și modest în relațiile cu elevii, cu părinții lor, a știut să inoculeze celor cărora le-a fost și diriginte, stilul său de muncă, marcat de seriozitate, de perseverență, de dorință de afirmare, punând preț, totodată, pe corectitudine, sinceritate și înțelegere față de elevi.

Preocupat de propria-i perfecționare, a obținut toate gradele didactice, participând la diferite sesiuni și simpozioane științifice, fiind apreciat de colegi. Meritele sale au fost recunoscute și prin acordarea distincției „Profesor evidențiat”, a unor diplome și medalii, între care și Diploma de excelență (2009).

Indiscutabil, prin întreaga activitate și comportamentul său adecvat specific muncii didactice, prin relațiile interumane promovate, profesorul Gheorghe Ciobanu își înscrie numele printre cele ale dascălilor prestigioși ai școlii vasluiene, care va rămâne în amintirea tuturor celor care l-au cunoscut.

Prof. Lepărdă Ionela

COJOCARU LUCICA

Unul dintre cei mai longevivi dascăli ai Liceului Teoretic “Emil Racoviță” Vaslui a fost doamna profesor de istorie, Cojocaru Lucica . S-a născut pe 1 octombrie 1946, în comuna Vulturești, iar în anul 1972 a absolvit Facultatea de Istorie din cadrul Universității “Alexandru Ioan Cuza” Iași. În cadrul aceleiași universități a susținut gradele didactice. Cariera didactică și-a construit-o la mai multe licee din Vaslui și anume la Liceul “Ștefan Procopiu”, Colegiul Economic “Anghel Rugină” – iar în ultimii 15 ani de carieră în învățământ, doamna profesor a activat la Liceul Teoretic “Emil Racoviță”. Despre acesta din urmă, doamna Cojocaru spunea adesea că îi este cel mai aproape de suflet. Felul ei tonic de a fi a apropiat-o de generații întregi de elevi, cu care a găsit o cale frumoasă de comunicare și pe care i-a călăuzit în drumul către performanță, atât în cadrul activităților școlare, dar și al celor extrașcolare. A fost un cadru didactic bine pregătit profesional, un profesor diriginte apreciat și o colegă implicată în viața școlii. Din păcate, o boală necruțătoare a făcut ca doamna profesor Cojocaru Lucica să se stingă mult prea devreme, în ianuarie 2017.

Va rămâne întotdeauna în memoria foștilor elevi, a colegilor și a tuturor celor care au cunoscut-o.

GĂGEANU ȘTEFAN

Dincolo de secile date biografice, se cuvine stimatului domn profesor **Găgeanu Ștefan** o evocare de care oricine ar fi conștient că nu este decât o vagă amintire care pălește față de încântarea pe care a lăsat-o în sufletele noastre. Dacă Eminescu spunea că orice om este o întrebare pusă universului, domnul Găgeanu a fost omul care a căutat nenumărate răspunsuri, dar a murit tot ca un adolescent, punându-și întrebarea privind rostul acestei lumi, cu noianul ei de nedreptăți și neajunsuri. Disputa lui, chiar dacă nu era un credincios practicant, îl includea și pe Dumnezeu, căruia, atunci când era melancolic, era dispus să-i dea câteva sfaturi în ceea ce privește creația și istoria lumii. Acum, că e plecat în lumea umbrelor pentru oameni, dar în lumina veșniciei pentru îngerii noștri păzitori, n-ar fi de mirare dacă Dumnezeu l-ar ține pe lângă el la masă și să-i asculte nemulțumirile și sfaturile. Oricum, atunci când a trăit printre noi, domnul Ștefan Găgeanu era comeseanul cel mai simpatic și un povestitor neîntrecut. Specialist într-o limbă vetustă, slava veche, dar și cunoscător al limbii ruse și a altor dialecte slave, harul lui de povestitor evoca întâmplări cu valoare exemplară, legende și mituri la care participai și prin savuroasele trimiteri la locuri și timpuri contemporane. Nu știi dacă s-au păstrat prin sertare sau arhive studii făcute de el, dar, poate conștient de comunicarea unilaterală a scrisului, el a ales ca anticul Socrate, să ne comunice știința lui prin viu grai, față către față.

Existența domnului Găgeanu poate fi un roman. Și el a ales nu să-l scrie, ci să îl povestească celor ce intuiau talentul de creator din spatele povestitorului. Un roman vast, cu sute sau mii de personaje, pe care și le aducea aminte cu

întâmplări și fapte în care oricine s-ar putea regăsi. De la el am aflat cum poate fi jalonat traseul slavilor nordici, plecând de la toponime și balade populare, dar și cum poate fi dezodat un pește, carasul de exemplu (întâmplător aflat prin Deltă, la Sulina, un pescar lipovean, aflând că sunt din Vaslui, s-a luminat a bucurie și a întrebat: dar ce mai face dom' Fănică?- Care Fănică?- Cum care? Dom' Găgeanu! Se pare că domnul Găgeanu i-a fermecat pe pescarii lipoveni înaintea vasluienilor).

Era un om cu o lume a lui, vastă, diversă și vie, care se armoniza cu bogata lui cultură, și mulți din tinerii de astăzi, dacă l-ar putea cunoaște, ar realiza care e diferența dintre o persoană informată de pe internet și una care a studiat în biblioteci. Tot ca o carte în bibliotecă a fost și cariera domnului Găgeanu la Liceul „Emil Racoviță”, care ar trebui recomandată tinerilor elevi, prin moștenirea nescrisă dar vie, pe care a lăsat-o în inimile colegilor. Oricum, finalul cărții nu a fost scris, și probabil domnul Găgeanu a aflat cea mai bună formulă de rezolvare a intrigii acolo unde este el acum, și abia așteaptă să ni-l povestească și nouă.

Prof. Ponea Dragoș

CONSTANTIN GHELBERE

S-a născut la 4 mai 1946, în orașul de baștină al marelui scriitor, Mihail Sadoveanu, Pașcani. A urmat școala primară și liceul pe meleagurile natale, iar studiile superioare, curs de zi, la Facultatea de Fizică din cadrul Universității “Al. I. Cuza” Iași, pe care a absolvit-o în 1969.

A debutat în învățământ la 1 septembrie 1969 ca profesor de fizică la Liceul din Codăești. La începutul anilor 70 ai secolului trecut, funcționează la mai multe licee din Vaslui și acești ani reprezintă o provocare pentru tânărul profesor Constantin Ghelbere, ce avea să-i pună în valoare calitățile de dascăl de fizică, apreciat de elevi și colegi.

Din anul 1977 până în 2010, a fost titular la Liceul Teoretic „Emil Racoviță” din Vaslui, încă de la întemeierea acestei instituții, de referință în peisajul învățământului vasluian, mai întâi, ca Liceu industrial de chimie, iar după revoluția din decembrie 1989, ca unitate de învățământ cu profil real-umanist. În perioada 1991-1997 a funcționat ca inspector școlar la Inspectoratul Școlar Județean Vaslui, aducându-și contribuția la organizarea și desfășurarea diferitelor concursuri de fizică și chimie în cadrul învățământului vasluian. A revenit la catedră la Liceul „Emil Racoviță”, funcționând ca profesor de fizică până la pensionare, în 2010, și câțiva ani după aceea, arzând în continuare pe altarul învățământului vasluian.

Format la renumita școală de fizică ieșeană, Constantin Ghelbere a dobândit o solidă pregătire în specialitate, care, dublată de abilități metodice, însușite în

timp, va contura personalitatea unui profesor cu vocație reală pentru învățământ. În calitate de dascăl de fizică, a știut să atragă mulți elevi spre studiul acestei discipline dificile, îmbinând eficient rigoarea științifică, cu echilibrul, calmul și obiectivitatea în aprecierea copiilor. Elevii săi, participanți la diverse concursuri de fizică, la olimpiada de profil, au obținut distincții prin care, deopotrivă, profesorul și liceul s-au bucurat de aprecieri deosebite.

Atent și modest în relațiile cu elevii, cu părinții lor, a știut să inoculeze celor cărora le-a fost diriginte, stilul său de muncă, marcat de seriozitate, de perseverență, de calm, punând preț, totodată, pe corectitudine, sinceritate și înțelegere față de cei pe care i-a îndrumat.

Preocupat de propria-i perfecționare, a obținut toate gradele didactice, a luat parte la sesiuni de comunicări și simpozioane științifice, cu referate de specialitate, bucurându-se de considerația colegilor. Profesorul Constantin Ghelbere a fost responsabil al comisiei metodice de fizică, al cercului pedagogic de specialitate de la nivel județean și mulți ani metodist al Inspectoratului Școlar Vaslui. În funcțiile pe care le-a deținut a dobândit încrederea, simpatia, prețuirea colegilor și a elevilor din instituțiile școlare în care a lucrat. Meritele sale au fost recunoscute prin acordarea unor diplome și medalii, la concursurile și olimpiadele școlare de la nivel județean și național.

Prin întreaga activitate didactică, profesorul Constantin Ghelbere rămâne un nume de reper în istoria învățământului vasluian. O boală neiertătoare îl răpește fulgerător din mijlocul nostru, în ianuarie 2014. Însă, profesorul și omul Constantin Ghelbere, va rămâne pentru totdeauna în memoria foștilor elevi, a colegilor de la Liceul „Emil Racoviță”, a celor de la Inspectoratul Școlar Județean Vaslui, a profesorilor de fizică din județ și a tuturor celor care l-au cunoscut.

Prof. Lepărdă Ionela

PETRE GHEORGHE

Profesorul **Petre Gheorghe** s-a născut în satul Ciorăști, județul Vrancea, în anul 1941, pe 3 noiembrie.

A făcut parte dintr-o familie modestă, de oameni gospodari. A rămas orfan de tată la vârsta de 9 ani. A urmat cursurile școlii elementare din comună. Cu mari sacrificii din partea familiei, a terminat Liceul Teoretic din Râmnicu Sărat și apoi Facultatea de Filologie din Iași. A studiat doi ani la Facultatea de Drept din București, pe care apoi a abandonat-o din cauza unor probleme de familie. În 1967 a fost repartizat în satul Florești, județul Vaslui, pe catedra de limba și literatura română.

A fost director coordonator în comuna Poieniști, între anii 1972-1974. În urma unui concurs de ocupare a unei catedre de Limba română, a fost repartizat la Liceul „Ion Mincu” Vaslui, iar apoi, după un an, la Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, unde s-a transferat în anul 1978 și a lucrat până în anul 2007, când o boală nemiloasă l-a obligat să renunțe la catedră, răpindu-l la puțină vreme dintre noi.

A murit pe data de 21 august 2007.

A fost inspector școlar apreciat și respectat de colegi (1997-2001) și un prieten pentru mulți dintre noi, și de aceea va rămâne în memoria noastră. Elevii săi îi vor purta o vie amintire și suntem siguri că nu-l vor uita niciodată.

Noi, colegii, nu-l vom uita și-i vom simți lipsa mereu.

PINTEA ANTON

A plecat dintre noi mai întâi spre „pământul tuturor posibilităților- America” și apoi definitiv, profesorul de chimie **Anton Pinte**. Avea să lase mult prea curând un mare gol în sufletul multor prieteni, pe care și i-a făcut la Liceul de Chimie, la care a venit ca tânăr absolvent împreună cu soția sa, Cornelia, ambii absolvenți ai Facultății de Chimie, de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. Împlinirea pe plan profesional a avut-o totuși la Liceul de Chimie și apoi la L.E.R. Fire curioasă și scormonitoare în tainele chimiei, avea să se remarce curând la „Sesiunile de referate și comunicări științifice” pe plan național, aducând pentru liceul nostru multe premii. Iată lucrările și premiile cu care a fost răsplătit de-a lungul anilor:

- ❏ „Creșterea controlată a macromonocristalelor dopate izotopic; prelucrarea și valorificarea lor”-premiul II la Timișoara-1981; premiul I la Ploiești-1983;
- ❏ „Recuperarea substanțelor toxice și a celor valorificabile din apele reziduale (foarte concentrate) ale laboratoarelor chimice” – premiul III la Craiova, 1982;
- ❏ „Pile de concentrație – o soluție neconvențională pentru conversia energiei”- mențiune la Baia Mare în 1986, mențiune la Brașov în 1986;
- ❏ „Termoscop diferențial pentru vizualizarea și studiul experimental al legilor termodinamicii chimice” – premiu special „Telurium” la Câmpulung Moldovenesc, 1988;
- ❏ „Program- sistemul periodic al elementelor- calcule chimice”- mențiune la Târgoviște, 1989.

Din 1995 îmbină chimia cu informatica și în 1995 prezintă la Simpozionul Național „Computerul în școală”- „Program pentru prelucrarea unor baze de date masive (Mo) pe calculatoare compatibile Spectrum” și în anii 1996 și 1997 se ocupă de „bănci de date de constante fizico-chimice și utilitatea lor în studiul chimiei”.

În paralel, participă la „Simpozionul științifico-metodic al Societății de Științe Fizico-Chimice” în 1987 la Roman, 1988 la Deva, 1989 la Iași (locul II), 1996 și 1997 la Iași.

În toată activitatea de cercetare i-a fost alături soția și profesoara Cornelia Pinte. Au sacrificat nu numai timpul odihnei sau destinderii, dar de cele mai multe ori și bugetul familiei. Dar nimic nu a fost în zadar. Mulți elevi au prins gustul „scormonirii” necunoscutului alături de profesorul și mentorul lor.

Prof. Gabriela Cristea

POSTEUCĂ GHEORGHE

S-a născut la 8 mai 1955 în orașul Rădăuți, județul Suceava. Școala gimnazială a făcut-o în orașul natal, iar liceul la Iași, la Liceul cu Program Sportiv „Mihai Eminescu”.

A terminat liceul în 1974, după care a făcut armata la Sibiu, unde a jucat și handbal la echipa orașului, care era în divizia A.

Din 1976 a început studiul la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, secția educație fizică, pe care a absolvit-o în 1979, primind repartitie la Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui.

Din 1979, a început cursurile de arbitraj la handbal. Până în 1985, a făcut și handbal de performanță și arbitraj, fără a neglija munca la catedră.

Perseverența și seriozitatea i-au coordonat activitatea profesională, calități care l-au impus în domeniul sportiv și l-au propulsat până în divizia A, unde a arbitrat meciuri de handbal până pe 21 februarie 1997.

Era un familist convins, avea doi băieți, unul născut în 1983 și unul în 1987. A avut grijă de ei până când aveau 9 și respectiv 13 ani.

Din 1993 până în 1995 și-a continuat diferența de studiu cu licență, în această perioadă și-a dat definitivatul, gradul II și gradul I.

Va rămâne în amintirea celor care l-au cunoscut drept o persoană deschisă, jovială, plăcută.

PROIECTE EUROPENE ȘI PARTENERIATE EDUCATIONALE

ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE

“Să te conectezi la Europa, să fii cetățean al Uniunii, să presupune, în primul rând, să-ți însușești valorile acesteia. Să te implici înseamnă să cooperezi cu ceilalți, să comunici, să ai prieteni, să fii tolerant. Și mai ales să ai dreptul să promovezi, la rândul tău, egalitatea de șanse. Aceste valori alcătuiesc pașaportul tău pentru Uniunea Europeană”.

(Conectează-te la Europa. Centrul de parteneriat pentru Egalitate)***

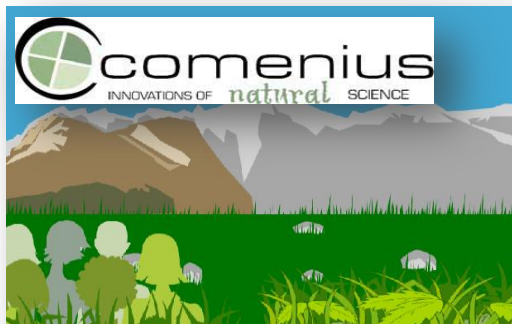
Pentru ca tinerii să poată beneficia de oportunitățile sociale, de studii sau de carieră, este important ca școala să sprijine acest ideal și să ofere cadrul ideal desfășurării unor activități care să îi determine pe elevi să se cunoască. Acesta este motivul pentru care Liceul Teoretic Emil Racoviță a accesat de-a lungul timpului mai multe proiecte europene, a stabilit parteneriate cu instituții culturale din județ sau din țară, sau cu unități de învățământ din lume. O primă categorie de proiecte europene sunt cele dezvoltate prin Agenția Națională Socrates. Aceste programe oferă elevilor și profesorilor șansa de a se familiariza cu valorile europene, de a ști cum să profite cel mai bine de avantajele statutului de cetățean european și de o educație de calitate care corectează multe stereotipuri ce generează inegalități pe piața muncii, în familie și în comunitate.

Proiectele europene se dovedesc a fi instrumentul cel mai potrivit, cel mai eficient de a cunoaște Europa. Elevii se

implică în lucrul efectiv la aceste programe și, ceea ce este cel mai important, învață din aceste experiențe, recunosc valori, iau contact cu alte culturi și civilizații, trăiesc zile de neuitat alături de tineri care provin din alte culturi, împărtășesc din tradițiile și obiceiurile lor, comunică în alte limbi și leagă prietenii.

În Ludvika, oraș la 250 km nord de Stockholm, s-au reunit patru națiuni participante la același proiect finanțat de Uniunea Europeană, prin reprezentanții unor școli din diferite țări: Spania – Insulele Baleare, Mallorca, Germania – Koln, Suedia – Ludvika, România – Vaslui. Au participat profesori și elevi implicați în studiul a patru ecosisteme din cele patru țări: Spania – Parcul Național Albufera, Germania – râul Rin, Suedia – lacuri și râuri, România – Delta Dunării.

În ianuarie 2002, se poate spune că liceul nostru s-a întâlnit deja cu Europa. În Suedia s-a desfășurat prima întâlnire de lucru în cadrul proiectului Socrates, Comenius 1 – “Inovații în științele educației”.

Un alt moment important în desfășurarea unor activități interesante a fost Campania **Alcoolul nu te face mare** cu sloganul **Fii cool fără alcool!** – 2008.

Asociația Divers, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și Centrul Regional “Project on Ethnic Relations” (PER) pentru Europa Centrală de Est și Sud-Est

organizează în perioada 14-16 noiembrie 2008 la Târgu-Mureș Concursul Național pentru elevi

„Diversitatea - o șansă în plus pentru viitor”. Echipa LER a obținut locul IV.

Concursul **“Diversitatea - o șansă în plus spre viitor”** urmărește diminuarea deficitului de cunoaștere interetnică prin dialogul intercultural propriu-zis și prin manifestarea artistică a interculturalității, altfel spus ne obliga să acordăm respectul cuvenit pentru diversitatea culturală în contextul realității complexe a societății de azi, caracterizată prin coexistența diferitelor identități culturale și credințe. Am acceptat fără să stăm prea mult pe gânduri provocarea aceasta.

Echipa “TOGETHER”

Am fost cu adevărat o echipă! Cinci elevi (echipaj cu componentă mixtă): Boboc Larisa, Ciubotaru Alexandra, Sălăvăstru Larisa - (a XII-a I), Cornea Alin, Romila Dan - (a XII-a H) și profesorul coordonator, doamna Lepărdă Ionela. În această formulă am încercat să demonstrăm că elevii de etnie rromă nu sunt cu nimic mai prejos decât cei de etnie română și că putem colabora fără probleme. Între noi s-au legat cu acest prilej prietenii foarte strânse așa cum nu s-a întâmplat în cei 4 ani petrecuți împreună în același liceu.

27 martie 2009, Ziua mondială a teatrului, concursul de interpretare „Arta actorului”. Juriul, format din actorul vasluian Lucian Onciu, directorul Centrului Județean pentru promovarea Culturii și Aurelian Bălăiță, conf. univ. dr. la Facultatea de Teatru a Universității de Arte “George Enescu” Iași. Smărăndița Aciobăniței (a IX-a F) și Laura Iordache (clasa a X-a F) au fost ocupante ale locului al doilea, pe podium urcând și Ancuța Ghirvan.

În septembrie 2008 a fost lansat proiectul ***Tinerii și drepturile omului*** de către Fundația Pro Woman din Iași și Centrul Național de Resurse pentru Tineri din Republica Moldova, care s-a derulat până în septembrie 2009.

Scopul declarat al acestui proiect a fost dezvoltarea socială durabilă a zonelor eligibile din România și Republica Moldova pe principiul cooperării transfrontaliere prin crearea și dezvoltarea de structuri educaționale non-formale de promovare a drepturilor omului.

Proiectul a fost derulat de licee din Republica Moldova (Făleşti, Bălți, Ungheni, Chișinău) și România (județele Iași, Botoșani, Vaslui). Din urbea noastră a participat liceul nostru, alături de Liceul „Mihail Kogălniceanu” și Colegiul Economic „Anghel Rugină”.

Echipa de proiect din liceul nostru a fost coordonată de prof. **Lisieviți Gabriela**, alături de prof. **Popa Mircea** - asistent proiect, alte cadre didactice și, evident, mulți elevi.

Principalele acțiuni ale proiectului constau în lansarea Clubului „Arta promovării drepturilor omului”, crearea unui forum virtual de discuții, schimburi de experiență, înfrățirea liceelor, lansarea și desfășurarea concursului de creație la nivelul fiecărui Club, desfășurarea unei tabere de creație pentru promovarea drepturilor omului, editarea de materiale informative (CD-uri cu piese de teatru, broșura de mediatizare și diseminare a creațiilor concepute de membrii Clubului și elaborarea unei broșuri de bune practici).

Prima activitate a Clubului din liceul nostru a debutat cu acțiunea dedicată Zilei de 10 Decembrie - Ziua Internațională a Drepturilor Omului, organizată în colaborare cu Direcția Generală a Penitenciarelor Vaslui, LMK și CEAR.

Proiectul „EUROPA MEA, EUROPA TA, EUROPA NOASTRĂ” prezentat de liceul nostru a primit premiul special al juriului în cadrul proiectului transfrontalier "Europa nostra - program pilot de comunicare pe teme europene", finanțat de UE prin programul de Vecinătate Romania -Moldova.

Grupul de lucru a fost format din profesorii Velea Eleonora, Sălcianu Mirela și elevele Lupu Monica, Vieru Ana Maria, Lefter Diana de la clasa a X-a G.

Tema acestui proiect este comunicarea în spiritul

valorilor europene. În abordarea acestui tip de comunicare este foarte important să se țină seama de cutuma locurilor, de păstrarea identității naționale, de accentuarea acelor puncte de interes comune care să le satisfacă tinerilor nevoia pentru informația europeană și să-i determine să se implice mai mult în transmiterea și implementarea valorilor europene în comunitatea din care ei fac parte.

Profesorul Daniel Hulubei, astăzi director al liceului, a coordonat un proiect de dezvoltare cu tema „ECOLE ET COMMUNAUTES EDUCATIVES” cu derulare în perioada 2006 - 2009. Coordonator de proiect a fost Martinica (Franța), cu participarea unui grup mare de țări (Italia, Portugalia, Bulgaria, Grecia, Spania, România). Proiectul a avut ca obiectiv principal analizarea relațiilor de parteneriat dintre școală, comunitățile locale și părinți și realizarea, ca produs final, a unui ghid al acestor relații de parteneriat. Partea română a fost implicată în proiect și prin participarea liceului nostru, dar și a Asociației pentru Tineret EMIL RACOVITȚĂ 2000 ca partener local.

Proiectul COMENIUS SOCRATES de dezvoltare « Școala și comunitățile educative » a avut o durată de 3 ani cu finalizare în 2009. Școala coordonatoare a acestui proiect a fost College Dillon II din Fort de France, Martinica, Franța, iar parteneri au fost licee din Portugalia (Escola secundaria de Santo Andre di Barreiro), Italia (Istituto tecnico « Enrico Fermi », Isernia), Bulgaria (Liceul bilingv « Romain Rolland » din Stara Zagora) și România. Liceul nostru a fost prezent în acest program cu o echipă de profesori coordonată de prof. Daniel Hulubei, având ca partener Asociația pentru Tineret « Emil Racoviță 2000 ».

În intervalul 2006- 2007 s-a derulat proiectul “The Adolescence – The Essence of Europe of Tomorrow”, sprijinit de elevi care nu participă la schimb, monitorizat și evaluat, care a avut următoarele rezultate finale: patru numere de revistă despre adolescență și problemele ei cu articole redactate în limba italiană și română, totul fiind rezumat în limba engleza (Ado-Essence), publicate în perioada decembrie 2006 – aprilie 2007; un catalog de modă și un dicționar în trei limbi (italiană-engleză-română), care conține cuvinte din limbajul utilizat de tineri. În proiectul **„The Adolescence - the Essence of Europe of Tomorrow”**

partener a fost Liceo Scientifico „Galileo Galilei” din Modica, Italia.

Pentru atingerea obiectivelor, proiectul a prevăzut două mobilități: prima vizită făcută de elevii italieni însoțiți de trei profesori în perioada 6-20 decembrie 2006. Elevii din școala noastră, selecționați, au făcut parte din acest program, însoțiți de trei profesori și s-au deplasat la Modica în aprilie-mai 2007 pentru perfectarea produselor finale. Elevii au locuit timp de două săptămâni la familiile colegilor străini pentru a se familiariza cu programul, tradițiile și gastronomia locală, în general cu viața tinerilor din regiunea respectivă. Au luat parte la toate activitățile colegilor lor și au cunoscut mai bine mentalitatea acestora.

Proiectul a fost rezultatul nevoii tinerilor de exprimare a propriilor opinii, aspirații, idei, visuri, gânduri și de organizare mai eficientă a timpului liber. Beneficiarii proiectului nu au fost doar cei 50 de elevi care au lucrat efectiv la activitățile proiectului, ci comunitatea locală în întregime. Proiectul este, în general, instrumentul cel mai la îndemână pentru tineri de a optimiza legătura lor cu Europa,

de a aprofunda cultura și modul de viață al tinerilor europeni.

Ei au împărtășit din experiența lor colegilor, prietenilor, părinților și profesorilor, iar produsele finale au servit tuturor tinerilor și celor mai puțini tineri, în egală măsură, pentru dezamorsarea așa-zisului „conflict între generații”.

*Material realizat cu sprijinul financiar al
AGENTIEI NATIONALE SOCRATES
LICEUL TEORETIC "EMIL RACOVITA"
VASLUI*

2004 - 2005
"VERDIR OU NE PAS SOURIRE"

**ISTITUTO TECNICO COMMERCIALE
STATALE "A. LUCIFERO"
CROTONE**

Adolescence is ...

Dialogue

Fun

Love

Friendship

✓ **Comparing High Schools**
✓ **Music is ...** ✓ **Vaslui-Modica**

ADO-ESSENCE
The Adolescence - The Awareness of Europe of Tomorrow

✓ **What is Project Comenius**

Socrates Linguistic Project
December 2006

End product created with the financial support of European Commission through Socrates Programme, Comenius I Action

Designed by
European Commission
Information Unit

n.1

SEPTEMBRIE 2004 – IUNIE 2005
PARTENERI: ROMÂNIA – ITALIA

La realizarea acestui proiect și-au adus contribuția:

LICEUL TEORETIC “EMIL RACoviȚĂ” VASLUI:
Profesorii: PRACSIU VIRGINIA HORTENSIA –
COORDONATOR PROIECT
GINGHINĂ NICOLETA – COMPONENTA ECOLOGICĂ
PANAINTE-CORNESCU GHEORGHE
HULUBEI DANIEL
CROITORU MIHAELA
BUDACA GINA
GHIGA MIHAELA – TEHNOREDACTARE
COMPUTERIZATĂ

***ISTITUTO TECNICO COMMERCIALE STATALE “A.
LUCIFERO” CROTONE:***
Profesorii: PIRO PASQUALINO
CIMINO GIUSEPPINA

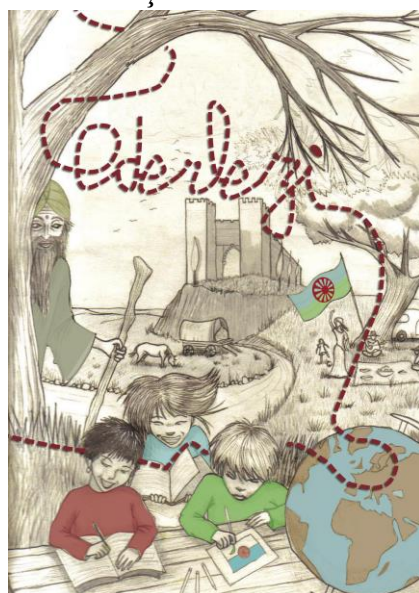
Acest proiect a urmărit dezvoltarea la tineri a respectului pentru mediu prin studiul ecosistemului marin, în vederea formării ca viitori cetățeni europeni activi și sensibili la problemele globale ale Europei și lumii. De asemenea, s-au avut în vedere achiziții lingvistice și culturale noi și dezvoltarea competențelor lingvistice și de comunicare în limba franceză (limba de comunicare a proiectului), precum și promovarea interdisciplinarității în procesul educațional.

Mai 2004 – proiect TINERII
PE PIAȚA MUNCII
(FRANȚA)

În octombrie 2006, prof. Budaca Gina și Ponea Oana au inițiat în cadrul AFAL (*Association Francophone d'Amitie et de Liaison*) proiectul de scriere colectivă « Ederlezi ». Rezultatul final al proiectului a fost o carte în limba franceză la care au lucrat elevi francezi, spanioli și români. **Proiectul “Ederlezi”** - atelier de scriere itinerantă a avut ca parteneri elevi din România, Franța și Spania.

Coordonatoarea proiectului, domnișoara Caroline Brechet a venit în liceul nostru în perioada 2-7 octombrie 2006 pentru a pune la punct principalele direcții de urmărit în cadrul atelierului de scriere, o aventură literară pentru descoperirea istoriei rromilor în Europa. S-a lucrat cu elevi de 16 ani, clasa X E, intensiv franceză. La început a fost evocată istoria deja scrisă de copiii din Franța și Spania, apoi s-a stabilit intriga povestirii care a fost continuată de elevii români.

În anul școlar 2005-2006 s-a derulat și proiectul transfrontalier „Salvați râurile noastre” (“Save Our Streams”) al REC Moldova și elevii Liceului “Emil Racoviță”, coordonat de profesor Streja Mădălina și având ca partener local Asociația pentru Tineret “Emil Racoviță 2000” (prof. Hulubei Daniel) care a constatat în desfășurarea de monitorizări biologice pe râurile Vasluiet și Bârlad. Determinările au fost realizate sub îndrumarea unui expert de la Institutul de Zoologie al Academiei de Științe al Moldovei și reprezentanți ai administrației publice locale, Direcția pentru Protecția Mediului și Direcția Apelor Vaslui. Scopul proiectului a fost de a determina gradul de poluare, situația ecologică existentă, sensibilizarea și educația elevilor pe aspecte privind sănătatea mediului, precum și transmiterea datelor instituțiilor de profil. Datele obținute prin determinările voluntarilor de mediu au fost introduse într-o bancă de date internațională, alături de rezultatele obținute de voluntarii din toate țările implicate în proiect

Învată să fii ECO!

Proiect ECO – ȘCOALA - Centrul zonal Est 1: Iași, Vaslui, Neamț, Bacău.

Nivel internațional:

Programul ECO-ȘCOALA este coordonat la nivel internațional de Fundația de Educație pentru Mediul Înconjurător (FEE), ce reunește 46 de organizații care acționează la nivel național în domeniul educației pentru o dezvoltare durabilă. Programul este susținut de UNEP (Programul Națiunilor Unite pentru Mediu) și la nivel european de către Consiliul Europei.

Nivelul național:

În România, programul ECO-ȘCOALA a debutat în anul 1999 cu 5 școli pilot, sub coordonarea Centrului Carpato-Danubian de Geoecologie, în calitate de membru cu drepturi depline al FEE. Circa 500 de școli din România au derulat programul, liceul nostru obținând simbolul mondial Steagul Verde și calitatea de ECO-ȘCOALĂ. Coordonatorul proiectului și al activităților a fost doamna profesoară Mădălina Streja.

Activități extrașcolare

În Liceul Teoretic “Emil Racoviță” se acordă o atenție deosebită atât activităților curriculare, cât și celor extracurriculare, care au un rol important în șlefuirea personalității umane, în dezvoltarea armonioasă fizică și intelectuală a elevilor. În afara unui învățământ de calitate, elevilor li se oferă și o paletă largă de activități care îi ajută să își descopere talentele nebănuite, sau să își folosească timpul liber în favoarea lor. An de an elevii au participat și participă la concursuri de recitare, la concursuri de reviste școlare, la concursuri sportive, la excursii tematice, la spectacole de teatru etc.

În vederea desfășurării unor activități deosebite, liceul a încheiat parteneriate cu instituții de cultură din județ și din țară. Un partener constant în acest sens este Biblioteca Județeană Nicolae Milescu Spătarul Vaslui, unde elevii participă la activități culturale.

Din anul școlar 2015-2016, liceul a încheiat un parteneriat fructuos cu Teatrul “Victor Ion Popa” din Bârlad, unde elevii au participat la reprezentații teatrale deosebite și pentru că elevii au gustat din plin astfel de manifestări culturale, un an mai târziu, s-a încheiat un parteneriat cu Teatrul Național “Vasile Alecsandri” din Iași. În atmosfera deosebită pe care o oferă instituția culturală ieșeană, elevi și profesori deopotrivă, ne-am bucurat de un spectacol mare, propunându-ne să revenim.

Activitatea a fost organizată de Catedra de limba și literatura română, prin efortul responsabilului comisiei metodice, prof. Ovidiu Budaca, cu sprijinul total și implicarea conducerii liceului, prof. Manuela Furtună și prof. Daniel Hulubei.

O altă activitate gustată de elevii liceului a fost întâlnirea cu scriitorul Mario Castro Navarrete, întâlnire facilitată de profesoara Gabriela Tofan. Elevii au discutat cu scriitorul, au recitat poezii în limbile română și spaniolă, din poezia lui Mihai Eminescu, au cântat și au avut ocazia să urmărească un film pregătit special pentru ei, care a conținut foarte interesante informații despre locurile natale ale scriitorului.

Atașatul cultural al Spaniei,

Vicente Lopez Brea, a vizitat liceul și, impresionat de atmosferă, de profesori, de elvi, a consemnat câteva gânduri în Cartea de onoare.

***Cristina Ghelbere
Mihaela Ghiga***

DIRECTORI ȘI DIRECTORI ADJUNCȚI

*Niciodată nu e pierdut timpul pe care l-au folosit
ostenindu-se cu lucrare care ne-a silit să progresăm pe
calea instruirii*

DIRECTORI

◆ Ana Angheluță	1977-1987
◆ Vasile Bahrim	1987-1990
◆ Gheorghe Ciobanu	1990-2002
◆ Gheorghe Panainte-Cornescu	2002-2006
◆ Anca Anușcă-Popa	2006-2012
◆ Daniel Hulubei	2012- în prezent

DIRECTORI ADJUNCȚI

◆ Vasile Bahrim	1979-1987
	● 1995-1996
	● 2006-2009
◆ Gheorghe Panainte-Cornescu	1987-1990
◆ Ștefan Găgeanu	1990-1992
◆ Dumitru Apostolache	1992-1995
◆ Adriana Mazilu	1996-1999
◆ Gabriela Cristea	1999-2000
◆ Eleonora Velea	2000-2005
◆ Florin Ciuraru	2005-2006
◆ Claudia Ghelbere	2009-2012
◆ Manuela Furtună	2012- în prezent

ŞEFII DE PROMOTIE

Orice împlinire te obligă la o împlinire şi mai înaltă

✚ 1978-1980	Boghiu Gabriela	- XII B
✚ 1980-1981	Neamţu Otilia	- XII A
✚ 1981-1982	Leuştean Doina Anișoara-	XII D
✚ 1982-1983	Moise Carmen	- XII A
✚ 1983-1984	Andone Sonica	- XII B
✚ 1984-1985	Momaiţ Benone	- XII A
✚ 1985-1986	Boboc Mihaela	- XII C
✚ 1986-1987	Olaru Anca	- XII A
✚ 1987-1988	Petre Radu	- XII A
✚ 1988-1989	Crăciun Monica Adina	- XII A
✚ 1989-1990	Găgeanu Cezar Sebastian-	XII A
	Ungureanu Adrian	- XII A
✚ 1990-1991	Ciuruc Alina	- XII A
✚ 1991-1992	Găină Anișoara	- XII A
✚ 1992-1993	Ştefan Dorina Claudia	- XII D
✚ 1993-1994	Bunescu Irinela	- XII B
✚ 1994-1995	Petrea Adina Ionela	- XII B
✚ 1995-1996	Aramă Ionela Cristina	- XII B
✚ 1996-1997	Iacob Mariana Iulia	- XII B
✚ 1997-1998	Niţoi Raluca Nicoleta	- XII A
✚ 1998-1999	Conduruță Diana Mihaela-	XII E
✚ 2000-2001	Darabană Diana	- XII E
✚ 2001-2002	Balan Iulia Mihaela	- XII E
✚ 2002-2003	Cibotaru Angelica	- XII G

2003-2004	Simionescu Ioana Mădălina- XII E
2004-2005	Ponea Elena Simona - XII G
2005-2006	Fandache Andreea - XII G
2006-2007	Avram Cătălina Mihaela - XII F
2007-2008	Lebădă Alexandra - XII G
2008-2009	Costandache Andreea Elena - XII E
2009-2010	Asavei Maria Adnana - XII E
2010-2011	Lefter Diana Mădălina - XII G
2011-2012	Chiricioaei Ramona Iuliana- XII A
	Durac Loredana Bianca - XII G
2012-2013	Jăscu Elena - XII E
2013-2014	Maftai Ecaterina - XII F
2014-2015	Pascal Roxana - XII E
2015-2016	Stanciu Adelin - XII C
2016-2017	Bolea Elena - XII B
	Polcovnicu Ana Maria - XII E

**LICEUL TEORETIC EMIL RACOVITĂ VASLUI –
PEPINIERĂ A INSPECTORATULUI ȘCOLAR JUDEȚEAN
VASLUI**

Inspectori școlari generali

- **Armeanu Ștefănică Ionel** – profesor de chimie, 1995-2001;
- **Ciurariu Florin** – profesor de matematică, 2008-2009;
- **Condrea Elena** – profesor de geografie, 1984-1990.

Inspetori școlari generali adjuncți:

- **Bahrim Vasile** – profesor de chimie, 1991- 1995 și 1997-2001;
- **Gheorghe Ciobanu** – profesor de matematică, 2007-2009;
- **Dorel Juverdeanu** – profesor de limba franceză, 1974-1984, 1991-1996, 2005-2009;
- **Gheorghe Panainte – Cornescu** – profesor de matematică, 1989-2001;
- **Mădălina Streja** – profesor de biologie, 1997-2005;
- **Aurel Zugravu** – profesor de istorie, 1978-1990, 1995.

Inspectori școlari:

- **Dumitru Apostolache** – profesor de matematică, 1985-1989;
- **Ioan Baban** – profesor de limba română, 1991-1995;
- **Victor Badiu** – profesor de chimie, 1980-1985;
- **Ciobanu Gheorghe** – profesor de matematică, 2005-2007;
- **Cristea Gabriela** – profesor de chimie, 1990;

- **Iulian Cogeian** – profesor de biologie, 1975-1980, 1986-1997;
- **Petru Diaconu** – profesor de limba română, 1968-1970;
- **Ștefan Găgeanu** – profesor de limba rusă, 1968-1972;
- **Constantin Ghelbere** – profesor de fizică, 1990-1997;
- **Cristina Ghelbere** – profesor de limba română, 2008-2012;
- **Lisieviți Gabriela** – profesor de istorie, 2012-2017;
- **Carmen Neacșu** – profesor de limba engleză, 2009;
- **Gheorghe Petre** – profesor de limba română, 1996-2001;
- **Mircea Popa** – profesor de filosofie, 2015-2016;
- **Dumitru Stoian** – profesor de geografie, 1985-1997.

ÎNCADRAREA ÎN CEI 40 DE ANI

Limba și literatura română

1. Afrăsînei Cătălin	2014-2015
2. Alexandrescu Elena	1991-2007
3. Baban Ioan	1990-2000
4. Beanț Codruța	1982-1984
5. Budaca Ovidiu	2014-2017
6. Cașcaval Cătălin	2005-2007
7. Chetran-Poamă Elena	1978-1982
8. Ciurtan Loredana	2015-2016
9. Coatu Magdalena	1997-2001
10. Diaconu Petru	1977-1998
11. Dragomirescu Daniel	2001-2007
12. Florea Liliana	1994-1995/2003-2017
13. Ghelbere Cristina	1998-2017
14. Gherghe Adrian	2004-2005
15. Hoțoleanu Constantin	2007-2017
16. Jijie Alexandrina	1991-1993
17. Marin Dumitru	1979-1990
18. Moisă Daniela	2001-2002
19. Oatu Daniela	1992-1994
20. Pascariu Gabriela	1996-1997
21. Pârvoiu Stelian	1982-1983
22. Petre Gheorghe	1977-2006
23. Peptu Constantin	1990-1991
24. Pleșoianu Anca	1997-2017

25. Pracsiu Tina	1978-1979
26. Sălcianu Mirela Ionela	1998-2017

Limba franceză

1. Aftimescu Emilia	1981-1982
2. Armeanu Georgiana	2003-2005
3. Bârnoveanu Romica	1989-1990
4. Boboc Leonid	1995-1997
5. Boghiu Cristina	1995-1996
6. Borțun Anca Cristina	2012-2014
7. Budaca Gina Luiza	1998-2017
8. Bulgaru Mirela	1991-1994
9. Chirilă Ramona	1997-2001
10. Cozma Niculina	1978-1980
11. Croitoru Nicoleta	1990-1991
12. Enache Laura	1998-2000
13. Epure Teodor	1997-1998
14. Juverdeanu Dorel	1991-2007
15. Marin Irina	1997-1999
16. Mocanu Ramona-Maria	2009-2014
17. Moraru Florinel	1992-1998/2011/2012
18. Năstase Magdalena	1993-1998
19. Nițu Nicoleta	1977-1989
20. Ponea Oana Petronela	1998-2017
21. Popa Alina	2001-2002
22. Popovici Doina	1989-1990
23. Sprâncenatu Monica	2009-2017
24. Țîrcă Mihaela	2009-2010
25. Vasilov Valentina	2002-2003
26. Vasluianu Ana	1989-1991
27. Vicol Magdalena	2001-2002

Limba latină

1. Anuşcă-Popa Anca	1997-2017
2. Coatu Magdalena	1984-1998
3. Ganea Crăița	2002-2003
4. Ioniță Gheorghe	1990-1998
5. Palade Magdalena	2007-2013
6. Plugaru Rodica	1995-2003
7. Tărnăuceanu Dorina	2000-2002
8. Tofan Claudiu	2010-2011

Limba engleză

1. Chirica Ionela Irina	2011-2012
2. Ciorbagiu Nicoleta	2014-2015
3. Clătinici Marcela	2012-2013
4. Croitoru Mihaela	1994-2007
5. Darie Cristina	2012-2013
6. Doboș Daniela	1984-1990
7. Drăghinuşcu Corina	1979-1980
8. Ghica Delia	1981-1989
9. Mihăilescu Claudia	1986-1988
10. Neacșu Luiza Carmen	1998-2002
11. Nedelcu Bogdan	2001-2007/2009-2017
12. Nenov Carmen	1977-1979
13. Păun Loredana	2013-2014
14. Pracsiu Virginia	1994-2017
15. Racoviță Gabriel	1997-1998
16. Richard Erika	1996-1997
17. Scutariu Anton	1990-2017

18.Spiridon Andreea	2009-2011
19.Stamati Carmen	2000-2001
20.Șopron Elena	2013-2014
21.Teucă Valentina	2003-2004
22.Toma Loredana	2011-2017
23.Vraciu Mariana	1982-1984

Limba italiană

1. Bărbieru Maria	1998-1999
2. Botez Liliana	1999-2007
3. Buda Simona	2004-2005
4. Fighiuc Mirela	2009-2017
5. Ghiarasim Radu	2008-2009
6. Toma Cristian	2000-2003/2013/2014

Limba spaniolă

1. Tofan Gabriela Mihaela	2007-2017
2. Chircă Diana	2011-2012

Limba germană

1. Florea Liliana	2003-2017
2. Luca Denisa	2016-2017
3. Stroescu Rodica	2017

Limba rusă

1. Găgeanu Ștefan	1984-2006
2. Vulpe Didina	1990-1992

Matematică

1. Andreescu Vasile	1979-1988
2. Apostolache Dumitru	1978-2007
3. Bargan Liliana	2004-2005
4. Bădoi Alexandru	1997-2000
5. Băhnăreanu Doina	1993-1995
6. Bărghișan Mariana	1990-1994
7. Bugeag Loredana	2014-2015
8. Catană Mihai	1990-1994
9. Cărare Georgeta	2014-2015
10. Cârjă Ovidiu	1977-1981
11. Ciobanu Gheorghe	1978-2007
12. Ciurariu Florin	1996-2017
13. Coșniță Ileana	1979-1980
14. Crețu Laura	1998-2000
15. Darie Toma	1990-1991/1997-1998
16. Dinu Laurențiu	1985-1986
17. Dumitru Aurel	1994-1999
18. Furtună Doina	1986-1987
19. Furtună Manuela Elena	1987-2017
20. Gălușcă Ovidiu	2012-2014
21. Ion Vasilica	1979-1980
22. Jitariu Constantin	2016-2017
23. Litră Corina	1997-1998
24. Lupu Alina	1997-1998
25. Mihai Dănuț	1994-1997
26. Mihai Elena	1986-1990
27. Mungiu Viorel	2000-2001
28. Năstase Maria	1977-1978
29. Panainte Daniela	2013-2017

30. Panainte-Cornescu Gheorghe	1978-2016
31. Pastrăv Georgeta	1980-1984
32. Roman Constantin	2001-2001
33. Romașcu Nicolae	1977-1978
34. Sima Mircea	2000-2001
35. Simion Zoe	1979-1986
36. Sîrbu Petronela	2007-2017
37. Stamate Valentin	1986-1987
38. Stoian Cristina	1978-1980
39. Tănase Rodina	1992-1993
40. Tofan Daniela	2000-2017

Fizică

1. Baban Daniela	1994-1995
2. Botoi Dinu	1997-1998
3. Butnariu Ghenuța	1979-2015
4. Ghelbere Constantin	1977-2007
5. Hăulică Mariana	2009-2015
6. Hosofschi Neculai	1999-2003/2008-2010
7. Ichim Oana	1993-1994
8. Ion Marina-Saviana	1990-1991
9. Juverdeanu Ștefan	1980-1985
10. Litra Paul	1999-2017
11. Maraloiu Camelia	1985-1986
12. Plugaru Adrian	1996-1997
13. Răduță Luminița Mihaela	2015-2017
14. Rupa Constantin	1990-2017
15. Savencu Cristian	1978-1988

Chimie

1. Alistar Monica	2000-2001
2. Armeanu-Ștefănică Ionel	1981-1984
3. Badiu Victor	1980-1985
4. Bahrin Corina	1996-1999
5. Bahrin Vasile	1978-2007
6. Bălan Ionela	1999-2000
7. Cârjan Lili	2000-2005
8. Ciobanu Mirela	1995-1996
9. Cotaș Viorica	2013-2015
10. Cristea Gabriela	1977-2000
11. Cuzincu Gheorghe	1977-1979
12. Filimon Mihaela	1989-1990
13. Gubernat Gabriela	1978-1979
14. Istrățucă Mihaela	2000-2002/2012-2013
15. Lefter Irina	2011-2017
16. Mereuță Maria	1981-1984
17. Mihăilă Eugenia	1979-1982
18. Neagu Monica	1979-1981
19. Oprea Maria	1977-1984
20. Parfene Aurora	2000-2007
21. Patrichi Gabriela	2007-2011
22. Pintea Anton	1986-1998
23. Pintea Cornelia	1979-1998
24. Platon Viorica	1996-1997
25. Polojan Eugenia	1979-1981
26. Prunilă Cristina	1993-1994
27. Scutaru Cezarina Mihaela	2011-2017
28. Strugaru Aurelia	1979-1981
29. Vendel Mona	1977-1978
30. Vlad Ina	1999-2000

Biologie

1. Angheluță Ana	1977-1987
2. Anton Loredana	2007-2009
3. Balan Ioana	2000-2005
4. Băhneanu Ileana	1983-1987
5. Bocan Tudorița	1988-2006
6. Ciobanu Daniela	2013-2014
7. Cogean Iulian	1990-1998
8. Cucu Gabriela	1996-1997
9. Ginghină Nicoleta	1997-2017
10. Iordache Anca	2002-2003
11. Manole Natalia	1977-1978
12. Mocănașu Nina	2010-2011
13. Nicu Dumitru	1994-1996
14. Oatu Luxița	1998-1999
15. Perju Oana	2009-2010
16. Petrea Elvira	1978-1982
17. Popa Mercura	2003-2004
18. Popescu Daniela	1996-1997
19. Potorac Anca	1999-2001
20. Streja Mădălina	1996-2017
21. Toia Stănica	2012-2017
22. Varlam Elena	1994-1996
23. Voisei Elisabeta	1979-1980/1983-1984

Geografie

1. Andriescu Eduard	1997-1998/2017
2. Bibirig Florentin	2001-2002
3. Condrea Elena	1982-2001

4. Cristica Vasilica	2009-2010
5. Darie Cerasela	2017
6. Deliu Gabriela	1982-1983
7. Ghețeu Cristina	2007-2010
8. Hulubei Daniel	2000-2017
9. Ilie Cătălin	2002-2005
10. Manole Constanța	1987-1990
11. Mândrescu Marcel	1997-1999
12. Militaru Gheorghe	1994-1997
13. Mironescu Elena Georgiana	2010-2011
14. Mustăța Nicoleta Monica	2015-2017
15. Muștiuc Neculai	2012-2015
16. Onilă Oana Cătălina	2013-2017
17. Popescu Lidia	1978-1979
18. Rozeanu Aurica	1980-1982
19. Stan Robert	2011-2013
20. Stoian Dumitru	1981-1985/1988-2016
21. Turbatu Atena	1985-1986
22. Ursache Oana Mihaela	2013-2017

Istorie

1. Andriescu Cornelia	1977-1978
2. Armeanu Corneliu	1997-2000
3. Balaur Mădălina	2012-2013
4. Cojocariu Lucica	1990-2005
5. Goian Vasile	1990-1991
6. Grigoraș Vasilica	1979-1984
7. Lehoneac Mihaela	2013-2015
8. Lepărdă Ionela Adriana	2004-2017

9. Lisievici Gabriela	1998-2017
10.Mazilu Adriana	1978-2002
11.Popescu Elena	1982-1990
12.Râșăscu Ciprian	2002-2017
13.Stan Laura	2008-2016
14.Tătaru Anca	2013-2015

Științe socio-umane

1. Achihăiței Cristina	1994-1995
2. Amariei Doina	1979-1980
3. Amariei Maria	2015-2016
4. Bojianu Adriana	1978-1982
5. Bucuci Mark	1996-1997
6. Buzatu Dumitru	1991-2017
7. Canțur Darie Laurența	2015-2016
8. Cozan Dorin	2004-2005
9. Crețu Gabriela	1994-1999
10.Cristea Ana Maria	2015-2017
11.Cucoreanu Costel	2013-2014
12.Cucoș Gina	1991-1992
13.Florea Luminița	2002-2003
14.Ghelbere Claudia	1985-2014
15.Mancaș Ioan	2002-2003
16.Mardare Elena	2015-2016
17.Mărgărint Cristina	2013-2017
18.Mocanu Diana	2004-2005
19.Munteanu Ionuț	2014-2015
20.Oajdea Carmen	1995-1996
21.Ponea Dragoș	1996-2004

22.Popa Mircea	1997-2017
23.Radu Maria	1987-1988
24.Silitră Ana Andreea	2011-2012/2015-2017
25.Velea Eleonora	1978-2013
26.Visu Radu Dimitrie	2012-2013

Informatică

1. Bărbuță Elena	2001-2002
2. Chirază Liviu	2011-2014
3. Ciubotaru Daniel	2003-2004
4. Doroftei Cristian	1997-1999
5. Gherman Florin	2004-2017
6. Grigoriu Daniel	2007-2008
7. Miclescu Geta	2012-2013
8. Onuță Ana	2002-2003
9. Păpătoiu Adriana	2001-2002
10.Popica Camelia	2003-2017
11.Pracsiu Dan Narcis	2014-2017
12.Pustianu Ciprian	2001-2002
13.Rusu Zamfir Cosmin Mihai	2010-2011
14.Simion Stela	1999-2004
15.Stativă Irinel	1999-2001
16.Stăcescu Nicolae	2011-2012
17.Stoleru Mircea	2008-2009
18.Straciug Sebastian	2004-2005
19.Ursu Gabriela	2006 -2017

Desen

1. Palade (Andrușcă) Roxana	2007-2012
2. Popliuc (Costin) Ramona	2011-2017
3. Rășcanu Emil	2004-2005

4. Vulpe Didina	1997-2005

Design

1. Grigoraș Gabriela	2004-2005

Muzică

1. Ciubotaru Cristian	1997-1998
2. Fodor Constantin	2004-2017
3. Frentescu Olga	2001-2003

Religie

1. Baltă Valentin	2003-2015
2. Boariu Constantin	2007-2008
3. Coman Nadia	1997-1998
4. Paiu Liliana	2003-2004
5. Păun Ciprian	2004-2017
6. Păun Iustin	2003-2007
7. Popa Alina	2002-2003
8. Racoviță Florin	1999-2003
9. Stîngăceanu Florinel	2014-2017
10.Vrînceanu Gabriel	2016-2017

Consiliere psiho-pedagogică

1. Racoviță Daniela	2007-2008
2. Vântu Cristina	2003-2017

Educație fizică

1. Anușca Cristian	2000-2001
2. Anușca Gheorghe	1992-2000
3. Bălan Marian	2004-2005

4. Ciuraru Daniela	1999-2017
5. Dăniciuc Gabriel	1996-1997
6. Dimitriu Dan	1977-1978
7. Dragomir Constantin	1985-1993
8. Enache Ana	2002-2003
9. Gherguță Virgil	2003-2004
10. Ilie Lenuța	
11. Lefter Cristina	2012-2013
12. Mocanu Cătălin	2004-2005
13. Mogâldea Gheorghe	2003-2004
14. Pălimaru Rodica	1997-1999
15. Pintilie Ciprian	2001-2002
16. Posteucă Gheorghe	1979-1997
17. Pruteanu Georgeta	1983-1984
18. Sălcianu Ovidiu	1997-2017
19. Tănase Vasile	2007-2009
20. Teleleu Mariana	1978-1983
21. Toma Lenuța	1977-1979

Ingineri

1. Acatrinei Mărioara	1977-1979
2. Andrei Doina	1990-1991
3. Boroda Coculeana	1980-1990
4. Buzilă Maria	1980-1984
5. Cațavela Carmen	1985-1990
6. Coman Elena	1978-1981
7. Coman Eugenia	1978-1989
8. Coman Emil	1978-1989
9. Dăriescu Elena	1981-1984
10. Doroftei Cristian	1997-1998
11. Flueraș Paula	1985-1990
12. Gîrțu Ioan	1982-1983

13.	Giurgiu Artemiza	1977-1997
14.	Manea Petru	1990-1991
15.	Moraru Ana-Maria	1990-1991/1994-1995
16.	Patrichi Ion	1985-1990
17.	Pazuratu Mariana	1982-1984
18.	Petrea Margareta	1979-1990
19.	Şafer Feri	1977-1981
20.	Spiru Mihail	1978-1979
21.	Tatu Virginia	1985-1986/ 1989-1990

Maiştri

1.	Amaftaoaiei Vasile	1978-1984
2.	Capracea Gheorghe	1977-1989
3.	Enache Ioan	1978-1979
4.	Focşa Elena	1996-1997
5.	Minciu Vasile	1977-1978
6.	Misinciuc Constantin	1980-1991
7.	Pricop Ionel	1977-1978
8.	Tălmaciu Constantin	1980-1984

Personal administrativ

Personal TESA

Secretari: Alexandru Diana

Bazon Titus

Grigorescu Georgeta

Pipa Silvia

Bolea Carmenica

Filip Laurenţa

Contabili: Diaconu Margareta

Gavan Dorina

Macovei Rodica

Petrișor Veronica

Casieri: Gâlcă Mirela

Panainte Mariana

Zbârnea Mariana

Laboranți: Caldare Sanda

Ghiga Mihaela

Parfene Constantin

Rotaru Tatiana

Stângaciu Mihaela

Straton Adriana

Administratori: **Leică Margareta**

Roșu Odorica

Sîrbu Margareta

Bibliotecari: Busuioc Rodica

Ghiga Mihaela

Muncitori: Ciurescu Ștefan

Paznici: Balan Neculai

Bocăneț Neculai

Florescu Ioan

Hanganu Laurențiu

Popescu Victor

Toma Virgil

Îngrijitori: Codreanu Maria

Chiperi Elena

Coman Adriana

Holban Elena

Macarie Alexandrina

Paiu Ana

Paiu Maria

Toma Elena

PERSONAL DIDACTIC ȘI NEDIDACTIC ÎN ANUL SCOLAR 2017-2018

- Hulubei Daniel director, geografie
- Furtună Manuela-director adjunct, matematică
- Stroescu Rodica –prof. limba germana
- Nedelcu Bogdan – prof. limba engleză
- Fighiuc Mirela-prof. limba italiană
- Ciurariu Florin-matematică
- Ginghină Nicoleta –biologie
- Toia Stănica –biologie
- Turcu Constantin –istorie-inspector
- Darie Cerasela –geografie
- Popa Mircea –stiinte socio-umane
- Cristea Ana Maria- stiinte socio-umane
- Andriescu Eduard –geografie-inspector
- Ursachi Oana – geografie
- Vrînceanu Gabriel –religie
- Fodor Constantin-educație muzicală
- Uliu Oana –limba spaniolă
- Vișniac Bianca –limba spaniolă
- Panainte Daniela - matematică
- Hoțoleanu Constantin - limba română
- Lefter Irina - chimie
- Scutariu Anton –limba engleză
- Onilă Oana –geografie
- Jitariu Constantin –matematica

- Sălcianu Mirela-limba română
- Pleșoianu Anca-limba română
- Ghiga Mihaela- bibliotecar
- Anușcă-Popa Anca limba latină
- Toma Loredana-limba engleză
- Silitră Ana –economie
- Lepărdă Ionela –istorie
- Tofan Daniela- matematica
- Sălcianu Ovidiu- educație fizică
- Mărgărint Cristina – științe socio-umane
- Ghelbere Cristina –limba română
- Scutaru Cezarina –chimie
- Sprîncenatu Monica- limba franceză
- Popica Camelia-informatică
- Ursu Gabriela-informatică
- Florea Liliana-limba română și limba germană
- Răduță Luminița-fizică
- Pracsiu Virginia- limba engleză
- Ponea Oana- limba franceză
- Râșăscu Ciprian- istorie
- Ciuraru Daniela – educație fizică
- Budaca Ovidiu – limba română
- Pracsiu Dan – informatică
- Bolea Carmenica – secretar
- Lisievici Gabriela – istorie

- Litră Paul –fizică
- Petrișor Veronica – contabil șef
- Păun Ciprian – religie
- Tofan Gabriela- limba spaniolă
- Radu Eugenia –îngrijitor
- Streja Mădălina- biologie
- Budaca Gina – limba franceză
- Costin Ramona –educație plastică
- Gherman Florin –inginer de sistem informatizat
- Grigorescu Georgeta –secretar șef
- Coman Adriana - îngrijitor

Hulubei Daniel
-director-
Profesor de Geografie

Furtună Manuela
-director adjunct-
Profesor de Matematică

Hoțoleanu Constantin
Profesor de Limba și Literatura Română

Lefter Irina
Profesor de Chimie

Scutariu Anton
Profesor de Limba Engleză

Onilă Oana
Profesor de Geografie

Jitariu Constantin
Profesor de Matematică

Sălcianu Mirela
Profesor de Limba și Literatura
Română

Pleșoianu Anca
Profesor de Limba și Literatura Română

Anușcă-Popa Anca
Profesor de Limba Latină

Toma Loredana
Profesor de Limba Engleză

Silitră Andreea
Profesor de Economie, ATP

Lepărdă Ionela
Profesor de Istorie

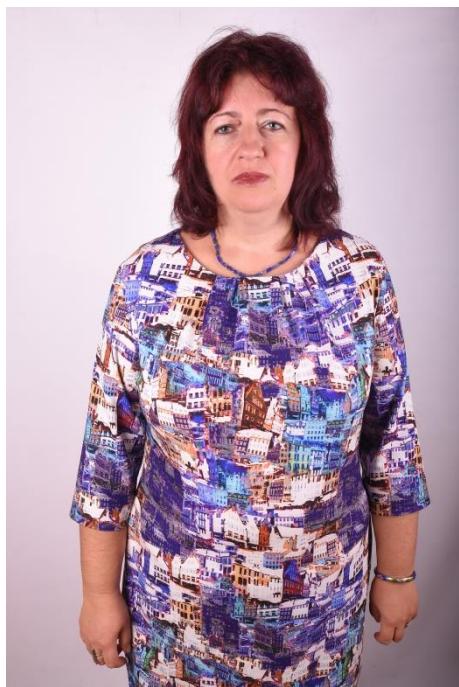
Tofan Daniela
Profesor de Matematică

Sălcianu Ovidiu
Profesor de Educație Fizică

Mărgărint Cristina
Profesor de Științe Socio-Umane

Ghelbere Cristina
Profesor de Limba și Literatura Română

Scutaru Cezarina
Profesor de Chimie

Sprîncenatu Monica
Profesor de Limba Franceză

Popica Camelia
Profesor de Informatică

Florea Liliana
Profesor de Limba Germană

Răduță Luminița
Profesor de Fizică

Pracsiu Virginia
Profesor de Limba Engleză

Ponea Oana
Profesor de Limba Franceză

Rășăscu Ciprian
Profesor de Istorie

Ciuraru Daniela
Profesor de Educație Fizică

Budaca Ovidiu
Profesor de Limba și Literatura Română

Pracsiu Dan
Profesor de Informatică

Lisievici Gabriela
Profesor de Istorie

Litra Paul
Profesor de Fizică

Păun Ciprian
Profesor de Religie

Tofan Gabriela
Profesor de Limba Spaniolă

Streja Mădălina
Profesor de Biologie

Budaca Gina
Profesor de Limba Franceză

Costin Ramona
Profesor de Educație Plastică

Ursu Gabriela
Profesor de Informatică

Rupa Constantin
Profesor de Fzică

Ghica Mihaela
Bibliotecar

Bolea Carmenica
Secretar

Grigorescu Georgeta
Secretar șef

Petrișor Veronica
Contabil șef

Gherman Florin
Inginer de Sistem Informatizat

Cristea Gabriela
-fost director-
Fost Profesor de Chimie

Roșu Odorica
Fost Administrator

Radu Eugenia
Îngrijitor

Coman Adriana
Îngrijitor

CUPRINS

IMNUL LICEULUI.....	3
ARGUMENT.....	4
LA A 40 –A ANIVERSARE.....	6
L.E.R. ÎNSEAMNĂ ACASĂ.....	9
OGLINDA CLIPELOR.....	11
SUB SEMNUL PREZENTULUI.....	14
• Liceul Teoretic „Emil Racoviță” la ceas aniversar...14	
• O școală pentru viitor.....15	
• Zile de sărbătoare.....17	
• Ceas de regăsire.....19	
• Școlii mele, la tânără aniversare!.....20	
• Liceul Teoretic „Emil Racoviță” – 40 de ani.....22	
• Între prezent și trecut.....24	
• Gânduri de absolvent al LER Vaslui.....26	
EMIL RACOVIȚĂ – PROFIL INEDIT.....	28
„EMIL RACOVIȚĂ” – 40.....	31
• Retrospectivă.....31	
• Liceul Teoretic „Emil Racoviță” (Liceul de Chimie Industrială nr.4 Vaslui) – 40.....36	
AUTOPORTRET.....	43

DESPRE ȘCOALĂ ȘI EDUCAȚIE.....	47
• Parc-a fost azi.....	55
• Profesor de chimie la Liceul de chimie.....	58
• Am fost și eu profesor la Liceul Teoretic “Emil Racoviță”.....	61
• În loc de C.V. – o poveste albastră.....	67
• Liceul cât o viață de om.....	69
• Gânduri la zi de sărbătoare.....	70
• Amintiri.....	72
TRECUTUL – ETERNUL PREZENT.....	73
PORTRETE DE DASCĂLI.....	142
TIMPUL PREZENT.....	163
IN MEMORIAM.....	193
• Gheorghe Ciobanu.....	193
• Lucica Cojocar.....	195
• Ștefan Găgeanu.....	196
• Constantin Ghelbere.....	198
• Gheorghe Petre.....	200
• Anton Pinte.....	201
• Gheorghe Posteuca.....	203
PROIECTE EUROPENE ȘI PARTENERIATE EDUCAȚIONALE. ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE.....	204
DIRECTORI ȘI DIRECTORI ADJUNCȚI.....	225
ȘEFII DE PROMOTIE.....	226

LICEUL TEORETIC “EMIL RACoviȚĂ” VASLUI – PEPINIERĂ A INSPECTORATULUI ȘCOLAR JUDEȚEAN.....	228
ÎNCADRAREA ÎN CEI 40 DE ANI.....	230
PERSONALUL DIDACTIC ȘI NEDIDACTIC ÎN ANUL ȘCOLAR 2017- 2018	245

La 40 de ani ne dorim, elevi
și dascăli deopotrivă, să fim
prinși sub arcul timpului pentru a
ne desăvârși ființa în sensul
cuvintelor lui Tudor Vianu: „Să
cunoști ceva temeinic și să faci
ceva mai bine ca alții, să-l faci cât
mai bine, dacă se poate să-l faci
perfect. Să fii un artist, un
maestru. Lucrul tău să se închege
cu armonia, să devii autorul unei
lucrări rotunde, complete,
frumoase, al unui cosmos”.

LA MULȚI ANI, L.E.R.!